

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

TẬP SAN

THẾ ĐẠO

SỐ ĐẶC BIỆT

Mừng XUÂN MẬU DẦN 1998

Chủ trương: BAN QUẢN NHIỆM

BAN THẾ ĐẠO HẢI NGOẠI

2

Phát hành tháng 1 năm 1998

BAN BIÊN TẬP

- * **CHỦ NHIỆM:** Thạch Hãn
- * **CHỦ BÚT KIỂM TỐNG THƯ KÝ:** Hồ Nguyễn
- * **KỸ THUẬT / ẮN LOÁT:** Trần Minh Thành

BIÊN TẬP

Hồ Xưa

Tử Quy

Hoàng Hồ

Nguyễn Phúc Chân

Trịnh Quốc Thế

Huy Thanh

Trần Minh Thành

Mai Văn Tim

: Hồ Xưa
: Nguyễn Thị Nga
: Lê Châu
: Trần Chí Dũng
: Hồ Thảo Trang

CỘNG TÁC THƯỜNG XUYỀN:

- GH Thượng Màng Thanh	- Tử Quy
- Huệ Đăng	- Hoàng Hồ
- Cao Thượng Chi	- Kim Minh
- Lê Văn Ngộ	- Hồ Nguyễn
- Nguyễn Trung Đạo	- Huy Thanh
- Trịnh Quốc Thế	- Ngọc Nương
- Lê Văn Năm	- Hồng Vân
- Người Làm Vườn	- Trần Công Bé
- Nguyễn Kim Triệu	- Bùi Măng
- Hồng Lư Tống	- Mai Văn Tim
- D.V.N.	- Duy Thần

Bài vở và tài chánh yểm trợ kính xin gửi về:

BAN QUẢN NHIỆM - BAN THỂ ĐẠO HẢI NGOẠI

322 N. Brookhurst St., # 1

Anaheim, CA 92801

Tel: (714) 533-6827

LẬP TRƯỜNG CỦA BAN THẾ ĐẠO (CHÍNH TRỊ ĐỜI)

"... Ban Thế Đạo có nhiệm vụ thực thi Chính Trị Đời của Đạo, do đó lập trường chính trị của Ban Thế Đạo phải do Hội Thánh hoạch định hoặc do Ban Thế Đạo đề nghị và được Hội Thánh chấp thuận. Ban Thế Đạo không phải là một đảng phái chính trị, **CHỨC SẮC BAN THẾ ĐẠO KHÔNG CÓ QUYỀN TUYÊN BỐ BẤT CỨ ĐƯỜNG LỐI CHÍNH TRỊ NÀO CỦA BAN THẾ ĐẠO MÀ KHÔNG PHÙ HỢP VỚI LẬP TRƯỜNG CHUNG CỦA HỘI THÁNH.** Vị nào vi phạm điều này tức là vi phạm kỷ luật của Ban Thế Đạo, sẽ bị xét xử theo điều 18 của Nội Luật ..."

(Điều 10 - Chương III - Nội Luật Ban Thế Đạo)

THU XUÂN

Hoa Kỳ, ngày 12-12-1997

Kính gửi,

- Quý Chức Sắc Thiên Phong,
 - Quý Hiền Tài, Chức Việc, Nhân Sĩ và Đồng Đạo
- Nơi Hải Ngoại -

Kính thưa quý Huynh Tỷ,

Mùa Xuân của chúng ta, của giống nòi Lạc Việt lại trở về, Ban Quản Nhiệm, Ban Thế Đạo nơi Hải Ngoại trân trọng kính lời thăm hỏi sức khỏe và thành tâm cầu xin ơn Trên ban bố hồng ân cho toàn thể chư Huynh Tỷ cùng gia đình đều vui hưởng một mùa Xuân tràn đầy hạnh phúc.

Một năm dài đằng đẵng nhiều suy tư vì "mùa Đạo nạn"! Trước vô vàn khó khăn nhưng Ban Quản Nhiệm, Ban Thế Đạo nơi Hải Ngoại đã được quý Huynh Tỷ tận tình khuyến khích và hỗ trợ từ tinh thần đến vật chất, nhờ vậy mà Ban Quản Nhiệm ổn định được mọi sinh hoạt, nhất là quý Huynh Tỷ có trách nhiệm trong Ban Quản Nhiệm đã can đảm, kiên tâm trì chí vượt mọi cam go thử thách thể hiện tinh thần tương thân tương ái đoàn kết một cách thực sự, nên đã hoàn thành trách nhiệm hết sức khả quan. Trên đà thuận lợi tốt đẹp này, trong năm mới B2N/BTD/HN nguyện sẽ cố gắng đem hết khả năng, cùng thiện chí phối hợp với các Cơ Sở Đạo chung lo xây dựng và phát triển việc truyền bá Giáo Lý Đạo Cao Đài nơi Hải Ngoại ngõ hầu vạch lối chỉ đường cho nhân sanh thấy được ánh sáng vi diệu của Đấng Cao Đài.

Trong hương vị mùa Xuân mới, ý thức trách nhiệm mới, B2N/BTD/HN thiết tha xin quý Huynh Tỷ, các Cơ Sở và Đồng Đạo xa gần đồng tình tán trợ chung lưng đấu cật để cùng nhau phục vụ Đạo Pháp được thành công mỹ mãn!

Kính chúc quý Chức Sắc, Hiền Tài, Chức Việc, Nhân Sĩ cùng Đồng Đạo một mùa Xuân tâm an thường lạc và khánh thọ vô biên trong vòng tay triều mến của Đức Đại Từ Phụ và Đại Từ Mẫu.

Trang trọng

B2N/BTD/HN

GOD'S MESSAGE

Cao Dai Religion-Holy See

“ Formerly, people lacked transportation and therefore did not know each other. I then founded at different epochs and in different areas ,five branches of the Great Way:Religion of Humanity ,Geniism,Chrtistianity,Taoism, and Buddhism,each based on the customs of the race.In present days,transportation has been improved ,and people have come to know each other better.But people do not always live in harmony because of the very multiplicity of those religions.That is why I have decided to unite all those religions into ONE to bring them to the premordial unity.Moreover,the Holy Doctrine has been ,through centuries more and more denatured by the people responsible for spreading it,I have been suffering seeing that human beings for almost ten thousand years have been committing crimes and spending their life in Hell for ever.I have now firmly resolved to come Myself to show you the Way.”

_____ *Message transmitted on 4.24.1926* _____

TÌNH HÌNH ĐẠO SỰ MỘT NĂM QUA

• *Hồng Lu Tống*

Năm Đinh Sửu 1997 đã đi qua, nhưng để lại nhiều dấu ấn sâu đậm về phương diện sinh hoạt của Tôn giáo Cao Đài, từ trong quốc nội đến hải ngoại.

A. Về tình hình quốc nội: Tại Thánh Địa Tây Ninh, một màn đen bao trùm mọi sinh hoạt của tôn giáo với sự ra đời của Hiến chương ngày 5-4-97 và các qui định về việc Cầu phong cầu thăng mang nặng thế tục. Nhà nước Cộng Sản Việt Nam đã can thiệp thẳng tay và sâu đậm vào nội bộ của tôn giáo Cao Đài. Hội Đồng Chương Quản một hình thức tổ chức trái với Tân luật và Pháp Chánh Truyền tiếp tục tồn tại và có những hành động ngày càng quá đáng đối với Chức Sắc, Chức việc và tín đồ. Một số vị có chức phẩm trong Hội Đồng Chương Quản đã không còn giữ tác phong đạo đức của một Thánh Thể, đại diện cho Đức Chí Tôn tại thế làm gương tốt cho nhân sanh noi theo. Hội Đồng Chương Quản tiếm chức, tiếm quyền của Hội Thánh một cách trái phép, nhưng lại mất nhảm, tai ngơ thi hành các kế hoạch thâm kín của chính quyền là cuối cùng sẽ có thể tiêu diệt Đạo Cao Đài. Cái "Tư cách pháp nhân", một hình thức che mắt nhơn sanh và tô son trét phấn cho chế độ trước sự dòm ngó của quốc tế, thực chất không có gì đáng gọi là đặc ân, đặc huệ đối với tôn giáo Cao Đài đến nỗi Hội Đồng Chương Quản phải mở toang cửa Chánh Môn Thiêng Liêng tiếp rước. Hành động này làm cho nhơn sanh phải bất bình, cười chê và uất ức vì ai cũng biết rằng theo di chúc của các vị tiền bối và quyết định của Hội Thánh: cửa Chánh Môn chỉ mở ra khánh thành nhơn dịp đón rước Liên Đài của Đức Phạm Hộ Pháp từ Tân quốc trở về mà thôi. Thế nhưng ai đã ra lệnh và ai đã thi hành việc làm vi phạm lệnh của Hội Thánh, xúc phạm thô bạo đến niềm kính trọng thiêng liêng của toàn thể Chức Sắc, Chức việc và tín đồ Cao Đài; con cái của Đức Chí Tôn chỉ còn biết cắn răng chịu đựng sự đợi chờ.

Cái "Tư cách pháp nhân" mà quý vị trong Hội Đồng Chương Quản tiếp rước đã ban phát cho Tôn Giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh những gì? Phải chăng đó là:

- Xóa bỏ cơ cấu tổ chức của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh biến "Thiên Đạo" trở thành một "Hội tụng kinh" chỉ còn hai cấp.

- Duy trì Hội Đồng Chương Quản để tiếp tục gây xáo trộn, đảo lộn mọi trật tự qui cũ, chuẩn thẳng của nền Đạo.

- Tiếp tục hạn chế rồi từ từ bóp chết mọi hoạt động của tôn giáo và lấy bạo lực (công an) trấn áp các đóng góp sửa sai xây dựng của Chức Sắc, Chức việc và tín đồ yêu Thầy, mến Đạo, muốn cứu Đạo.

- Tạo cơ hội cho một vài vị trong Hội Đồng Chương Quản hành sử quyền hành của một cán bộ ngành "Công An Chìm" trấn áp đối kháng hơn là một Chức Sắc đang thi hành nhiệm vụ thiêng liêng của Đức Chí Tôn giao phó là đem "tình thương" phổ độ nhơn sanh.

Kết quả: Hiện nay có hàng chục Chức Sắc, Chức việc và tín đồ bị cầm tù, tra tấn mà không đưa ra xét xử chưa kể một số lớn Chức Sắc, Chức việc, tín đồ có ý kiến xây dựng bị mời hỏi và ngày đêm bị rình rập chờ bắt giam theo đề nghị của Hội Đồng Chương Quản. Năm Đinh Sửu 1997 quả là một năm đầy đen tối, xáo trộn đối với tôn giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại quê nhà.

Đứng trước tình hình khó khăn hành Đạo như vậy, Chức Sắc, Chức việc và tín đồ quốc nội chỉ còn biết trông chờ khắc khoải nơi các đồng môn ở hải ngoại. Nhưng hải ngoại thì sao? Chúng ta có đáp ứng được lòng mong đợi đó chưa?

B - Năm 1997 nơi hải ngoại đã chứng kiến nhiều biến đổi khá tốt: Mặc dù tín đồ còn rất nhiều khó khăn trong cuộc sống, các Thánh Thất, Điện Thờ và các tổ chức Đạo tiếp tục củng cố và phát triển. Một số Thánh Thất và Hương Đạo mới được thành lập để kịp đáp ứng nhu cầu tín ngưỡng của các tín hữu. Đáng mừng nhất là việc thành hình và ra mắt Đoàn Thanh Niên Đại Đạo của Nam và Bắc Cali gọi là Đại Đạo Thanh Niên Hội, một tổ chức dành cho tuổi trẻ Cao Đài đã được Hội Thánh chính thức cho phép thành lập từ năm 1965. Đây là một việc làm đáng khuyến khích và đáng làm gương cho các nơi khác trên thế giới tiếp tục tổ chức theo vết dấu loang hầu đào tạo thế hệ kế thừa có thể nối tiếp sự nghiệp Đạo.

Nhưng đây là một công tác không phải dễ dàng, không phải vì chúng ta thiếu khả năng, thiếu lực lượng hay tài chánh mà vì chúng ta thật sự chưa có nhiều tấm lòng cảm thông rộng mở sẵn sàng hy sinh cho tuổi trẻ, tạo điều kiện thuận lợi cho con em chúng ta cơ hội đóng góp công sức với Đạo. Sự thành hình hai tổ chức của Đại Đạo Thanh Niên Hội trong năm 1997 phải công nhận là phi thường đã vượt qua vô vàn khó khăn. Mong rằng hai tổ chức này được đứng vững và phát triển trong năm 1998 và các năm tới....

Song song với việc hình thành hai đoàn Đại Đạo Thanh Niên Hội nói trên, năm 1997 đã chứng kiến một sự kiện quan trọng được mọi người trong và ngoài nước quan tâm theo dõi: Đó là Đại hội các cấp Hành chánh Đạo, Hiền Tài và nhân sĩ thuộc Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh được tổ chức tại Dallas (Texas, Hoa Kỳ) vào 2 ngày 28 và 29 tháng 11 năm 1997. Đại hội qui tụ khá đông đủ Chức Sắc, Hiền Tài, Nhân Sĩ và đại diện các Tộc Đạo, Thánh Thất, Hương Đạo và các cơ sở, tổ chức Đạo khắp nơi trên thế giới. Với con số đại biểu được báo cáo hiện diện gồm 80 vị: 2 Giáo Hữu, 10 Hiền Tài, 1 Luật Sư Pháp Chánh và 67 Chức việc, Đạo hữu cũng nói lên tầm mức quan trọng và tư cách đại diện cho khối tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại hải ngoại. Ngoài ra nhiều cơ sở và cá nhân do hoàn cảnh riêng không đến dự được cũng đã có thư riêng gửi đến góp ý và ủng hộ Đại Hội. Đại Hội đã lắng nghe và góp ý các bài tham luận của các đại biểu. Có nhiều bài rất có giá trị mặc dù có những đề nghị, như việc tổ chức cơ cấu hành chánh Đạo tại hải ngoại, không được Đại Hội thông qua vì tình hình chưa thuận lợi. Đại Hội đã mang lại các thành quả rất đáng khen: tạo được sự đoàn kết và thể hiện lối làm việc hết sức dân chủ. Sau 2 ngày bàn thảo gay go nhưng giữ được sự hài hòa thân hữu, Đại Hội đã thống nhất quyết định hai vấn đề hết sức quan trọng:

1. Đưa ra bản tuyên cáo 5 điểm về tình hình cơ Đạo tại quốc nội: phủ nhận bản Hiến Chương ngày 5-4-1997 của nhà nước Cộng Sản Việt Nam, không công nhận Hội Đồng Chương Quản, một hình thức đi trái với cơ cấu tổ chức của Đạo Cao Đài đã được Tân Luật và Pháp Chánh Truyền qui định rất rõ. Các đại biểu đồng loạt ký tên cực lực lên án và phản đối nhà cầm quyền Việt Nam hiện tại đang vi phạm quyền tự do tín ngưỡng của nhân dân nhất là đang có chủ trương chia rẽ tôn giáo Cao Đài, xâm phạm vào nội bộ của Đạo, ủng hộ các cá nhân trong Hội Đồng Chương Quản phá hoại luật Đạo, đàn áp Chức Sắc, Chức việc và tín đồ ...

2. Về tình hình đạo sự nơi hải ngoại, Đại Hội cũng đã có quyết định chung là không chấp nhận việc tổ chức theo các cơ cấu mới tại hải ngoại như Khâm Châu, Khâm Trấn ... trong thời điểm hiện nay để tập trung vào việc củng cố lại các cơ sở "Hội Thánh Em" cho thật vững mạnh. Qua phân tích ai cũng thấy rõ nhiều tổ chức Đạo hiện nay ở hải ngoại chỉ có danh xưng thật kêu nhưng không có nội dung vững chắc chẳng hạn như Khâm Châu không thống nhất được các Tộc Đạo, Tộc Đạo chỉ có 1 Hương Đạo, Thánh Thất chỉ có vài gia đình, Hương Đạo chỉ có 1 gia đình (gồm vợ chồng và con cái trong nhà). Ngoài ra sự liên hệ giúp đỡ lẫn nhau cũng không mấy tốt đẹp giữa các tổ chức Đạo với nhau, cùng thống nhất phương cách hành Đạo cho giống nhau nếu chưa muốn nói đến các hình thức nghi lễ trái ngược nhau, chống chế nhau làm nhức đầu các người muốn tìm hiểu Đạo Cao Đài.

Đại Hội Dallas 1997 tương đối khá thành công, đáp ứng một phần nào lòng mong đợi của mọi người quan tâm về tình hình Đạo sự, mặc dù trước khi diễn tiến Đại Hội cũng có những chống đối, tẩy chay, bất hợp tác cố hữu vốn sẵn có trong thời buổi nhiễu nhương hiện nay do lòng đố kỵ, nghi ngờ, xuyên tạc và "ốc tưởng tượng quá phong phú" của một số rất ít người lúc nào cũng mang nặng quan điểm "chỉ có chúng tôi là đúng" và "các anh bao giờ cũng sai". Đại Hội đã cho thấy nếu quyết tâm chọn và đi đúng đường tất sẽ thành công.

Cũng trong chiều hướng chung của tập thể tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại hải ngoại đối với sự tồn vong của Đạo pháp và dân tộc, nhiều tổ chức và cá nhân đã phối hợp tổ chức nhiều cuộc tuyệt thực biểu tình tại thủ đô Washington và trước tiền đình trụ sở Liên Hiệp Quốc phản đối nhà cầm quyền Việt Nam đàn áp tự do tín ngưỡng nhất là chống lại các chính sách nhằm triệt hạ Tôn Giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh. Hành động can đảm này đã đánh thức lương tâm của thế giới, lưu ý các chính phủ và các tổ chức nhân đạo quan tâm đến tiếng nói bức thiết của các tín đồ Cao Đài cho quyền tự do tín ngưỡng. Kết quả cho thấy, mỗi ngày càng có nhiều du khách ngoại quốc hơn đến viếng Tổ Đình Tòa Thánh Tây Ninh để quan sát tận mắt nơi phát sinh ra nền Tân Tôn Giáo do Thượng Đế đích thân dùng huyền diệu cơ bút khai mở. Và tôn giáo này đang bị thế quyền tìm cách tiêu diệt. Do đó, việc làm của chúng ta dù dưới những hình thức khác nhau nhằm yểm trợ tinh thần cho đồng đạo tại quốc nội đều cũng hữu ích và cũng đã đạt kết quả. Tiếng kêu tha thiết của đồng môn tại quê nhà thật sự không phải là những tiếng kêu trong sa mạc, mà đã có tiếng âm vang dội lại.

3. Nhưng duyệt xét lại tình hình cơ Đạo tại hải ngoại, bên cạnh các ưu điểm nổi bật vừa nêu trên, chúng ta phải thực tâm nhìn nhận rằng anh chị em chúng ta còn quá nhiều thiếu sót:

a/ Thiếu lãnh đạo: Trong khi thiếu vắng sự chỉ huy trực tiếp của Hội Thánh, sự cần thiết có sự lãnh đạo của quý Chức Sắc Thiên Phong tại hải ngoại thực là bức bách. Thế nhưng tình hình thật là bi quan. Hải ngoại hiện diện có 1 Giáo Sư, tuổi cao sức yếu; 3 vị Giáo Hữu, vài vị Lễ Sanh, gần 100 Hiền Tài, 3 vị Luật Sự Pháp Chánh nhưng ^{chống} ~~không~~ mấy đoàn kết nhau để có sự lãnh đạo thống nhất chung. Trong thời gian gần đây, có nhiều tổ chức và cá nhân cố gắng sắp xếp cho 3 vị Giáo Hữu gặp gỡ nhau, hội ý nhau để đi đến quyết định ngồi chung trong một tổ chức lãnh đạo hầu điều dắt nhưn sanh và hướng dẫn các cơ sở Đạo đi đúng đường lối của Hội Thánh Tòa Thánh Tây Ninh, đồng thời giúp giải

quyết các khó khăn của các cơ sở Đạo khi hành đạo gặp phải. Nhưng tiếc thay cho đến nay mỗi vị Giáo Hữu vẫn giữ quan điểm và lập trường riêng không thể nào ngồi chung nhau được. Nhiều đề nghị gửi lên quý vị Giáo Hữu cũng chưa có sự giải quyết thỏa đáng. Có vị vẫn yên lặng e dè. Có vị xông xáo tích cực nhưng lại phạm một số lỗi lầm, gây ra sự tranh luận với các tổ chức và đàn em, làm mất đi hòa khí và niềm kính trọng. Mặt khác vì nóng vội trong khi hành đạo, một số ít quý vị có những lời nói và hành động xúc phạm đến uy tín và danh dự của Chức Sắc Thiên Phong, người có nhiệm vụ thay mặt Đức Chí Tôn để điều dắt nhơn sanh về với mối Đạo của Thầy, vô tình đã vi phạm vào “Tứ Đại Điều Qui” thì làm sao có thể gặp mặt Đức Chí Tôn, Phật Mẫu và Đức Lý Giáo Tông ở ngày định “công, tội” sau này. Do đó: tại hải ngoại hiện nay các tổ chức Đạo Cao Đài thuộc Tòa Thánh Tây Ninh gần như không có lãnh đạo, mạnh ai nấy làm không ai nghe ai. Địa phương nào cũng làm theo sự hiểu biết của riêng mình-thông qua Tân Luật và Pháp Chánh Truyền. Nhưng sự hiểu biết và giải thích Tân Luật và Pháp Chánh Truyền mỗi người, mỗi nơi có khác nhau vì bị ý riêng xen vào. Gọi là “Khối” nhưng thật ra là một “Khối lỏng lẻo” vì không có lãnh đạo.

b/ Chia rẽ trầm trọng:

Đại hội Hiền Tài San Jose 1995, Hội Thảo Đạo Sự Louisiana 1996, và Đại Hội Hành Chánh Đạo, Hiền Tài, Nhân Sĩ Dallas 1997 nhằm mục đích tạo sự đoàn kết giải quyết tệ nạn chia rẽ trầm trọng hiện nay trong nội bộ Khối Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại hải ngoại. Có thể nói sự chia rẽ đều có xảy ra tại hầu hết các cơ sở Đạo tại hải ngoại, có nơi ít, có nơi trầm trọng gần như muốn tan rã. Bắt đầu nhen nhóm, manh nha sự chia rẽ.

Nguyên do:

Vì quá hăng say hành Đạo, vì sự hiểu biết Đạo còn hạn hẹp và vì không có sự lãnh đạo thống nhất, Mỗi khi có những vấn đề khó khăn chúng ta không còn biết phải dâng lên đâu phân giải vì tại Tổ Đình không còn Hội Thánh. Do đó, tự cá nhân và tự một nơi một vài tổ chức chịu ảnh hưởng của một vài cá nhân chúng ta tự giải quyết. Có nơi đã đồng loạt tuyên bố: “Chúng tôi độc lập không trực thuộc và không cần phải liên lạc với ai hết.” Họ đã quên câu “Hợp đồng chư môn đệ” rồi chăng?. Đôi khi cũng xảy ra những quyết định sai lệch gây mất đoàn kết nhau, rồi từ việc nhỏ lan truyền ra thành trầm trọng. Rồi một trường náo nhiệt tranh luận, đả kích, bôi lọ, chụp mũ, kết tội nhau không thương tiếc lại xảy ra, biến cảnh Đạo thành chợ Đồi, đôi khi còn tệ hơn cảnh hỗn độn của thế gian nữa. Một vài cá nhân trong anh em chúng ta quên rằng chúng ta đang đem hạt giống **Thương Yêu** của Thầy đi uơm khắp mọi nơi hầu đem con cái của Thầy trở về ngôi vị cũ. Chỉ có **Thương Yêu** mới thật sự là Luật Đạo mà Đức Chí Tôn buộc mọi người phải giữ cho thật kỹ. Thầy thường khuyên bảo: “Luật là thương yêu, quyền là công chánh”. Và Đức Lý Giáo Tông cũng đã nghiêm khắc ân cần căn dặn: “Những đạo hữu nào không vì hạnh đức mà chung hiệp nhau lo hành giáo, thì đã có Thần, Thánh linh biên ghi vào sổ công quả, đợi ngày chung qui đặng đem vào cân Thiên Điều mà phán đoán - 12/9/1927 (TNHT trang 149)”.

Trong lúc chúng ta ^{tiền} biệt năm 1997 đây thiên tai, địa ách khắp nơi, cộng vào đó với sự đàn áp tôn giáo từ phía chánh quyền Cộng Sản, đè nặng trên vai, phủ trùm màn đen u tối cho nền Đạo, tất cả Chức Sắc, Chức Việc, Hiền Tài, Nhân Sĩ và toàn cả tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh cũng cần phải can đảm tự kiểm lại bản thân mình mà can đảm

quảng đi những nghi ngờ, đố kỵ, tị hiềm, cũng như những bất đồng nhỏ nhen hiện có hầu cùng nhau dần thân lo cho Đạo nghiệp. Thầy, Mẹ từng giờ, từng phút trông chờ chúng ta: “Ngồi trông con đặng phi thường.”. Nếu không biết lấy “Tình thương” mà dụng lý để làm những việc “phi thường” để dâng công chuộc lỗi thì chẳng hóa ra uống phí sự trông chờ của Hai Đấng Phụ Mẫu Vạn Linh sao?.

Năm Mậu Dần 1998 đang từ từ bước đến, chúng ta hy vọng “Đến Mậu Dần y như thượng cổ”, nghĩa là:

“Sum vầy, các sắc, các con nhà,
Đầu phải sang hèn cũng một Cha.
Nương dựa con tua vầy hiệp bạn,
Đường đời cũng thế chẳng bao xa.”
(TNHT trang 102)

“1998-Đoàn Kết!”
Mong lắm thay!

• Hồng Lư Tống
(Cali-Xuân 1998)

TIN TỨC

ĐẠO ĐÀO

(Tin tổng hợp do Hiền Tài Trần văn Ô cung cấp)

- Thánh Thất Dallas (Texas): Với sự giúp đỡ nhiệt tình của Thánh Thất Dallas, Chức Sắc, Hiền Tài, Chức Việc và tín đồ tại địa phương và vùng lân cận. Các thanh thiếu niên con em nhà Đạo đang tiến hành tổ chức Đại Đạo Thanh Niên Hội để tuổi trẻ Cao Đài sớm đi vào nề nếp sinh hoạt lành mạnh như học tập giáo lý, cắm trại, ca hát, thể dục thể thao và tham gia vào Ban Lễ Sĩ, đồng nhi tạo điều kiện hiểu biết hơn về nghi thức và Giáo lý Đạo Cao Đài để sau này nối tiếp việc Đạo của cha ông.

Đây là một tin rất vui nhân dịp Xuân về. Xin chúc mừng tuổi trẻ Cao Đài Texas.

- Hội Phước Thiện Cao Đài Dallas: Được biết do nhu cầu đạo sự, cơ sở của Hội Phước Thiện Cao Đài Dallas được thay đổi và mở rộng. Địa điểm mới là một khu đất rộng hơn 3 mẫu, trên đó có sẵn một căn nhà 3 phòng và workshop rộng khang trang. Đồng đạo đang tu sửa 2 phòng lớn thành nơi thờ Đức Chí Tôn và Phật Mẫu để tạo nơi chiêm ngưỡng cho tín hữu và đạo tâm quanh vùng.

Xin liên lạc với cơ sở mới ở địa chỉ:

5535 W. Ledbetter Dr.

Dallas, TX 75236.

- Thánh Thất Lampson (Cali): Thánh Thất Châu Đạo California đã thành lập Ban Nhạc Lễ để phụ trách các Lễ Đại Đàn, Tiểu Đàn tại Thánh Thất và giúp các Thánh Thất lân cận khi có yêu cầu. Ban Nhạc Lễ gồm Hiền Tài: Thượng văn Thanh, Nguyễn văn Chính, Trần văn Ô và một số đoàn viên Đại Đạo Thanh Niên Hội. Ban Nhạc Lễ đã có đầy đủ nhạc cụ từ Tòa Thánh Tây Ninh gởi qua.

Tập San Thế Đạo xin chúc mừng Ban Nhạc Lễ.

CHỮ TÌNH

Tết đến mà sao lương ngậm ngùi,
Hương về quê Mẹ nghẹn niềm vui
Miền Tây bão lụt Trời thịnh nộ!
Người của cuốn trôi sóng dập vùi.

Kẻ còn sống sót thắm bơ vơ,
Đói khát nào ai để cậy nhờ... !
Chiều đất màn trời đêm lạnh lẽo
Chạnh tình trắc ẩn khó làm ngo !

Trợ khó ngại chi sự ít nhiều,
Tấm lòng đủ quý biết bao nhiêu
Xung phong đóng góp dù đa thiếu
Kết hợp cùng nhau ít cũng nhiều

Hãy sinh trà thuốc một vài hôm,
Đã biết rứt rầy khó chịu mòn
Nhưng nhìn chút tiền chung bảo trợ
Giúp người tai ách được no cơm.

Cao cả biết bao trước tấm lòng
Nhường cơm xẻ áo tuyết vùi không !
Bạc tiền gạo thóc đều nên trọng
Máu Việt tình thâm nghĩa mặn nồng

Nhường cơm xẻ áo bỏ ai ơi
Cứu trợ nhanh tay mới kịp thời
Đám tiệc bĩ bàng xin nhìn nhứt
Giúp người đói khổ đủ gìn hơi.

Kim Minh

TRÍCH DẪN VÀI LỜI DẠY ĐẦU XUÂN CỦA ĐỨC HỘ PHÁP.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

THI

CUNG kính phượng thờ Đức Chí Tôn,

CHÚC lành phước huệ thọ Thiên ơn.

TÂN niên Tam Lập vun nền Thánh,

XUÂN Đạo, xuân tâm mãi vĩnh tồn.

Vào ngày đầu Tân Xuân Ngươn Đấng Mậu Dần, Thiên Địa giao thừa phong khí ôn hòa, vạn vật giai đắc hữu sanh, trăm hoa đua nở, lòng người vui tươi chào đón Chúa Xuân với bao trò vui thế tục thì người tín đồ Cao Đài ở quốc nội cũng như quốc ngoại, dù gần xa, cũng thấy trực tiếp hoặc hưởng tâm về Tòa Thánh, Thánh Thất ... để tham dự Đại Đàn bá lễ Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng. Thật là quý hóa tinh thần tín ngưỡng và đạo đức của những người con Đạo.

Hôm nay, Tiểu Đệ muốn đề cập đến lời dạy quý báu đầu xuân Kỷ Sửu và Canh Dần của Đức Tôn Sư Phạm Hộ Pháp của chúng ta, nhân buổi lễ Đại Đàn hiến dâng Tam Bữu lên Đức Chí Tôn đầu năm, để ý thức tầm mức trọng đại về ý nghĩa của nó như thế nào hầu từ đó, chúng ta rút ra một phương châm hành đạo thiết thực và hữu ích cho mình trên bước đường hành đạo độ đời, lập công bồi đức, xiển dương nền chánh pháp của ĐĐTKPĐ, hầu cho mỗi sanh chúng giác ngộ tâm tu, đồng hưởng hồng ân cứu độ của Đức Chí Tôn Đại Từ Phụ.

Lời dạy của Đức Ngài như sau:

"Đêm nay là đêm Giao Thừa, năm cũ bước qua năm mới ... Bản Đạo nhân danh Đức Lý Giáo Tông để lời cầu chúc cho toàn Thánh Thể của Đức Chí Tôn và cả con cái của Ngài Nam và Nữ. Chúng ta đã vui hiệp với nhau trong đêm nay. Tưởng cả tinh thần con cái Đức Chí Tôn buổi đầu năm đã hiến cho Đức Chí Tôn trọn ba món báu là: Cả xác thịt mình, trí não mình và linh hồn mình dâng làm khí cụ cho Đại Từ Phụ tận độ chúng sanh ...".

"Chúng ta vẫn để tâm trí, tinh thần, tâm đức làm con vật hy sinh để trên bàn thờ thiêng liêng của Đức Chí Tôn, mong Ngài tha thứ toàn tội lỗi cho nhơn loại và năm nào cũng thấy hữu hạnh nhơn loại đã dâng khoan dung tha thứ, chẳng những tha thứ cho nước Việt nam mà thôi, chúng ta còn cầu xin tội tình cho nhơn loại và miệt mài xin cho nhơn loại đặng hạnh phúc, ấy là phận sự của chúng ta đó vậy và căn sinh của ta biểu ta rằng: Sống đặng làm phận sự tối yếu, tối trọng của Đức Chí Tôn làm thành hay chưa mà thôi."

Ở một đoạn Thuyết Đạo khác, Đức Hộ Pháp dạy thêm rằng:

"Chúng ta mang danh, ra trước thời kỳ mở Đạo, đứng giữa con đường Đức Chí Tôn đi ngang qua dầu chó không thấy hình ảnh của Ngài, nhưng chúng ta cũng hưởng được mùi vị sống, mùi vị thiêng liêng của Ngài. Chỉ biết được điều mượn mảnh hình hài, xác thịt này làm con thuyền bát nhả độ thế cứu đời; lập cả khối trí óc, tinh thần này làm câu Kinh Vô Tự đặng chuyển cả tinh thần loài người tiến triển trên mặt nhơn đạo của họ, đặng bảo thủ cái

sống còn trên thế gian này. Dem mảnh thân này đưa trong tay Đức Chí Tôn cho Ngài lập phương cứu khổ, chẳng phải sống của đời mà thôi, chúng ta còn đảm nhiệm cái sứ mạng thiêng liêng quý hóa hơn trước. Chúng ta còn lấy linh hồn chúng ta làm mực thước đặng cứu vớt các vong hồn sa đọa, làm cho họ có danh giá cao trọng. Bản Đạo nói sơ qua bao nhiêu đó cho cả thầy con cái của Đức Chí Tôn để ý tìm coi thế nào rồi tự định giá lấy mình."

Xuyên qua lời Thánh Huấn trên của Đức Hộ Pháp, chúng ta thấy đây quả là khuôn vàng thước ngọc để chúng ta tự định giá trị mình xem trên bước hành tu, tự độ độ tha, phụng sự nhưn sanh và đạo pháp của mình đã gặt hái được những thành quả nào khả dĩ nâng cao phẩm hạnh mình hầu xứng đáng là một tín đồ trung kiên vì Đạo hay đứa con phi thường như lời Đức Phật Mẫu đã nói:

"Ngồi trông con đặng phi thường,

Mẹ đem con đến tận đường hàng sanh."

để thọ hưởng hồng ân cứu độ của Đức Chí Tôn và Phật Mẫu trong buổi đời tàn mạc hạ này.

Đó là ba vấn đề xin được nêu ra sau đây:

1/ Chúng ta có đem hình hài, xác thịt mình để làm:

- Khí cụ
- Con vật hy sinh
- Thuyền bát nhã
- Phương cứu khổ

để độ thế cứu đời chưa?

2/ Chúng ta có đem trí não, tinh thần, khối óc mình làm Câu Kinh Vô Tự để chuyển cả tinh thần nhưn loại tiến triển trên mặt Nhưn Đạo chưa?

3/ Chúng ta có đem Linh Hồn mình làm Mực Thước để cứu vớt các Linh Hồn Sa Đọa chưa?

Đó cũng là ba Phương Tu Thiết Thực mà chúng ta phải thực hành để thể hiện được theo như hai câu kinh sau đây:

"Vẹn toàn phàm thể Thánh thân,

Tùng theo chơn pháp độ lẫn chúng sanh"

Mới mong có công quả đúng theo Thiên Ý của Đức Chí Tôn là Phổ Độ và Làm Âm Chất hầu đắc quả mà gấm ghé ngôi vị Thần Tiên, hơn là vào chốn u nhàn mà luyện Đạo, không phải là căn cơ, yêu cầu của chúng ta trong buổi này.

- Đối với vấn đề thứ nhất chúng ta thể như cái phảng, cái cày con trâu (khí cụ) để cho Bác Nông Phu (Đức Chí Tôn) dùng dọn cỏ, xới đất, cày bừa làm cho đất quai tốt để chuẩn bị gieo cấy hầu làm nên lương phạn lợi ích cho đời.

Chúng ta không thể là một kẻ bàng quang hiểu biết, đi qua đường, chỉ nói, mà không làm chi cả thì có ích chi cho Bác Nông Phu hay cho mình, cho xã hội, nhưn sanh và cơ nghiệp Đạo.

Hơn thế nữa, trong thân xác này, còn có trí tuệ, xem như là một Chiếc Thuyền Bát Nhã, phải biết xử dụng nó để giúp ta trong mọi hành vi, lời nói (khuyến lơn, dạy dỗ, thuyết đạo ...) để đánh thức lương năng, lương tri, phá mê chuyển ngộ, khai tâm mở trí cho Bạn

Đồng Sanh thấy được chơn lý Đạo hoặc thiết thực là thấy được lợi ích của việc tự tu, tự độ, tự giác, giác tha.

Như vậy, lời khuyên này cho chúng ta thấy rằng, phải biết đem thân mạng, trí thức, tinh thần làm phương cứu khổ ban vui, làm lợi lạc cho nhơn sanh hầu Độ Thế Cứu Đời.

Đó là phương tu Lập Công vậy.

- Đối với vấn đề thứ hai Câu Kinh Vô Tự là kinh không lời tức lời nói của chúng ta, lời nói hiền lành, đạo đức, chân lý hoặc giáo lý, nguyện lời nói biến thành Bác Ái, tùy căn cơ, hoàn cảnh làm chuyển biến tinh thần của người nghe nói riêng và nhơn loại nói chung: "Câu kinh vô tự độ người thiện duyên."

Đó là phương tu Lập Ngôn vậy.

- Đối với vấn đề thứ ba Linh Hồn Mục Thức tức là noi gương trong sạch, thanh tịnh, thánh khiết, chí thành, hy sinh để phụng sự hay cứu vớt các Linh Hồn Sa Đọa đang vô minh, tội lỗi ... làm thế nào cho bạn mình sớm giác ngộ để trở về con đường đạo đức, tu tâm sửa tánh, biết tu hành tiến bộ ...

Đó là phương tu Lập Đức vậy.

Tóm lại, ba vấn đề trên phù hợp với chủ trương Tam Lập của Đức Hộ Pháp. Đó là Lập Đức, Lập Công, Lập Ngôn.

Thực hiện được ba phương tu trên, tức là chúng ta biết dọn đường để trở về cõi thiêng liêng hằng sống vậy.

Ngoài lời cầu nguyện và hiến dâng Tam Bửu trên, chúng ta còn phát Năm Đại Nguyện nữa. Cả bảy cộng chung là Tám Đại Nguyện tối cao tối trọng mà chúng ta phải tập trung năng lực, trí tuệ và đạo đức với đức tin đại hùng, đại lực theo đuổi và thực hiện cho kỳ được các Đại Nguyện trên. Có vậy, chúng ta mới tạo gây cho mình một hành trang có chất lượng tốt đẹp, thanh cao và đầy vinh hiển trong buổi phục hồi và hội hiệp cùng Đấng Cha Lành nơi cõi thiêng liêng hằng sống. Gãm, chúng ta có nên cố gắng, nỗ lực thực hiện các Đại Nguyện trên hơn năm qua chăng?

Thiền nghĩ, chúng ta thấy đều đầy thiện chí, tâm thành luôn hoài bảo thực hiện điều đó thành thực tướng cả.

Nhân lễ dẫu Xuân, giao thừa Mậu Dần sắp đến, Tiểu Đệ trích đôi dòng Thánh Huấn của Đức Hộ Pháp, viết lại để chúng ta chiêm nghiệm hầu nhắc lại cho nhau những bổn phận cùng sứ mạng mà chúng ta đang đeo đuổi nhằm thực hiện Tôn Chỉ và Mục Đích tối cao, tối trọng của ĐĐTKPĐ mà Đức Chí Tôn Đại Từ Phụ đã khai minh là Tam Giáo Qui Nguyên, Ngũ Chi Hiệp Nhứt, đem Bác Ái, Từ Bi, Thương Yêu và Công Chánh, phát cao phương Trời là cứu độ quần sanh, đồng giác ngộ, đồng tu, đồng hưởng đại ân sá kỳ ba của Đấng Cha Trời, Thượng Đế Chí Tôn trong Đại Đồng Huynh Đệ, hầu xây dựng một xã hội thái bình của thời Thượng Ngươn Thánh Đức, tạo một Thiên Đàn tại thế đầy an vui, hạnh phúc và một tương lai vinh hiển nơi cõi thiêng liêng hằng sống.

Tiểu đệ xin kính gởi lời thân ái đến Chư Hiền bốn câu thi chúc Tết sau sùng, mong Chư Hiền chấp nhận:

Thi

Cầu Thầy chan rưới vạn hồng ân,
Nguyện Mẹ ban cho mọi phước phần;
Xuân đến dồi dào muôn sức sống,
Gia đình phúc lộc thọ an khang.

● Hiền Tài Lê Văn Năm

NHIỆM VỤ MÔN SINH CAO ĐÀI

THI

Ngày nay nền Đạo đã thông truyền,
Bốn bể năm châu hưởng phước Thiên.
Ta vốn môn sinh Từ Phụ đó,
Làm sao cho đáng mặt nhơn hiền.

Hiền nhơn xả kỷ hiệp tâm đồng,
Đoàn kết một lòng lập đức công.
Phổ độ nhơn sanh truyền chánh pháp,
Đại Đồng Huynh Đệ gắng nêu gương.

Gương tốt người ngoài mới tưởng tin,
Tiếp thu chơn lý của Cha mình.
Qui nguyên về Một tu tinh tấn,
Tái lập thượng nguơn hưởng thái bình.

Thái bình tại thế tạo Thiên Đàn,
Đất Thuấn Trời Nghêu đến vạn dân.
Thánh Đức muôn nhà an lạc quốc,
Ai ngờ Tiên cảnh ở trần gian.

PHỔ ĐỘ VÀ ÂM CHẤT

Thi

PHỔ truyền chơn đạo đến muôn dân,
ĐỘ tận chúng sanh thoát bể trần.
ÂM đức bố ban cơ mạc hạ,
CHẤT phàm dứt bỏ lập đời tân.

Hiền Tài Lê Văn Năm

VÀ NHÉT VỀ ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ gọi tắt là ĐẠO CAO ĐÀI là một nền Tân Tôn Giáo xuất hiện kỳ ba (vào thời kỳ Hạ Ngươn, Nhứt và Nhị kỳ ứng vào thời kỳ Thượng và Trung Ngươn) mở cơ tận độ toàn thể chúng sanh (kể cả Bát Hồn) để xây đời Thánh Đức, thế giới Đại Đồng, lấy NHÂN NGHĨA làm nền tảng, TÌNH THƯƠNG làm cứu cánh, QUI TÂM là diệu pháp để thực hiện CƠ QUI NHẤT.

Một Tôn giáo tuy còn non trẻ so với các Tôn giáo khác nhưng tư tưởng bao trùm trong tinh thần HÒA ĐỒNG, QUY NGUYÊN HIỆP NHẤT TAM GIÁO NGŨ CHI. Đại Đạo chính là Thiên Đạo bao gồm cả Nhân Đạo, Thần Đạo, Thánh Đạo, Tiên Đạo và Phật Đạo. Tinh thần này được biểu tượng rõ nét trong Thánh Tượng Ngũ Chi. Điều đặc biệt hơn nữa là kỳ mở Đạo này ý pháp được bày ra, khi tâm linh được khai mở con người có thể từ từ cảm nhận được những ý pháp đó trong cách thờ cúng, kiến trúc Tòa Thánh, Thánh Ngôn, Thánh Giáo v.v...

Chữ Đại Đạo ở đây không phải chỉ về hình thức mà nói về tư tưởng triết lý Đạo. Đại Đạo cũng gọi là Quốc Đạo, là nền Tôn giáo duy nhất có nguồn gốc phát xuất tại Việt Nam, chính là Đạo Tổ Tiên, dựa trên căn bản dịch lý khoa học, thể hiện tinh thần truyền thống của dân tộc. Tinh thần đó phát nguồn từ tình thương yêu ruột thịt "CỘNG YÊU HÒA ÁI" được biểu hiện qua Huyền Sử dân tộc Việt là dòng giống Rồng Tiên con Hồng cháu Lạc cùng chung trong một bọc sinh ra. Ý nghĩa của Huyền Sử thể hiện

tư tưởng "ĐẠI ĐỒNG HUYNH ĐỆ" có cùng một nguồn gốc phát xuất. Ý niệm này cho thấy sự am tường của Tổ Tiên về Chân lý và Dịch lý và cũng là nền tảng xây dựng tư tưởng "BÁC ÁI HÒA BÌNH".

Quốc Đạo

Dịch lý càn khôn đã rõ bày
Phát nguồn thái cực ví bào thai
Việt Nam huyền sử tưởng chân lý
Cội rễ tinh thần lý đạo khai
Quốc Đạo tượng trưng hồn dân tộc
Thương yêu hình bóng đấng Cao Đài
Tổ tiên sáng suốt nêu sâu lý
Ước vọng cháu con hiệp vạn loài

Ngọc Nương

Theo lời tiên tri của Thầy "một nước nhỏ nhoi trong vạn quốc. Về sau làm chủ mới là kỳ.". Làm chủ đây về tinh thần thể hiện qua tư tưởng bao trùm của Đại Đạo hay Thiên Đạo. Cũng trong ý này, Thầy đã tiên tri "Nam phong thử nhật biến nhân phong", trong tương lai phong hóa nhà Nam (theo nền văn minh tinh thần của Đại Đạo) sẽ là phong hóa của nhân loại.

Thiên Đạo là chân lý toàn diện nắm cả guồng máy Âm Dương, Vô Hữu chi phối cả Càn Khôn vũ trụ, vạn vật và con người. Vạn vật biến thiên vô cùng vô tận nên dù vật lớn như vũ trụ, vật nhỏ như tế bào nguyên tử đều hàm chứa hai nguyên lý Âm Dương. Biết được chân tướng của cái Cực Tiểu có thể biết được chân tướng của cái Cực Đại. Tự biết mình là biết cả vũ trụ. Cho nên TÂM của người là TÂM của Trời Đất. LÝ của mỗi vật là LÝ của vạn vật, "Thầy là

các con, các con là Thầy". Chính là nền tảng triết lý của Đại Đạo.

Như trên đã nói Đại Đạo thể hiện tinh thần HÒA ĐỒNG, không những Hòa Đồng Tôn Giáo không phân biệt sắc tộc, mà chính yếu là Hòa Đồng Giữa Trời và Người, Giữa Người và Vạn Vật.

Quyền pháp để thực hiện sự Hòa Đồng vi diệu đó là TÂM PHÁP. Thiên Nhân chính là Tâm mà cũng chính là Thầy

Nhân thị chủ Tâm

Lưỡng quan Chủ tế

Quang thị Thần

Thần thị Thiên

Thiên giả, Ngã giả

Chơn TÂM là chơn TÁNH hay điểm Linh Quang của Thầy hằng hữu trong cùng khắp vũ trụ, vạn vật và con người, cũng là điểm đồng mạch của Vạn Hữu. Tâm Pháp có siêu năng lực vi diệu vô biên, phát ra từ trường thanh điển trong không gian vô tận, có tác dụng thanh hóa càn khôn vũ trụ, chuyển hóa con người và vạn vật.

Tâm Pháp vi diệu là phương tận độ Bát Hồn và toàn sắc dân trên thế giới không qua hình thức, ngôn ngữ mà mẫu nhiệm vô cùng.

Tâm Pháp cũng chính là vạn pháp, cũng có thể gọi là Hiệp Thiên Pháp, nói cách khác vạn pháp đều lấy "Hiệp Thiên" làm căn bản. Ý pháp này được thể hiện qua 2 câu liền trước Hiệp Thiên Đài.

Hiệp nhập Cao Đài bá tánh thập phương quy chánh quả.

Thiên khai Huỳnh Đạo Ngũ Chi Tam giáo hội Long Hoa.

Nói rõ hơn Đại Đạo Tam Kỳ phổ độ chúng sanh qua "TÂM KINH VÔ TỰ". Kinh sách hữu tự đã được phổ biến quá đầy đủ trong những thời kỳ trước đây, hiệu quả của nó có hạn. Giờ là thời kỳ của Kinh Vô Tự kết quả vi diệu khôn lường. Điều này làm cho người đạo không lấy làm ngạc nhiên khi kinh sách của Đạo Cao Đài có vẻ như quá ít so với các Tôn giáo bạn.

Tóm lại Càn Khôn đang chuyển pháp HIỆP THIÊN (gồm Hiệp Thiên Thượng và Hiệp Thiên Hạ) tạo cơ QUI, HÒA. Đạo Cao Đài xuất hiện để hoàn thành sứ mạng đó. Chính nguyên nhân đó, thời kỳ này Thượng Đế giáng trần lập Đạo mở cơ Đại Ân Xá.

Vô địa ngục vô quỷ quan

Chí Tôn đại xá nhứt trường quy nguyên

Ngài giáng trần tự xưng là Thầy cũng có nghĩa thời kỳ này con người được nâng cấp có thể học trực tiếp với Thầy qua Tâm hay nói cách khác Tâm Kinh Vô Tự là then chốt của Đại Đạo Kỳ Ba cũng là nòng cốt để xây dựng Thế Giới Đại Đồng và tạo đời Thánh Đức

Ý nghĩa Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

Ý pháp bày ra khắp cõi trần

Nghĩa nhân nền tảng vẹn Tâm chơn

Đại Đồng Thế Giới tình liên kết

Đạo Đức nhà Nam gọi thế nhân

Tam nhiệm Hiệp Thiên bày chánh lý

Kỳ ba Đại Đạo bủa thiên ân

Phổ truyền vạn chủng "Kinh Vô Tự"

Đô chuyển quần sanh Thánh Đức lâm

● Ngọc Nương

(Texas)

THỬ TÌM HIỂU VÀI NÉT VỀ:

- **ĐỨC LÝ ĐẠI TIÊN “ LÝ THÁI BẠCH “,**
- **NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM,**
- **ĐỨC GIÁO TÔNG VÔ VI.**

TRONG ĐẠO CAO ĐÀI

Là một tín đồ Cao Đài không ai có thể quên được công đức vĩ đại của chư vị tiên khai nền Đạo và lại càng không thể phủ nhận được công đức vô lượng của TAM TRẦN OAI NGHIÊM .

Trong khuôn khổ hạn hẹp này, chỉ ước mong chúng ta hãy cùng nhau thử tìm hiểu vài nét về Đức Lý Đại Tiên thế danh là Lý Thái Bạch, giữ nhiệm vụ NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM và cũng là GIÁO TÔNG VÔ VI trong Đạo CAO ĐÀI TÒA THÁNH TÂY NINH, ở đây chúng ta cũng không hoàn toàn đứng trên bối cảnh lịch sử của Trung Hoa vào thời đại đó, hay chỉ căn cứ vào Tiểu Sử của Đức Ngài mà chúng ta chỉ đứng trên bình diện của vài nét đặc thù để cùng nhắc nhở nhau *tương nhớ* đến NGƯỜI mà chúng ta hằng ngưỡng vọng !

Theo sử liệu và truyền thuyết dân gian Trung Hoa cũng khó khăn định được ngày sinh và mất của Ngài, tuy nhiên cũng có một số dữ kiện cho chúng ta biết Ngài tá trần vào năm 701 và đăng tiên năm 762 hưởng thọ được 61 tuổi, như vậy lần cuối cùng Ngài tái thế cách nay cũng đã 1296 năm; Thời gian âm thầm lặng lẽ trôi qua trên 1200 năm không phải là ngắn ngủi, do miệng thế tương truyền có phần lệch lạc, ư thêm thớt cho tươi màu rộng ý, nhiều người đã phong phú hóa truyền thuyết về sự thoát xác của Đức Ngài vì vậy chúng ta hãy tìm hiểu vài nét chính mà thôi.

Là người Việt Nam có lẽ ai ai cũng thấy một vì sao sáng ngời luôn mọc vào lúc trời vừa tối vì sao này được gọi là sao HÔM; Trong dân gian , nhất là trong giới làm nông nghiệp lại càng gần gũi với vì sao HÔM nhiều hơn, vì họ có thể nhìn sao HÔM để ước đoán giờ giấc cho những buổi chiều tàn mà họ còn nấn ná công việc ngoài đồng áng, hoặc trên đường lê thê uể oải trở về mái ấm! Tuy biết là sao HÔM, nhưng ít ai rõ được vì sao HÔM lại là sao TRƯỜNG CANH và cũng là THÁI BẠCH KIM TINH, là một THIÊN THỂ trên trời cũng là hiện thân của Thi Hào LÝ THÁI BẠCH đời nhà Đường bên Tàu; Tục truyền rằng khi mẹ Ngài sắp sinh Ngài, thì nằm mơ thấy vì sao Thái Bạch rơi xuống bụng bà nên sau khi sanh, bà đặt tên cho Ngài là Thái Bạch, Họ của Ngài là họ Lý nên gọi là LÝ BẠCH hay LÝ THÁI BẠCH. Ngài có diện mạo thật khôi ngô tuấn tú, bẩm tính lại thông minh tuyệt đỉnh, mới lên 5 tuổi Ngài đọc được Lục Giáp, lúc mới lên 10 Ngài đã giỏi về Thi Phú, chẳng những giỏi văn thơ

mà còn xuất sắc về kiếm thuật, khi Ngài chưa tròn 16 tuổi, thật là một bậc văn võ song toàn, lúc thiếu thời Ngài đã là một Thi Gia lỗi lạc, tài học uyên bác, kiến thức hơn người xa gần ai ai đều biết tiếng, tài hay đã thế, nhưng tánh tình lại ưa phóng khoáng, không thiết tha đến khoa trường quan lại mà chỉ thích phiêu bồng hồ thủy, giao du với tao nhân mặc khách, mượn rượu gợi hồn thơ, xem đời thường, là một giấc mộng, ý trải ngàn phương với biệt hiệu: Thanh Liên cư sĩ ! Trên đường phiêu lãng, vui thú non xanh nước biếc, cảnh trí thiên nhiên hứng chí thêm tình, Ngài thống bước đến Hồ Châu thưởng thức hương rượu nồng nàn, hồn lâng lâng thoát tục, trong lúc Ngài đang say sưa với đặc sản Hồ Châu thì Ngài có cơ duyên hội ngộ Tư Mã Ca Diệp cũng bậc ưu thời mẫn thế, khuyên Ngài nên kiến công lập nghiệp đem tài trai giúp nước trợ đời..., nghe theo lời khuyên, Ngài hướng về Trường An dần tiến, trên đường xuôi kinh Ngài lại gặp Hạ Tri Chương là vị quan đang triều, Hạ Tri Chương rất mến phục phong thái phi phàm, văn thi lỗi lạc ý chí siêu thoát nên cho Ngài là một vị Tiên giáng thế, từ đó Ngài còn được mọi người xưng tụng là Lý Trích Tiên.

Hạ Tri Chương vô cùng mến mộ tài đức nên nài ép Ngài ra ứng thí và còn viết thư giới thiệu với quan Giám Khảo trường thi là Dương Quốc Trung và Cao Lực Sĩ, 2 vị Giám Khảo này chẳng những không giúp đỡ hoặc giữ đúng trường qui, tôn trọng sự công bằng hợp lý tại thi trường mà lại còn đố kỵ, nghi ngờ thiện chí của Hạ Tri Chương nên mặc dầu văn bài của Ngài vô cùng tuyệt tác vẫn cố tình đánh rớt và nhục mạ Ngài là một sĩ tử chỉ đáng mài mực, cởi giày vớ cho người ta mà thôi!

Lời lăng nhục Ngài còn văng vẳng bên tai thì Phiên Quốc lại đưa sứ giả sang trình cho Huyền Tôn Hoàng Đế một quốc thư, Hoàng Đế truyền lệnh cho Dương Quốc Trung đọc và dịch quốc thư, nhưng Dương Quốc Trung cùng các triều thần văn võ không 1 ai có thể đọc được! Cả triều bán loạn, Huyền Tôn Hoàng Đế nổi cơn thịnh nộ, Hạ Sĩ Chương sợ hãi vội quì tâu: Hạ thần xin giới thiệu một nhân tài; có thể đọc và dịch được bức thư này để bảo tồn quốc thể, đó là Lý Thái Bạch mà người ta gọi là Trích Tiên, một vị Tiên giáng trần, hiện đang ở tại nhà của hạ thần; Nhà Vua bèn cho dời Ngài nhập Cung, nhưng Ngài từ chối, vì Ngài cho mình là một thảo dân, sống cuộc đời phiêu lãng không phải quan quyền hà tất phải đến Triều mà chi! Nhà Vua liền phong cho Ngài làm Hàn Lâm Học Sĩ không cần phải thi cử chi cả, ban áo mũ và rước ngay vào Cung để Vua diện kiến! Sau khi triều kiến, Ngài đọc và dịch thư của Phiên Quốc thật trôi chảy và rõ ràng, nhà Vua ra lệnh Ngài viết văn thơ phúc đáp cho Phiên Quốc biết mà nể sợ Thiên Triều. Trước mặt Dương Quốc Trung và Cao Lực Sĩ Ngài nhớ lại chuyện mới ngày nào lòng chẳng được vui! Nhà Vua rất tinh ý và cũng thấu hiểu ẩn tình nội vụ bèn phán: Để tạ tội với kẻ sĩ, trong lúc hiền khanh viết thư phúc đáp thì Dương Quốc Trung mài mực, Cao Lực Sĩ phải cởi giày và vớ! Khi Sứ Phiên vào chầu để nhận đáp thư, thấy Ngài thật uy nghi thần võ, hơn nữa trong lúc Ngài viết thì Dương Quốc Trung là một Tể Tướng cũng là Quốc Cự tức cha vợ

Vua mài mực còn Cao Lục Sĩ là quan Đại Thần đang triều lại cởi giày vợ khiến Sứ Giả càng nể sợ nhiều hơn!

Khi được Ngài cận kề trong cung nhà Vua hết lòng sủng ái, rất mến mộ tài phun châu nhả ngọc của Ngài gần như nhà Vua và Ngài không phút giây nào xa vắng, kể cả Hoàng Hậu cũng thế, Ngài xuất khẩu thành thi tả vẽ đẹp của Hoàng Hậu và nhiều cảnh vật trong Cung, những bài thơ của Ngài đều được nhạc công phổ nhạc để ca hát cho Vua cùng Hoàng Hậu và bá quan đồng thưởng thức, ai ai cũng nức nở khen tài thi phú tuyệt diệu của Ngài. Nhưng vì bản tánh phóng khoáng, mặc dù được gán gởi nơi cung vàng điện ngọc vẫn không thỏa chí Ngài, Ngài xin rời Triều Ca để ngoạn du sơn thủy ngâm vịnh gió trăng, nhà Vua không cấm được chân Ngài bèn phong làm Thiên Hạ Vô Ưu Học Sĩ, cấp người hầu, vàng bạc, lụa là gấm vóc và đặc biệt có một cái thẻ ngà đi đến đâu uống rượu đều được Ngân Khố xuất công khố trả tiền, với nhiệm vụ giám sát các Quan Lại địa phương và võ an bá tánh! Đã thế nhưng rồi Ngài cũng cảm thấy áo mão cân đai vẫn phiền toái, hơn nữa Ngài cũng chán ngấy những kẻ gièm pha đũa nịnh nên cương quyết từ quan rũ áo ra đi du sơn ngoạn cảnh, Ngài đã sáng lập nhóm THẤT HIỀN ở rừng Trúc và cũng là 1 trong BÁT TIÊN THI TỬU, mỗi người đều có tài đặc biệt:

- 1- Lý Thái Bạch: Hàn Lâm Học Sĩ đời Đường.
- 2- Hạ Tri Chương tự Quý Chân, xưng là Tứ Minh Cuồng Khách, người miền Nam, không quen cỡi ngựa, ngã vì say, rơi xuống giếng còn ngủ.
- 3- Nhữ Dương Vương, tên Tiến, say đến đỗi không đi từ trên Điện xuống nổi Vua phải sai người đỡ, khi thấy đồ nấu hoặc nghe hơi rượu đã thêm nhỏ dãi.
- 4- Lý Thích Chi, xin từ chức Tể Tướng về nhà suốt ngày uống rượu, gọi rượu trong là rượu thanh, rượu màu đục gọi là rượu hiền.
- 5- Thôi Tông Chi, người vốn đã đẹp khi uống rượu vào lại càng đẹp hơn, chẳng khác nào cây bằng ngọc trước gió.
- 6- Tô Tấn, thờ Phật, ăn chay, thêm rượu, bỏ chùa ra đi uống rượu.
- 7- Trương Húc, hể uống càng say viết chữ thảo càng đẹp, đặc biệt lúc say xóa tóc nhúng cả đầu vào nghiên mực, dùng đầu mà viết chữ nên còn được gọi là Trương điên!
- 8- Tiêu Toại, người vốn có tật nói cà lăm, nhưng khi say thì lại rất lưu loát, hùng biện lạ kỳ.

Đại thi hào Lý Bạch lúc sinh thời đã dùng thơ văn phô diễn triết lý đạo đức để cảnh tỉnh thế nhân, nâng cao lý lẽ, thương yêu muôn loài, nâng phẩm giá con người và biết quý trọng mến yêu vạn loại; Ngài và một số thi nhân đồng thời đã đề xướng ra một hướng đi đặc biệt vô cùng độc đáo, đưa Thơ vào niêm luật có qui củ chặt chẽ, đó là Đường Thi: Thất ngôn, bát cú, có 5 vần, có thừa, phá cặp trạng, cặp luận, câu kết câu thúc rõ ràng phong phú và lý thú vô cùng!

Ngài sáng tác rất nhiều thơ nhưng năm tháng quá dài nên đa số bị thất lạc, chỉ còn trong văn khố và trong dân gian một ít mà thôi!

Trước một Thiên Tài vĩ đại, chúng ta thử lắng động tâm tư theo dõi cái nhìn của 1 vài Thi Gia về Ngài, chúng ta sẽ thấy được cái cao vợi vợi, cái tuyệt đỉnh của Ngài là dường nào.

ĐỖ PHỦ: “Bạch đã thi vô địch, thiên nhiên tứ bất quần.” (Thi của Lý Bạch không ai có thể so sánh nổi, tứ thi lồng lộng siêu thoát)

HỒ THÍCH: Đỗ Phủ là nhà thơ của nhân loại và đồng ý với Hạ Tri Chương: Lý Thái Bạch là Trích Tiên, là Tiên giáng thế, có thái độ cao ngạo, thích phóng túng, ưa tự do sống ngoài vòng cương tỏa!

TẢN ĐÀ: NGUYỄN KHẮC HIẾU đại Thi Hào Việt Nam người rất kính trọng tài thi phú của Ngài, nên đã dịch rất nhiều thơ của Ngài ra Việt Ngữ phổ biến cùng khắp nhân gian:

XUÂN NHỰT TÚY KHỞI NGÔN CHÍ

Xử thế nhược tại mộng

Hồ vi lao kỳ sinh (?)

.....
Cảm chi dục thán tức

Đối chi hoàn tự khuynh

Hạo ca dãi mình nguyệt

Khúc tận dĩ vong tình.

LÝ BẠCH

NGÀY XUÂN SAY RƯỢU TỈNH DẬY NÓI CHÍ MÌNH

Ở đời như giấc chiêm bao

Cái thân còn đó lao đao làm gì ?

.....
Ngậm ngùi cảm cảnh sinh tình

Nghiêng bầu mình lại với mình làm vui

Hát vang nhờ tấm trăng soi

Thoạt xong câu hát tình thời đã quên.

Bản dịch của TẢN ĐÀ

NGUYỆT HẠ ĐỘC CHƯỚC

Hoa gian nhứt hồ tửu

Độc chước vô tương thân

.....

Vĩnh biệt vô tình du
Tương kỳ điển Vân Hán
LÝ BẠCH

MỘT MÌNH UỐNG RƯỢU DƯỚI TRĂNG

Một bầu chốc chén bên hoa,
Độc thân uống rượu lựa là có ai

.....
Quên tình gắn bó cho thân
Hẹn hò Vân Hán có lần gặp nhau.

THIỆN TRUNG (dịch)

BIẾT HỮU NHÂN

Thanh sơn hoành Bắc quách
Bạch thủy nhiễu Đông thành

.....
Huy thủ tự tư khứ
Tiêu tiêu ban mã minh.

TIẾN NGƯỜI ĐI

Non xanh một dãy Bắc phương
Nước trong tuôn chảy quanh tường thành Đông

.....
Ngập ngừng tay vẫy người đi
Lồng trong vó ngựa còn gì buồn hơn.
HOÀNG HỒ (phỏng dịch)

Đã ngót 1300 năm qua, mãi đến ngày Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế giáng thế khai mở nền ĐẠO CAO ĐÀI ĐỨC NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ thì chư Thần Thánh Tiên Phật cũng xuống trần, hoặc mượn huyền diệu cơ bút mà chỉ dạy chúng sanh qua Thánh Ngôn, Thánh Giáo, Kinh Kệ v.v... Nhờ Đức Chí Tôn cùng Các Đấng Thiêng Liêng khai mở trí tuệ và cũng nhờ chính Đức Lý, Ngài lộ bí mật dần dần nên Nhơn sanh mới được hiểu thêm về Ngài: Lý Bạch là Đức Lý Thái Bạch, một đại Thi Hào vào đời thịnh Đường bên Trung Hoa.

Khi khai mở Đạo Cao Đài Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế đã giao Ngài đảm nhận một vai trò vô cùng quan trọng trong cửa Đạo đó là:

-GIÁO TÔNG VÔ VI của ĐẠO CAO ĐÀI ĐỨC NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ thay mặt ĐỨC CHÍ TÔN cầm giềng mối Đạo, với cương vị này Ngài là ANH CẢ của toàn thể Chức và

Tín Đồ Cao Đài.-Ngài còn là **NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM**, Đại Diện cho Tiên Giáo. Trọn quyền thưởng phạt trong Đạo.

Theo Chư Vị Tiên Khai nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, hoặc đọc những bài Thánh Ngôn Thánh Giáo, vào buổi đầu thì chính Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế thường giảng cơ chỉ dạy mọi lẽ để chuyển biến cơ Đạo, thu phục nhân tâm, qui tụ Tín Đồ, lập Tam Trấn để chung lo khai mỗi Đạo:

PHẬT thì có **QUAN ÂM**.
TIÊN thì có **LÝ THÁI BẠCH**.
THÁNH thì có **QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN**.

Sau đó **ĐỨC NGÀI** có giảng cơ cho một bài Thi :

THÁI thượng vô ngôn hữu Đạo thành,
BẠCH vân hữu nhãn kiến nhưn sanh
KIM quang đặc kiếp tu tâm thiện
TINH đầu nan tri ngã độ thành.

Vào kỳ Đàn ngày 29-10-1926, Ngọc Hoàng Thượng Đế đã ban Thánh Chỉ giao quyền thưởng phạt trong Đạo cho Đức Lý Thái Bạch, kể từ đó Ngài giảng cơ thường xuyên để sắp xếp các phận sự của Hội Thánh, hướng dẫn chư vị tiên khai thi hành trọng trách được giao phó, chỉ dạy thiết lập **TÂN LUẬT**, hướng dẫn qui cách thực hiện về sắc phục...v...v...thời gian này Đức Ngài thường xưng là Lý Bạch mà thôi, mãi đến năm 1930 khi Đức Ngài giảng cơ ban quyền hành cho Thượng Đẩu Sư được thay mặt cho Đức Ngài thi hành phận sự **GIÁO TÔNG** về phần hữu hình còn về phần vô vi vẫn thuộc quyền Đức Ngài thì Đức Ngài mới xưng là Lý Giáo Tông, kể từ đó Ngài Thượng Đẩu Sư Thượng Trung Nhứt là Quyền Giáo Tông tại thế, và Đức Quyền Giáo Tông cũng có nhắc nhở cho chúng ta biết về Đức Lý Đại Tiên, Thái Bạch Kim Tinh:

*Anh Thái Cực biến sanh Thái Bạch.
Hiện Kim Tinh trọng trách Linh Tiêu
Quyền năng vâng thuở Thiên Triều,
Cần Khôn Thế Giới đất đìu Tinh Quân.*

**Tinh Quân thọ sắc thuở Phong Thần.
Cho đến Đường Triều mới biến thân
Thái Bạch Kim Tinh đương trị thế,
Trường Canh Trích Tử đến thăm trần
Động Đình thi rượu đong muôn đẩu
Bồng Đảo câu Tiên nắm một cần.
Vâng lệnh Ngọc Hư nay xuống thế
Tam Kỳ Phổ Độ rồi nguyên nhân.**

Đến đệ ngũ niên khi ban hành BÁT ĐẠO NGHỊ ĐỊNH để chấn chỉnh nội bộ Hội Thánh, có biện pháp chế tài bảo tồn Cơ Đạo, Đức Lý mới xưng là Giáo Tông Lý Thái Bạch cùng ký chung với Đức Hộ Pháp. Đức Lý Giáo Tông Ngài đã đem tâm huyết nhắc nhở dạy dỗ chúng ta: “Mở một mối Đạo chẳng phải là sự thường tình, mà sanh nhằm đời đặng gặp một mối Đạo cũng chẳng phải dễ; muốn lập thành tất phải có điều nghiêm chánh, thưởng phạt, có thưởng phạt mới giục lòng kẻ có công, có phạt mới răn đặng lòng tà vạy.”

“Phần nhiều các Đạo Hữu dày công xây đắp nền Đạo, nhưng sư ham muốn còn bôn chôn theo tình thế! Công đã nhiều mà bước tới nữa, dường như ngán bước, gặp sự gầy go đã mồn lòng than! Tiếc thay!”

Đức Ngài thay mặt Đức Chí Tôn cầm giềng mối Đạo, trọn quyền thưởng phạt mà Đức Ngài chẳng dụng hình trái lại chỉ dùng tình thương, lấy lời minh chánh mà giáo hóa, phân biệt chơn giả thiệt hơn, Ngài thiết tha và chí tình mở ngõ tâm tư, trí tuệ cho chúng ta thấy được một chân trời mới thênh thang vinh quang vô cùng tươi sáng, giúp chúng ta có và đặt trọn niềm tin sẵn sàng dẫn bước trên đường tu học.

“Đặng bậc Chí Tôn cầm quyền thế giá, đui mắt, rửa lỗi mà chẳng bươn chải cho kịp thì, để đua nhau nghĩ tính về miếng đỉnh chung!phải gắng công thêm nữa cho kịp với cơ Trời “.

Đức Ngài tận tình chỉ dẫn chư vị Tiên Khai về mọi lẽ, mọi việc, mọi hình thức tổ chức, dạy nghi thức tiếp Luật, dâng Luật, cầu xin sửa Luật, dạy đồng đạo cùng với Đức Ngài cầu xin THÁNH LUẬT nơi Đức Chí Tôn, Đức Ngài nói: “Hể Đạo trọng thì tức nhiên chư hiền hữu trọng, vậy thì chư hiền hữu biết mình trọng mà lo sửa vẹn người đời.” Tấm lòng Đức Ngài thương yêu hơn loại vô bờ bến, trước tội nghiệt của hơn sanh Đức Ngài phải thốt: “Thảm cho hơn loại...Lão thấy hình phạt phải châu mày..., lại lục khẩn cầu, chư đạo hữu đâu rõ thấu, ngơ ngáo ngáo như kẻ không hồn..!” Tình nghĩa Đức Ngài thật đậm đà trầu mến đối với chúng ta, Đức Ngài cho chúng biết cái diễm phúc to tát mà trong kiếp sanh chúng ta được may duyên hạnh ngộ đó là mối Đạo Cao Đài ! “...một nước nhỏ nhoi, đã đặng danh THÁNH ĐỊA là nước Nam này...”

Đức Ngài cũng băng khuâng, chua xót về sự chia rẽ quên lời Đức Từ Bi giáo hóa chúng ta! “...trong môn đệ của Đức Từ Bi phần nhiều đã chẳng giữ lời Thầy mà xử cho tròn như đạo, giao tiếp cùng nhau cho có nét yêu dấu, tạc thù trong niềm đạo hữu, lại có dạ ghét lẫn tương phân...Đức Từ Bi hằng dạy chư đạo hữu biết tương thân tương ái, chia vui sốt ruột cho nhau, mà hành sự cho rạng về mối Đạo quý trọng; Chứa đặng bao lâu mà lời dạy bảo chẳng còn chút nét kính tuân...Đạo lập thành là do nơi tâm chí của các đạo hữu... nhờ có lòng đạo đức và tánh khiêm cung của mỗi môn đệ của Đức Từ Bi...Đức Từ Bi đã lấy lòng quảng đại mà gieo giọt lành dương để sửa lỗi phạm gian hầu đem mình giá trắng gương trong vào nơi Cực Lạc; Đã chẳng biết tự cải,

*chánh tà đôi nẻo mạnh sức trì chí thì nhờ, yếu tâm lơ bước thì chịu, ma ma, phật phật
2 chốn riêng phần thưởng phạt rồi đây cũng tới.*

“ Ngoài ra Đức Ngài cũng rất quan tâm đến việc công cử BÀN TRỊ SỰ, Ngài giao việc này cho Đức Q. Giáo Tông Thượng Trung Nhật, Đức Ngài khuyên cố gắng lập công quả cho kịp kỳ, gắng phổ độ chúng sanh vì còn nhiều người đang chìm đắm trong khổ hải mà chưa gặp được Tam Kỳ Phổ Độ, Ngài cũng thương xót cho những ai “*đã gặp CHÁNH ĐẠO, lại có ý cáo thối, lui bước ngã lòng trở lại đường đời, say mùi danh lợi đỉnh chung! Còn có nhiều kẻ không vững tâm trì chí giữ lời mình thệ mà khi bị phản đối hoặc hơi có áp lực uy quyền đã vội cúi đầu chạy theo quì lụy, thật mơ mơ hồ hồ! Không bằng một phần của người ngoại Đạo thật đáng hổ thẹn lắm thay!*”

Đêm 19-02-1927 trước khi Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế giáng cơ thì Ngài đến báo chư vị Chức Sắc cùng toàn Đạo biết để chuẩn bị đón tiếp để khỏi thất lễ và Ngài có ban 4 câu hé mở Ngài là Thái Bạch Kim Tinh.

‘THÁI-hòa dương thanh Đạo Nam khai,
BẠCH-tú Thiên đăng đặc cảm hoài.
KIM-tác liên tâm cơ hậu thế,
TINH-thành lộ dẫn chiếu vân đài.’

Ngài luôn luôn quan tâm đến toàn Đạo, trước cơn thử thách trầm trọng Ngài thiết tha kêu gọi: “*Hành khách phải trải qua một lối chông gai; Muốn bước khỏi, cần phải có sự bền chí, tận tâm, gắng xem ĐẠO ĐỨC là trọng hơn tất cả mọi việc trên trần đời...mới hy vọng vượt được trường thi rất khó khăn trong buổi rớt! ...con đường tuy chôn chở, triển núi khó qua song ngọn đèn trời đã chiếu tỏ mà đi dốt các đạo hữu thì nhiều ít gì sau cũng đến được..*”

Đức Ngài dặn dò chư chức sắc Thiên Phong: ‘Phải lấy nét thẳng đường ngay do tâm thành mà hành sự tác thù, sợ chinh lòng mà để nét bất bình cho cả chư đạo hữu.’

Với sự quan hoài vô cùng sâu sắc và tế nhị, khi chúng ta dành chút thì giờ đọc lại Thánh Giáo Đức Ngài giảng trần chỉ dạy, chắc chắn chúng ta sẽ thấy lòng mình lâng lâng cảm xúc, một thứ tình êm ấm đậm đà len lén từ tâm tư sâu kín của chúng ta chỗi dậy, ta nghe lòng mình nhẹ nhàng man mát, lời giáo huấn ngọt ngào như tình cha con chuyển nhau từng hơi thở nhịp tim, hay của một ông thầy trút cạn tấm lòng để truyền đạt tất cả khả năng của mình cho đứa học thân yêu...Đức Ngài dạy: “Những đạo hữu nào không vì HẠNH ĐỨC mà chung hiệp nhau lo hành CHÁNH GIÁO, thì đã có Thần, Thánh lãnh linh biên ghi vào sổ công quả, đơi ngày chung qui đăng đem vào CĂN THIÊN ĐIỀU mà phán đoán...Nhiều kẻ lại TƯ LINH, MUỐN MỞ RIÊNG ĐƯỜNG KHÁC, đăng đầu nhưn sanh vào lối quanh co, hai thay! Cẩn xưa quả trước chẳng chịu lo đền bồi, lại tự dẫn mình vào nơi hang thẳm, sau kết cuộc ra thế nào rồi sẽ thấy.”

Tóm lại trong Tôn Giáo Cao Đài Ngài ở vào vị trí vô cùng cao trọng: Thay mặt Đức Chí Tôn cầm giềng mối Đạo, là Giáo Tông Vô Vi và còn là Nhất Trấn Oai Nghiêm trọn quyền thưởng phạt, ấy vậy mà Ngài luôn luôn thân thiện bình hòa với chư Chức Sắc Thiên Phong và toàn Đạo, Ngài có nhiều cảm tình với các Thiêng Mạng, hiểu tâm lý từng người, mặc dù Ngài đã đứng ngoài vòng thế sự từ lâu, nhưng Ngài vẫn đến với chúng ta để gieo hạt Thánh Cốc vào nơi lòng những kẻ tà tâm, mong đơm bông kết quả, đặng liệu thế hồi tâm, chớ chẳng phải Ngài đến để rước người hiền ngộ! Ngài thiết tha lưu ý toàn đạo phải bình tâm lặng trí mà hành đạo đừng lấp lửng theo dòng mà phải tội; *“Cơ thưởng phạt của Thiên Thơ thì lắm điều trái hẳn với trí người tưởng tượng, có nhiều khi thưởng hữu hình mà làm hình phạt vô vi, cũng có khi lấy hình phạt hữu vi mà thưởng Thiêng Liêng công nghiệp.”* Vậy chúng ta chớ nên lấy trí phàm mà phán đoán luận bàn chính e mang tội với Bề Trên! Chúng ta hãy cố gắng tu tâm dưỡng tánh, trau dồi hạnh đức, luôn luôn đứng vững trên đường Đạo, chung thủy và giữ đúng theo lời thệ nguyện trước Thiên Bàn trong buổi nhập môn cầu đạo của chúng ta; Đức Ngài luôn dõi mắt xem chúng ta có bị tà tâm lẩn chiếm làm sai lệch hành trình, mà ngộ nghĩnh thay lại chính Ngài giục loạn để thử thách, sàng sảy cho ra lẽ chánh tà thật rõ nét, nhưng Đức Ngài lại phải ta thán: “Lão chưa hề thấy ai để trọn tác lòng mà làm nên danh thế Đạo, mà kẻ phá Đạo hư rất nhiều!”

Một hôm tại Hộ Pháp Đường (13-11-35) Đức Ngài giảng cơ chào mừng cảm ơn và khen ngợi Đức Hộ Pháp vì Đức Hộ Pháp đã chịu nhọc nhằn khổ não làm cho mối Đạo ra thiết tướng! Nhân dịp này Đức Hộ Pháp bạch:

“Thiên Thơ đã đổi, đệ tử xin giao quyền hành của Q. Giáo Tông lại cho Ngài đặng Ngài đủ oai cầm Thiên Thơ cho vững chắc.”

Đức Ngài cười: “Lão e cho, một là Lão đã cho, không lẽ lấy lại, hai là hành pháp thì dễ, hành hình thì khó, không có nửa quyền trị thế của Lão nơi tay, thì Hộ Pháp có thể nào điều hành Hội Thánh cho đặng; Ấy vậy cứ để y. Nghe Thi này và kiểm hiệu:

Bát nhã từ đây vững lái thuyền,
Tuông pha khổ hải độ nhưn duyên.
Gay chèo thoát khổ đầy linh cảm
Rạch nước trừ oan đủ diệu huyền.
Thổi thẳng cánh bướm thì Lão thủ,
Nâng an lòng bản cây Thần Tiên.
Phong ba mấy độ đà qua khỏi,
Ném thử Gián Ma đóng Cửu tuyền.”

Chúng ta cũng cố gắng suy gẫm và đồng thời xin tạm kết thúc: ‘Thử Tim Hiểu vài nét về: Đức Lý Đại Tiên, Lý Thái Bạch, Giáo Tông và cũng là Nhất Trấn Oai Nghiêm trong Đạo Cao Đài.

• Kim-Minh, Hoàng-Hồ

TRẦN VỀ PHÁI ĐOÀN ĐẠO OOMOTO THĂM VIẾNG THÁNH THẤT NEW SOUTH WALES .(ÚC CHÂU)

* * * * *

Sydney 18-7-1997. Một phái đoàn của Tôn Giáo Oomoto (Nhật Bản) gồm 32 người do 2 vị đại diện là quý Ông KYOTARO Deguchi và NASATO Deguchi đến viếng thăm Thánh Thất N.S.W.(Úc Châu) vào lúc 10 giờ sáng ngày 18 tháng 7. 1997.

Phái đoàn được đồng đạo đón tiếp nồng hậu tại cổng chính và hướng dẫn lên chánh điện làm lễ Đức Chí-Tôn . Phái đoàn được trao mỗi người một cây nhang cầu nguyện . Khi cầm nhang xong, họ đều quỳ xuống lạy và đọc kinh . Sau một câu kinh dài, họ vỗ tay 4 lần và lạy . Qua 3 lần đọc kinh là xong phần cầu nguyện trước Đức Chí Tôn.

Phái đoàn được mời xuống phòng khách ngồi đàm đạo và dùng điểm tâm sáng. Hiền Tài Nguyễn Chánh Giáo quyền Đầu Tộc Đạo, đứng lên ngỏ lời chào mừng phái đoàn và nhắc lại sự liên quan mật thiết giữa Oomoto và Tôn Giáo Cao-Đài đã có từ trước năm 1975 đến giờ, và đồng đạo Cao-Đài tại Úc Châu hôm nay rất hân hoan chào mừng, đón tiếp phái đoàn đến thăm trong niềm vinh hạnh. Hai Ông KYOTARO và NASATO đều lần lượt đáp từ, được thông dịch ra Anh và Việt ngữ . Trong dịp này phái đoàn có hành hương cho Thánh Thất 10 ngàn Yen, tặng một số sách về Đạo Oomoto và một lá Đạo Kỳ kỷ niệm. Trong lúc ngồi dùng trà, nước điểm tâm, mỗi vị trong đoàn đều được trao tặng một tập nhỏ tài liệu về Tôn Giáo Cao-Đài trong đó có hình ảnh Tòa Thánh Tây-Ninh.

Về phía đồng đạo có mặt gồm có Hiền Tài Nguyễn Chánh Giáo, Hiền Tài Nguyễn Thành Nghiệp, Hiền Tài Nguyễn Kim Triệu, các Chức Việc Bàn Trị Sự Nam, Nữ, Hiền Hữu Mai Công Minh, 2 thân hữu thông dịch tiếng Nhật là Ô . Nguyễn Văn Mân và Thanh cùng một số đạo hữu tính chung khoảng 20 người . Phòng khách được xếp thành 3 dãy bàn dài, trải nấp trắng, khách và chủ nhà ngồi xen lẫn nói chuyện rất thoải mái . Trên tường có treo các biểu ngữ tiếng Anh như “ Chào mừng phái đoàn Đại Diện Tôn Giáo Oomoto - Chào mừng phái đoàn Oomoto đến thăm Thánh Thất N.S.W. - Tình hữu nghị giữa Oomoto và Cao-Đài trường cửu .”

Vì thời giờ eo hẹp, phái đoàn giả từ Thánh Thất lúc 11 giờ cùng ngày . Đồng đạo có mặt đều tiễn đưa phái đoàn ra tận nơi xe buýt đậu, đến khi xe lăn bánh, với những cái vẫy tay chào từ biệt trong niềm lưu luyến.

Sự tiếp đón phái đoàn Oomoto hôm 18-7-1997, tuy thời gian chỉ gói gọn trong vòng 01 tiếng đồng hồ, nhưng được mô tả là chu đáo, trang nghiêm, thân thiện, hữu nghị nồng ấm tình Đạo giữa 2 Tôn Giáo./-

Cao Thượng Chi

QUAN NIỆM NGÀY XUÂN

* Quang Thông

Thế là lại hết một năm và ngày Tết Nguyên-Đán sắp đến. Sống nơi xứ người chúng ta không hưởng được trọn vẹn ngày Tết cổ truyền của dân tộc. Tuy nhiên ý nghĩa ngày Tết, ý nghĩa của mùa Xuân vẫn bàng bạc trong tâm hồn chúng ta ở mỗi độ xuân về Tết đến.

Đối với phong tục tập quán của dân tộc, ngày Tết là ngày thiêng liêng để gia đình đoàn tụ, để lễ bái ông bà cha mẹ, thăm viếng chúc lành cho mọi người. Còn mùa Xuân là mùa vui chơi. “*Tháng giêng ăn Tết ở nhà, tháng hai cờ bạc, tháng ba rượu chè*”. Ở thời đại ngày nay, đời sống ngày càng phải chạy đua theo thời gian, chúng ta không vui chơi suốt vài tháng được, nhưng chúng ta vẫn gác lại mọi công việc để vui xuân rồi sau đó mới tính tiếp.

Đối với người tín đồ Cao Đài, chúng ta có những quan niệm, cảm nghĩ thế nào về ngày xuân ?

Trước hết chúng ta thử tìm hiểu qua Thánh giáo, qua lời dạy của các Đấng Thiêng Liêng trong những dịp xuân về Tết đến. Mùa xuân năm Đinh Mão Đức Chí Tôn có dạy:

“Ngày qua thấm thoát, nhật thức bóng quan âm, xuân mãn kế xuân về, nước non màu cũng vẫn như xưa, mà tâm hạnh như tình biết bao thay đổi. Một xuân qua tức là Đạo một lần bước chóng; ngày này năm ngoài vẫn ra sao, mà đến ngày nay màn chánh giáo đã diễm đà xủ khuất bóng trần, gương trí huệ rạng ngời soi khách tục. Thầy mừng cho các con đã chịu lao tâm tiêu tứ mà vun đắp nền Đạo làm cho mối tương thân tương ái càng khấn khít vững bền, rán công thêm nữa mà đi cho cùng bước đường của các con đã chịu lắm nhọc nhằn, vạch lối chông gai đi đoàn hậu tấn....”(TNHT. trg. 72)

Đây là kỷ niệm một năm khai Đạo, Đức Chí Tôn mừng cho nền chánh giáo được gieo trồng và đạt được kết quả khả quan. Cảnh vật nước non thì vẫn như xưa, nhưng tâm hạnh con người nhờ ánh Đạo mầu đã lần hồi hướng thiện. Thầy cũng mừng cho các môn đệ đầu tiên, đã biết tương thân tương ái vun đắp mối Đạo Trời, tuy phải chịu lắm nhọc nhằn nhưng đây chính là bước vào trường thi công quả để lần hồi trở về ngôi cựu vị và Thầy để lời khuyến khích các môn đệ nên gắng công thêm nữa.....Tức là ngày xuân Đức Chí Tôn kiểm điểm lại con đường đã trải qua trong 1 năm. Nhìn lại thành quả đã đạt được, không tự mãn nhưng càng phải cố gắng hơn trong năm mới.....

Ở một đoạn khác Đức Chí Tôn đã kiểm một cách thực tế hơn như sau:

“Thầy lập Đạo năm rồi ngày này, thì môn đệ của Thầy chỉ có 12 đứa, mà bốn đứa đã vào nơi tay chúa Quỉ, chỉ còn lại tám. Trong tám đứa thì lại còn một đôi đứa biếng nhác mà không hành Đạo. Thầy hỏi nếu chẳng phải quyền hành Thầy, dầu cho một vị Phật thiết lớn giáng thế đi nữa cũng chưa có phương chi mà độ hơn bốn muôn sanh linh nhờ tay có sáu đứa môn đệ trong một năm cho đặng bao giờ.

Thầy vui mừng, Thầy khen tặng hết bốn muôn môn đệ của Thầy.....

Thầy ban ơn trọn cả các con, dầu không có mặt tại đây cũng vậy. Thầy giờ cơ lên, các con đều chun ngang qua cho Thầy ban phép lành.....”

Qua đoạn trên chúng ta thấy Đức Chí Tôn kiểm điểm lại thành quả đã đạt qua một năm hành Đạo. Người nhìn thẳng vào thực tế dù có khi hơi đau lòng là có vài môn đệ đã lọt vào tay chúa Quỷ hoặc biếng nhác, nhưng bù lại thành quả to lớn đã đạt được là độ được hơn bốn muôn sanh linh (tức là hơn 40 ngàn) trong vòng có một năm. Thành quả khả quan này khiến Đức Chí Tôn quên được nỗi buồn kia mà trở lại vui mừng và biểu lộ lòng thương yêu vô hạn của một ông Cha thiêng liêng đối với bầy con còn lặn hụp giữa biển trầm luân.....

Đoạn trên Đức Chí Tôn lấy tư cách một người chủ xưởng nền Đạo mà kiểm điểm. Đoạn dưới đây Thầy đặt mình là mỗi cá nhân và có cảm nghĩ về ngày xuân như sau:

“Cái xuân kia chẳng đợi người mà bước đời càng gay trở; gần qua thổ lặn ác tà, bóng thiếu quang nhật thúc con đường hy vọng chẳng biết đâu là tội cùng mà bước đời xem đà mòn mỏi, sự thác vô tình sẽ đến mà vẽ cuộc sanh ly, pha màu tử biệt, làm cho sự vui vẻ giàu sang danh vọng, đều thành ra một giấc huỳnh lương, rồi đây vĩnh biệt ngàn năm tội tình muôn kiếp. Đài Nghiệt Cảnh là nơi rọi sáng các việc lỗi lầm, bước luân hồi sẽ dẫn vào nơi u khổ cùng sâu mà đọa đày đời đời kiếp kiếp; ấy là buổi chung qui của khách trần đó.

Nguồn Tiên, Đạo Thánh dìu bước nhơn sanh, tránh tội lỗi lia nẻo vậy, bước đường ngay mà lần vào nơi Cực lạc an nhàn, rừng tòng suối lặng, động thắm non xanh, để mình vào bực thanh cao, thoát khỏi chốn luân hồi ràng buộc; ai mau bước dựng nhờ thân, ai luyến trần cam chịu khổ. Đạo Trời mầu nhiệm, khá biết xét mình sau khỏi điều tự hối.”

Ý nghĩa đoạn trên : xuân qua rồi xuân đến, thời gian trôi thật nhanh và chẳng chờ đợi ai. Trước mặt mỗi người chúng ta có hai con đường: một là chạy theo giàu sang danh vọng của thế tình mà chẳng lo bề đạo đức tu thân thì ngày nhắm mắt cũng chỉ ra đi với hai tay không mà tội ác thì chất chồng sẽ dẫn linh hồn vào chốn luân hồi đọa dày khổ não.

Hai là: nhơn sanh biết tìm vào nẻo Đạo để lo lập công bồi đức, dưỡng tánh tu tâm, thì ngày chung qui sẽ được về nơi Cực lạc an nhàn thoát khỏi luân hồi ràng buộc..... Đời người không mấy chốc, nếu hiểu được rồi chúng ta phải mau bước trên đường Đạo để kịp kỳ Đấng Chí Tôn khai cơ tận độ, đại ân xá cho các đẳng linh hồn là thời kỳ tu hành để đạt Đạo nhưt.

Một đoạn Thánh giáo khác, Đức Chí Tôn giảng dạy vào mùa xuân năm Kỷ Ty (1929) như sau:

“Ôi ! Xuân tàn xuân đến, cái xuân của người đã sắp lụn hao, mà rồi cái xuân của Trời Đất nước non cũng chưa chắc là vô cùng vô tận . Các con nếu biết đời khổ tâm, biết vầy vô tình thế biết chịu kém sút trong nẻo lợi dưng danh, biết thiệt mình mà dựng cho kẻ khác, biết đổ lụy cho kẻ vui cười, biết nhọc nhằn trong kế sinh nhai, biết giữ tâm chí cho thanh bạch, đừng như bọn của chẳng nên dùng; biết động mối thương tâm, thương người hơn kẻ mình thì là các con được tấm gọi hồn trong mà về cùng Thầy đó. Nét nào chưa vẹn, khá biết sửa lần chớ nên trì hoãn. Đạo suy, đức kém, tà quái lừng hơi, các con gắng chung tâm xua trừ hết lũ vậy tà, thì hiển công lớn cho Thầy đó”.

Đoạn này Đại Từ Phụ hơi buồn phiền vì con đường đạo đức của con cái Thầy chưa được tiến bộ lắm. Thầy chỉ thêm những đức tánh cần phải trau giồi để được nên chí Thánh.

Tóm lại, đối với phàm nhân chúng ta có khi để cả tâm hồn trí não chạy theo vật chất phồn hoa, hay theo đuổi những thú vui trần tục mà quên hẳn đi cái cứu cánh của đời người là làm thế nào điểm linh quang được thăng tiến trên nấc thang thiêng liêng. Muốn đạt được cứu cánh ấy chỉ có một phương cách duy nhất là phải TU.

Tu cũng có nhiều con đường, chúng ta phải sáng suốt nhận định con đường nào ngăn nhứt và dễ đi nhứt. Đối với người đạo-hữu Cao Đài may duyên hữu hạnh gặp đặng kỳ đại ân xá của Đấng Chí-Tôn. Dù trong kiếp sanh đã gây nhiều tội lỗi nếu chúng ta biết ăn năn sám hối vẫn được độ rỗi. Và cửa Tam Kỳ là cơ tận độ, dầu nguyên nhân, hóa nhân, quả nhân nếu biết tu hành đều đạt vị đặng.

Vậy ngày xuân là ngày kiểm điểm cả cuộc hành trình chúng ta đang bước đến đâu và sẽ đi về đâu. Chúng ta tự hỏi mình đã bước vào đường Tu hay chưa ? Nếu đã vào đường Tu rồi mà chúng ta có chạy đua cho kịp với thời gian với kiếp sống ngắn ngủi của đời người hay chúng ta vẫn còn “giải đãi bần dưng”.

Mỗi lần xuân qua là mỗi lần mái đầu ta thêm bạc, thời gian cứ chất chồng không đợi chờ ai. Mới thoáng chốc còn tuổi thanh xuân nay đầu đã bạc thử kiểm điểm hành trang ta mang theo được những gì ?

Trong Thi Văn Dạy Đạo có mấy câu cảm nghĩ về xuân rất chí lý:

*Đông tàn cảnh ướm trở nên xuân,
Xuân nở vườn mai há mấy lần,
Lần lựa cho dò xa bến Thánh,
Thánh Tâm mấy kẻ vẹn trau thân.*

Có thể diễn nghĩa đen và nghĩa bóng như sau:

Sau mùa Đông rét mướt, nay mùa Xuân sắp bắt đầu, vạn vật lại hồi sinh. Cũng như thế gian đang chìm đắm trong tội lỗi khổ đau, nay bỗng nhiên được chiếu sáng bởi ánh Đạo mầu.

Mỗi lần tiết xuân đến, khí hậu ấm áp làm cho cả vườn mai hoa nở rộ. Cũng như nhờ gặp Đạo con người mới thấy được chân hạnh phúc, nhưng thử hỏi trong đời người được mấy lần gặp Đạo.

Đời người như con đò lênh đênh, may duyên gặp bến Thánh mà không bước lên e rằng gió sẽ trôi giạt thuyền ra giữa dòng. Tức là đã có may duyên gặp Đạo rồi lại không rán lo tu hành lại bôn xu theo thế tục thì con thuyền Bát Nhã cũng khó mong cứu vớt đặng.

Việc tu hành căn bản là phải trau dồi cái Tâm để biến phàm tâm ra Thánh tâm. Khi đạt được Thánh tâm rồi chúng ta mới khỏi sai lầm trong sự phán đoán. Và từ đó đường tu của chúng ta mới vững vàng hơn.

Kế tiếp đây, chúng ta thử đọc đến những dòng cảm nghĩ về Xuân do Đức Hộ Pháp thuyết Đạo tại Đền Thánh vào dịp Xuân Mậu Tý (1948):

“Ngày Xuân, nói đến tiếng xuân, miêng nói tiếng xuân là nói tiếng sống, vạn vật ngày xuân này là sống là ngày phục sinh. Qua mơ ước tâm hồn của cả thầy trong một năm già cõi, trong lúc xuân đến, cây cối nở lá nở bông, tốt tươi trở lại, tức nhiên là được phục sinh lại thì cả tâm hồn của chúng ta cũng phục sinh như thế.”

Mấy em suy gẫm cái thân sanh của chúng ta là đồng sanh với vạn vật, mà vạn vật đã phục sinh thì thân hình của chúng sanh, của chúng ta, của cả thầy nam nữ cũng đồng phục sinh lại. Tâm hồn của chúng ta trong một năm mờ mịt, khổ não nhọc nhằn, trong cảnh tang thương trần thế, nay xuân về, mấy em đến nhà Đại Từ Phụ tức là suốt vĩnh sanh của tâm hồn mấy em. Qua thành tâm cầu xin Đại Từ Phụ ban ơn cho mấy em được phục sinh mới trong Thánh chất của Người.

Chắc chắn cả thầy đều được hạnh phúc hiển nhiên, đương thời hay là trong cảnh xương tàn cốt rũ vì đã được hồng ân của Chí Tôn ban cho về già, tức là dưới thế này sẽ được an nhàn cả tâm thân và hình thể. Mong sao cả thầy được mau phục sinh mới trong Thánh chất của Chí Tôn đó vậy”.

Trong đoạn trên Đức Hộ Pháp nhắc đến mùa xuân là mùa phục sinh của vạn vật; cây cỏ được phục sinh là: rụng đi lớp lá vàng úa rồi đâm chồi nảy lộc cành lá xanh tươi, trổ hoa khoe sắc.....Đối với con người thì Đức Ngài dùng danh từ **phục sinh mới trong Thánh chất của Đức-Chí-Tôn**. Đây thuộc về triết lý tâm linh cao siêu trong tôn giáo, nhưng chúng ta cũng có thể hiểu theo khía cạnh đơn giản là chơn thần chúng ta được gội rửa sạch bợn trần tục lụy để nhẹ nhàng hưởng thượng trên con đường siêu thoát..... hay là phàm tâm tử, Thánh tâm sanh.....Khi Thánh tâm sanh thì tâm hồn chúng ta được đổi mới và nhiễm mùi đạo đức thanh cao chớ không còn duyên theo phàm tục trọng trước nữa.....

Sau hết chúng tôi xin mượn bài Thánh thi sau đây để kết thúc bài này:

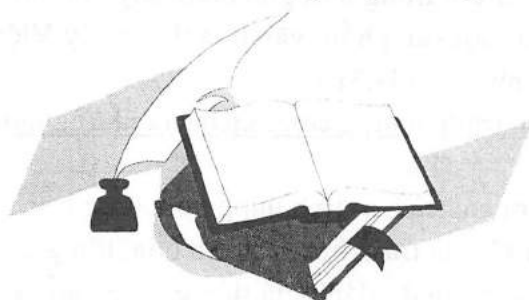
*Cành mai thơ thới đượm hơi xuân,
Dìu dắt đem nhau lại dẫn Thân.
Tích đức để lòng trau khổ hạnh,
Diệt phàm gắng chí thoát mê tân,
Lừng Trời vệt ngút mây xanh mịt,
Đài ngọc khoe gương sắc rạng ngần,
Công nghiệp dồi dào âm chất đủ,
Long Hoa đợi hội hưởng Thiên -ân.*

(TNHT., Trg. 219)

Một lần nữa nhân mùa xuân Mậu Dần năm nay, người viết xin cầu chúc cho mỗi người trong chúng ta đều được:

*Công nghiệp dồi dào âm chất đủ,
Long Hoa đợi hội hưởng Thiên-ân.*

**Quang Thông.*

ĐẠO CAO ĐÀI **NHÌN TỪ MỘT NHÀ NGHIÊN CỨU PHẬT HỌC**

LỜI DẪN: Lý Khôi Việt (LKV) Tiến Sĩ nghiên cứu Phật Học ở Mỹ; Ông viết Phật Giáo và Quốc Đạo Việt Nam, Viện Tư Tưởng Việt Phật (xuất bản ở Mỹ). Cuốn sách này, (Tr.310-388) là phụ lục II: "Phê bình những phê bình về các Tôn Giáo dân tộc và về Quốc Đạo Việt Nam," nguyên đã đăng tạp chí Triết số 2 (San Jose, 1996). Trong bài viết vài trang này, LKV bày tỏ quan điểm nhận định của ông đối với Đạo Cao Đài, mà ông coi là Tôn Giáo dân tộc và LKV có những phản biện mạnh mẽ với những ai đã từng không ngại lời xuyên tạc, mạt sát Đạo Cao Đài.

Chúng tôi chọn lọc và trình bày lại sau đây một số quan điểm của LKV để giới nghiên cứu Cao Đài tiện tham khảo. Trong khi biên tập, chúng tôi đã cố gắng giữ đúng nguyên văn của LKV, nhưng đôi khi có những ý kiến của LKV về Tôn Giáo khác, mà xét không phù hợp với tinh thần đại đồng, vạn giáo nhất lý của Cao Đài, thì một cách thận trọng, chúng tôi đã lược bớt nhưng vẫn nghiêm túc để tuyệt đối không tổn hại đến nguyên bản; những chỗ phải châm chước mà lược bớt, được chúng tôi chỉ rõ bằng dấu ... hay (...). Nguyên văn của LKV được trình bày bằng chữ in xiên, những chỗ LKV nhấn mạnh bằng cách in xiên trong nguyên bản sẽ đổi là in đứng, tất cả đặt trong dấu ngoặc kép "...". những chỗ nào chúng tôi dẫn thêm vào cho văn mạch được liên tục, hoặc để nói rõ hơn, thì được trình bày bằng chữ in đứng hoặc chữ đứng nằm giữa hai dấu ngoặc vuông [...] các tiểu dẫn có đánh số thứ tự, in đậm cũng do chúng tôi đặt.

1- Đạo Cao Đài tập trung rất nhiều giá trị:

"... Trong thế kỷ 20 này, quê hương Việt Nam đã xuất sinh hai Tôn Giáo Việt Nam (...) với tất cả nét đặc thù, độc đáo, lạ lùng của văn hóa Việt Nam. Và không những thế, cả hai Tôn Giáo này đều có những đặc sắc, ưu việt, tiến bộ hơn cả bốn Tôn Giáo lớn đang ngự trị một phần lớn thế giới (...). Hai Tôn Giáo Việt Nam đó là Phật Giáo Hòa Hảo và Cao Đài." (Tr.317)

"Đạo Cao Đài, như là một Tôn Giáo Việt Nam, thuần túy Việt Nam, chân chánh Việt Nam và thể hiện trọn vẹn bản sắc, đặc tính Việt Nam, với tất cả tinh anh, đẹp đẽ tràn đầy chân, thiện, mỹ và những sáng tạo tích cực phong phú, tiến bộ, hiện đại, cũng như với những nét thô sơ và khuyết điểm trong một giai đoạn suy tàn, lụn bại của tư tưởng, tâm thức và sinh mệnh Việt Nam. Là một sản phẩm văn hóa thuần túy Việt Nam nên Đạo Cao Đài chính là một Việt Nam thu nhỏ ..." (Tr.319)

2- Đạo Cao Đài là nạn nhân trước những công kích của những người không hiểu biết các giá trị của Cao Đài.

"... Đạo Cao Đài lại bị chỉ trích vì tính dung hòa, tổng hợp rất độc đáo ..." (Tr.319).

"Vì không hiểu biết sâu xa truyền thống văn hóa, tôn giáo, chính trị, lịch sử Việt Nam nên nhiều trí thức khoa bảng đã đánh giá tiêu cực các nỗ lực sáng tạo, dung hòa, tổng

hợp của người Việt Nam và phê bình đập phá những công trình mới về tư tưởng, văn hóa. Tôn Giáo Việt Nam, mà Đạo Cao Đài, cũng như Phật Giáo Hòa Hảo, những sáng tạo đặc thù Việt Nam là nạn nhân bị công kích nhiều nhất". (Tr.319)

3- Nguyễn Văn Trung (NVT) dùng tài liệu của mật thám Pháp để bôi lọ người Cao Đài yêu nước chống thực dân Pháp.

Nguyễn Văn Trung, "trí thức khoa bảng" của Sài Gòn trước kia hoàn toàn không biết gì về Đạo Cao Đài, vịn vào một tập giấy mỏng của Đào Trinh Nhất (Cái án Cao Đài) và với vồn vện 24 trang đánh máy ngày 01-01-1932 của thanh tra mật thám Lalaurette (Le Caodaisme) để phê phán Đạo Cao Đài. NVT viết Cao Đài, đạo của vùng đất mới, đăng ở tạp chí Triết, số ra mắt (San Jose 1995). Bài viết đó cho thấy NVT thậm chí không hề biết Tư Mật là ai, thấy báo cáo của mật thám thực dân Pháp viết tiếng Tây không bỏ dấu là TU MAT, NVT bịa ra là Tư Mật ... rồi mật sát nhân vật này. Chỉ một chút cón con ấy đủ bộc lộ mức độ lương thiện trí thức của một người gọi là nghiên cứu khoa bảng!

Như vậy, NVT đã lạc vô nẻo mòn của những kẻ nghiên cứu mà LKV phê phán:

"Nghiên cứu các Tôn Giáo có gốc rễ lịch sử và truyền thống hàng loạt của cả hai nghìn năm mà đóng khung trong một vài tài liệu sai lạc, phiến diện là một thái độ nông nổi và nguy hiểm" (Tr.328)

NVT chủ yếu vịn vào Đào Trinh Nhất, thì LKV viết về Đào Trinh Nhất:

"Nhà văn Đào Trinh Nhất thì viết hẳn một cuốn sách tên là Cái Án Cao Đài, xuất bản năm 1929, để buộc tội và xử án công trình sáng tạo thuần túy Việt Nam này. Ông lên án mật sá không tiết lời ..." (Tr.320)

NVT cậy vào mật thám Pháp bôi lọ Cao Đài, thì LKV phân tích cho thấy NVT đã hòa theo quyền lợi của giặc Pháp, đi ngược lại tình dân tộc:

"Hay như Giáo sư Nguyễn Văn Trung sử dụng tài liệu sở mật thám Pháp để nghiên cứu Đạo Cao Đài mà quên những ý nghĩ chân thật Việt Nam [để lập lại] ngôn ngữ mật thám Tây. Thực dân Pháp luôn luôn gọi những nhà Cách Mạng Việt Nam, những nhà Ái Quốc, chống Pháp là phiến loạn, phá rối trị an như giặc Pháp đã gọi cuộc nổi dậy của các tầng sĩ yêu nước (như Võ Trứ) tại Bình Định - Phú Yên vào cuối thế kỷ 19 là (giặc thầy chùa) nên ông đã miệt thị gọi một nhân vật lãnh đạo Cao Đài là "bố già" (trùm băng đảng tội ác) "nhân vật đen" vì người này, theo hồ sơ Công An Pháp đã tham gia Hội Kín, có những hành động phá rối trị an".

"Khi một người vì yêu nước mà dám đấu tranh, chống thực dân là đã chấp nhận sẵn sàng lên máy chém; với tâm đại hùng trong sáng này thì dù họ có bị [Tòa Án của thực dân Pháp] kết án những tội như giết người, cướp của, tống tiền, chứa cờ bạc ... thì ta không thể coi họ là những tội phạm hình sự thường ..." (Tr.321)

4- Trần Văn Giàu (TVG) chụp mũ Cao Đài:

Còn "Giáo Sư" Trần Văn Giàu thì ngược lại, nặng tay chụp mũ, coi Cao Đài như là công cụ thực dân dù giáo chủ Phạm Công Tắc là nhà đại ái quốc đã bị thực dân lưu đày năm năm trời ..." (Tr.321)

"Sự thật thì Cao Đài đã bị thực dân kềm kẹp, bám sát, khắt khe, chặt chẽ và những người lãnh đạo đã khôn khéo qua mặt chánh quyền thuộc địa trong giai đoạn phôi thai và sau đó đấu tranh chống bọn giặc Pháp như là một lực lượng yêu nước trong phong trào giải phóng dân tộc" (Tr.322)

"Giáo sư Trần Văn Giàu còn mỉa mai: "Lạ gì làm Công Chức cho Tây, theo phong tục Tây, bắt chước Tây, buổi chiều uống rượu vang thì buổi tối chơi cầu hôn kiểu Tây cũng đều là một thứ tiêu khiển. Ông Phủ Ngô Văn Chiêu (người sáng lập Đạo Cao Đài) là một trong những người quen chơi cầu hôn kiểu Tây" (Tr.322)

LKV bẻ gãy lời mỉa của TVG:

"Theo lập luận này thì những người sáng lập Đạo Cao Đài đang làm việc cho chế độ thuộc địa đáng lý ra làm cho Tây, bắt chước Tây thì họ theo Đạo của các quan Tây mới phải, không cần thật lòng tin theo, chỉ mỗi sáng chủ nhật lại nhà thờ cho quan Tây thấy mặt là cũng rất có lợi cho việc thăng quan tiến chức (...). Thế mà tại sao không theo cái Đạo (...) của các quan Tây mà lại dám lập ra một Đạo mới ..." (Tr.322)

"Rồi khi ra mắt Đạo Cao Đài vào ngày 18-11-1926 họ lại không đi mượn một nhà thờ cho khỏi bị mật thám Tây dòm ngó, lại có đủ tiện nghi mà họ lại đi mượn một ngôi chùa, chùa Từ Lâm ở Gò Kén - Tây Ninh để làm nơi khai Đạo. Các ngôi chùa thời Pháp thuộc, dù ở Bắc, Trung hay Nam đều là những trung tâm chống Pháp hay đồng tình, ủng hộ những người chống Pháp nên rất bị thực dân nghi ngờ" (Tr.323)

5- Báo chí đã kích Cao Đài, vì họ thiếu hiểu biết, không chân thật và hèn nhát.

"Nhà báo Nguyễn Từ Thức, trong tác phẩm nói chuyện Đạo nước mình, thì phê bình Đạo Cao Đài là mê tín.

"... song phê bình Đạo Cao Đài như thế không đúng vì Đạo Cao Đài (...) không phải là Tôn Giáo thuần túy tuân phục thần quyền để tiêu diệt, đàn áp nhân quyền" (Tr.324)

LKV dẫn thêm một trường hợp:

"Còn báo Đông Pháp Thời Báo thì gọi Đạo Cao Đài năm 1927: Lời nghe đâu như Đạo này kể về tình trần thì giáo nghìn đã tuyệt nhiên không có chút gì chính đáng, mà về phần hình thức lại bày ra lắm trò quái gở, bại tục thường phong, báo Công Luận và báo Nhật Tân đã có hài kịch bắc" (Tr.326)

Và LKV phê phán luận điệu của báo nội:

"Phê bình một Tôn Giáo dân tộc, Việt Nam thuần túy, có cả triệu tín đồ chỉ trong một vài năm sau khi khai Đạo Cao Đài đã có trên 500.000 tín đồ, và vào năm 1937 đã có trên một triệu tín đồ bao gồm đủ mọi thành phần dân chúng, vậy mà không đến tận nơi nghiên cứu cho tường tận "chỉ nghe đâu" bâng quơ những lời nói chỉ trích lúc trà dư tửu hậu, hay nghe các báo khác công kích là mình cũng không biết hư thiệt ra sao, cũng ra đưa chạy theo đánh hội."

"Đúng là báo chí Việt Nam và tâm thức Việt Nam trong thời buổi nô lệ mất nước, cái gì của người thì đã chưa biết, chưa thấy chưa đọc, chưa dùng, chưa nghiên cứu, tìm hiểu cho chín chắn, tường tận cùng khen ngợi cũng bốc lên tận trời xanh, còn những gì mà đồng bào anh em trong nước làm theo, nghĩ ra thì dù chưa đọc, chưa thấy, chưa nghiên cứu suy tư gì

hết, cứ nhắm mắt chệch bai, miệt thị, tự khinh mình, tự trét bùn vào mặt nhau, tự loại bỏ lẫn nhau, tự hủy diệt lẫn nhau, đó là chưa kể sự hèn nhát, phụ đánh tới bởi một Tôn Giáo mới ra đời, dù Tôn Giáo này chưa làm hại gì cho đất nước, còn họ im lặng trước những tội ác tà trời." (Tr-326)

6- Hòa Thượng Thái Diên, xuyên tạc Đạo Cao Đài chính sự không hiểu Đạo Phật và không hiểu truyền thống dân tộc Việt Nam.

Sự "bành trướng Đạo Cao Đài làm nền Phật Giáo suy thoái tại Nam Bộ trong thời Pháp thuộc cộng thêm bị mối ảnh hưởng không ít tăng sĩ bất bình, nói Đạo Cao Đài đã mượn Đạo Phật rất nhiều thứ. Hòa Thượng Thái Diên bảo rằng Cao Đài không biết gì về Giáo Lý Đạo Phật" chỉ xuyên tạc mà thôi. Ông viết nguyên gốc một cuốn sách để phê bình việc khua môi tả đạo cả gan vẽ rắn lại hồ rỗng che mắt đồng bào, sao lớn mặt, trống lau nói mịa; do chưa hiểu sâu truyền thống dung hợp của Việt Nam và Đạo Phật, nên Hòa Thượng Thái Diên đã nổi giận vì sự vay mượn của Phật Giáo quá nhiều, và quá rõ rệt của Đạo Cao Đài, đáng lý ra nếu là người quan tâm đến sự hưng thịnh của Phật Giáo, thì ông nên tìm hiểu tại sao cả triệu người Việt Nam, mà đa phần cũng là các Phật Tử hay những người có tín ngưỡng thờ cúng Ông Bà rất gần gũi với Phật Giáo, lại không theo Phật Giáo mà theo Đạo Cao Đài. Hiển nhiên là Đạo Cao là đã có cái gì hơn hẳn các Tôn Giáo khác và hơn hẳn Phật Giáo tại Nam Bộ lúc bấy giờ" (Tr.326)

7- Nguyễn An Ninh công kích Cao Đài nhưng vô tình lại cho thấy thêm các điểm tốt của Cao Đài.

"Nhà Cách Mạng Nguyễn An Ninh dù không có thiện cảm và đã nặng nề công kích Đạo Cao Đài, đã hé mở chút ít về nguyên nhân thành công của Đạo Cao Đài khi viết: "Dân đã mê muội, trong Tôn Giáo mà các Tôn Giáo, các đạo lý của nước nhà đều suy sụp, làm sao mà không theo Đạo Cao Đài được, không từng thấy, không suy xa, gặp Đạo Cao Đài có màu mới mẻ mà lại dễ dàng cho tâm trí như ngựa quen đường cũ. Đạo Cao Đài là cái nhà cũ của dân mê tín mà sơn lại mới, mọi vật cũ ngày xưa nay vẫn mang một cái tên mới, coi nó mới mà lại có quen" (Tr.326-327)

"Sự chệch bai này [Nguyễn An Ninh] giúp ta thấy được một số ưu điểm của Đạo Cao Đài là Đạo này hấp dẫn hơn các Tôn Giáo khác đang thịnh hành lúc ấy. Đạo này dung chứa tổng hợp nhiều Đạo đã có từ xưa đến nay, Đạo này đã biết đổi mới những cái gì quá xưa, cũ, lỗi thời, đã biết hiện đại hóa những truyền thống thân thương, quen thuộc của dân tộc." (Tr.327)

8- Phạm Công Tắc một người Cao Đài Ái Quốc bị bôi nhọ:

"Từ 65 (7) năm trước, Đạo Cao Đài cũng đã có những nỗ lực tổng hợp văn hóa về Tôn Giáo ở mức độ toàn cầu, toàn thế giới, trên sự chủ động Việt Nam, bằng sự sáng tạo Việt Nam và trong tinh thần thuần túy Việt Nam, trong một giai đoạn nô lệ mất nước, nhiều người kể cả kẻ trí thức, khoa bảng hay ông này, bà nọ chạy theo ngoại bang phục tùng hèn hạ, nô lệ điếm nhục các nhân vật và các sản phẩm của Tây Phương từ hàng hóa đồ dục đến Tôn Giáo và chủ nghĩa, mà vẫn có những người Việt Nam, chủ động sáng tạo rút tía ra những cái hay của người khai sáng, những cái tốt của mình để tổng hợp thành một Tôn Giáo

mới, có tính quốc tế, nhưng cũng rất độc đáo đặc thù Việt Nam còn gì đáng quý hơn nữa, và cuối cùng trong một thời kỳ đen tối của Tổ Quốc, chủ quyền quốc gia bị dẫm nát, độc lập dân tộc bị tước đoạt, nhân dân bị thống trị, bị giết hại, bị đày đi, bị bóc lột, bị nhục mạ bởi thực dân Pháp và các phần tử tay sai của giặc cướp Tây Phương và nhiều người đua nhau bán mình, bán linh hồn để phục dịch cho chúng, thì Phạm Công Tắc (...) đã can đảm khí phách chống lại bọn cướp nước, cũng như Phan Bội Châu khi mới 17 tuổi đã viết bài hịch Bình Tây Thu Bắc. Phạm Công Tắc 17 tuổi, đã đang học ngôi trường số 1 của thực dân Pháp tại Đông Dương, là trường Chasseloup Laubat đã bỏ học đi đấu tranh chống Pháp và ông [những năm sau này] đã bị lưu đày qua Madagasca 5 năm trời và Tòa Thánh Tây Ninh bị thực dân đóng cửa" (Tr.382)

"Thực tế và thật sự lịch sử là thế, vậy mà chẳng bao lâu sau đó Giáo Chủ Phạm Công Tắc bị chụp mũ là tay sai ngoại bang và bị bôi nhọ những điều xấu xa khác" (Tr.383)

"Những sự chà đạp lịch sử, những sự bất công này, cần phải được làm sáng tỏ, là một Tôn Giáo thuần túy Việt Nam và một Tôn Giáo chân thành dân tộc với những người lãnh đạo là những người ái quốc đáng kính, Đạo Cao Đài (...) phải có chỗ xứng đáng cao cả trong vòng lịch sử đấu tranh giải ách cho dân tộc và trong vòng sinh mệnh Tôn Giáo, văn hóa, chính trị Việt Nam" (Tr.384)

9- Phải biết nghiêm túc tìm hiểu, nghiên cứu học hỏi, trân trọng và bảo vệ các giá trị của Cao Đài và do đó phải biết cảnh giác trước những luận điệu công kích Cao Đài.

"Đạo Cao Đài là một nỗ lực tiên phong trong việc bảo vệ khai sáng tổng hợp và đổi mới các truyền thống dân tộc, đặc biệt là các truyền thống Tôn Giáo. Cần dành ưu tiên cho sự nghiên cứu các Tôn Giáo dân tộc tại Việt Nam, có ảnh hưởng trên hàng triệu người và cũng là những mô hình tiêu biểu của việc tổng hợp các truyền thống tín ngưỡng và sáng tạo các Tôn Giáo mới mang tính đặc thù Việt Nam." (Tr.384)

"Quả là những đóng góp đáng kể so với các nỗ lực truyền đạo và truyền ý thức hệ của rất nhiều kẻ đương thời (...) Giữa hai thái độ bao dung: Dung hòa và tổng hợp một cách sáng tạo (như Cao Đài) với thái độ nô lệ tinh thần, tư tưởng, Tôn Giáo, đâu là thái độ đáng ca ngợi, có lợi cho quốc gia, dân tộc và đâu là thái độ đáng lên án và rất có hại cho Tổ Quốc nòi giống?" (Tr.327)

"Mặt khác, sự nghiên cứu, có tính cách nhà trường, từ chương của một số trí thức khoa bảng, vì không thông hiểu sâu sắc, trọn vẹn truyền thống Việt Nam, bị đầu độc bởi cái học phiến diện, cùng với căn tính nô lệ tôn thờ Tây Phương, coi thường chính mình, đồng bào mình, của mọi người Việt Nam, không phân biệt trình độ học vấn, đã đưa đến những tác phẩm, nhận định sai lạc một cách nguy hiểm; và nạn nhân của những sản phẩm Tây Phương thuần túy, nông cạn hẹp hòi này thường là các Tôn Giáo dân tộc mang nhiều bản sắc Việt Nam." (Tr.327-328)

"Mặt khác, sự tham gia tích cực, trên lý tưởng lấy Đạo Pháp để phụng sự dân tộc của tất cả các Tôn Giáo dân tộc từ Phật Giáo đến Phật Giáo Hòa Hảo, Cao Đài để chống ngoại bang và các thế lực độc tài trong suốt cả thế kỷ này, nên tất cả các tôn giáo dân tộc đều bị

những lực lượng phi dân tộc, phần dân chủ này đàn áp, giết hại, bôi nhọ, xuyên tạc, chụp mũ, đánh phá mọi mặt." (Tr.389)

10- Rất nhiều chủ thuyết ra đời, rồi sụp đổ.

Cao Đài qua bao thăng trầm vẫn đứng vững trong lòng dân tộc, sự kiện này đòi hỏi các nhà nghiên cứu phải có thái độ đứng đắn khi tìm hiểu Cao Đài. Lịch sử đã cuốn phăng đi nhiều ý thức hệ. Cao Đài là một ngoại lệ, vì thế LKV lưu ý:

"Đây là những kinh nghiệm lớn, những bài học lớn mà ta cần phải trân trọng, học hỏi và đương nhiên đó cũng là những di sản quý giá của Việt Nam mà ta cần khiếm tốn, thành khẩn tìm hiểu nghiên cứu (Tr.375). Chớ không thể đứng trên cái nhìn, cái học máy móc, phiếm diện, thiên lệch, nông cạn của nhà trường, cái suy nghĩ, cái phân tích, lý luận bị Tây Phương hóa, coi những cái gì của Tây Phương cũng là khuôn mẫu, là thước đo để đánh giá những gia tài văn hóa của dân tộc, đó là sự nô lệ tư tưởng căn bản nhất, đó chính là căn tính nô lệ nguy hiểm nhất" (Tr.376)

"Chỉ việc Cao Đài được sáng lập từ năm 1926 (...) vẫn tồn tại ngày nay như một trong những Tôn Giáo lớn của Việt Nam với hàng triệu tín đồ, trong khi biết bao ý hệ chủ nghĩa, lý thuyết, học thuyết, chính quyền, chính đảng, mặt trận, tổ chức hay khoa học cao siêu, rất Tây, rồi Mỹ, rất tân thời mới lạ ... đều lạng lẽ và nhanh chóng đi vào thùng rác lịch sử, thì chỉ sự kiện này, cũng đáng ta phải trân trọng khiếm cung, nghiên cứu học hỏi." (Tr.377)

11- Đạo Cao Đài có một trình độ tiến hóa tâm linh cao hơn hẳn :

Một lý do chính nữa, khiến ta phải nghiên cứu Tôn Giáo dân tộc một cách tôn kính, nghiêm chỉnh và khiếm cung là tín đồ của cả hai Tôn Giáo Việt Nam này, có một phong cách sống đặc biệt, thuần túy Việt Nam, vô cùng hiền hòa đạo đức và gương mẫu, riêng với Cao Đài thì một số lớn quý vị giáo phẩm lãnh đạo các chức sắc cũng như các tín đồ là những người ăn chay trường, đây là một đặc tính rất Phật Giáo và cũng rất hợp thời đại.

"Đây là một ưu điểm trội vượt, cao vượt hơn rất xa về văn hóa, về sự tiến hóa tâm linh, cũng như về đạo đức, so với tất cả Tôn Giáo Tây Phương và Cận Đông." (Tr.377)

"(So với Tôn Giáo khác) ... Đạo Cao Đài của Việt Nam với một số lượng tín đồ ăn chay trường (hoàn toàn chỉ ăn rau trái, tuyệt đối không ăn thịt cá) rất đông đảo. Chỉ riêng điều này thôi cũng đã chứng tỏ được rằng: Đạo Cao Đài và các tín đồ Cao Đài nói riêng (...) cùng một bản chất thương yêu muôn loài nói chung, có một mức độ đạo đức và mức độ tiêu hóa tâm linh cao hơn (...) và vì vậy rất đáng cho ta nghiên cứu, tìm hiểu và học hỏi." (Tr.384)

12- Cao Đài chính là một Tôn Giáo dân tộc:

Để tìm kiếm một Quốc Đạo cho Việt Nam phải biết nghiên cứu, nghiêm túc và đánh giá đúng mức, sự đóng góp của Đạo Cao Đài trong lịch sử dân tộc.

"... Gọi Phật Giáo, Phật Giáo Hòa Hảo, Cao Đài là những Tôn Giáo dân tộc, nghĩa là những Tôn giáo tự đứng trong vòng dân tộc, lấy sinh mệnh dân tộc làm sinh mệnh của mình sống chết, vui buồn theo vận nước và hiến dâng, hi sinh tất cả cho đất nước." (Tr.373)

"Và cần phải xác quyết rằng các Tôn Giáo dân tộc này là những phần quan trọng của Quốc Đạo Việt Nam và quả thật các Tôn Giáo dân tộc này đang là Thánh địa cuối cùng của dân tộc. Và đang cần được bảo vệ và được phục hưng để bảo vệ dân tộc, và phục hưng dân tộc. Đây không phải là nỗ lực quay về với quá khứ và bỏ quên tương lai, mà là một trong nỗ lực để đến hiện đại từ truyền thống." (Tr.337)

"(...) Đạo Cao Đài, cũng như Phật Giáo và Phật Giáo Hòa Hảo, tự thân không những là một tổng hợp sáng tạo các truyền thống văn hóa, tâm linh, tín ngưỡng Tôn Giáo của dân tộc, mà còn là một tổng hợp sáng tạo các trào lưu văn hóa tâm linh, tín ngưỡng, Tôn Giáo của thời đại. Cho nên trước khi đi đến một tổng hợp sáng tạo của các thế hệ trước mà Phật Giáo Hòa Hảo và Cao Đài là hai hiện tượng vô cùng đặc biệt độc đáo của Việt Nam trong thế kỷ 20 này." (Tr.374)

"Đứng từ tâm điểm dân tộc và Đạo Pháp hay nói cách khác, từ nguồn ý thức quốc gia dân tộc và nguồn tín ngưỡng ái quốc, thì Đạo Cao Đài cùng với Phật Giáo Việt Nam và Phật Giáo Hòa Hảo là những mặt trời rực rỡ chói sáng của bầu trời tâm linh Việt Nam." (Tr.284)

"Đi tìm một nền triết học Việt Nam, một nền Quốc Đạo Việt Nam hay xa hơn, toàn diện hơn: Đi tìm một Quốc Đạo Việt Nam không thể không có sự nghiên cứu khoa học nghiêm chỉnh với tinh thần khiêm tốn, cần trọng Phật Giáo Việt Nam và các Tôn Giáo Dân Tộc khác như Cao Đài và Phật Giáo Hòa Hảo. Các Tôn Giáo này là một phần quan trọng của kinh nghiệm Việt Nam, của tổng hợp Việt Nam, của sáng tạo Việt Nam trong thế kỷ 20 này, cũng như trong suốt hàng nghìn năm qua." (Tr.385)

22-06-1997

LTS: Tập San Thế Đạo xin trích đăng bài phân tích trên đây của BT để bạn đọc biết thêm được quan điểm của một nhà nghiên cứu, phê bình không phải là tin đồ Cao Đài nói về Đạo chúng ta. Có vài điểm chúng ta không hoàn toàn đồng ý với tác giả LKV, tuy nhiên bài viết cũng giúp ích cho những người theo Đạo Cao Đài thấy rõ hơn sự chỉ trích đầy ác ý của những "khoa bảng trí thức", có một thời làm "thầy" của lớp trẻ miền Nam, và ngày nay đã từ từ đánh mất lòng nể trọng trong lòng mọi người, nếu không muốn dùng những "nặng lời đánh giá". Ngoài ra bài viết của LKV cũng rất hữu ích để cho nhà cầm quyền Cộng Sản Việt Nam hiện tại: xem lại chủ trương và kế hoạch cố tình triệt hạ, tiêu diệt Đạo Cao Đài mà họ đã thực hiện từ trước đến giờ. Và hiện nay họ đang quyết liệt kết thúc một bước triệt hạ mới - bằng chiêu bài mới "lũng đoạn nội bộ, phá vỡ tổ chức" - bằng cách dùng HDCQ thực hiện Hiến Chương ngày 5/4/97 sai với Luật Đạo.

CÙNG HỌC ĐẠO

Trong tử kinh sách phổ thông của ĐĐTKPĐ, có quyển Phương Châm Hành Đạo của Đức Quyền Giáo Tông đã được Hội Thánh kiểm duyệt và ấn hành năm 1954. Dù để là "Sơ giải" nhưng chính đó là "ngón chỉ trắng" mà các bậc thiện tâm trên đường thể thiên hành hóa phải hằng tâm niệm, hầu làm sáng danh nền chơn đạo của Thầy trên mặt địa cầu này.

May thay cho những ai đã nhìn theo "ngón chỉ trắng" đã lập công bồi đức làm nên danh Đạo để lập vị cho mình.

Buồn thay cho những ai vô tình không nhìn theo "ngón chỉ trắng" cứ vọng tưởng hàm hồ đã làm cho Đạo tình lấm phen gay trở ...

Nhân đọc lại quyển Phương Châm Hành Đạo, tôi xin chép lại hai phần:

II. Người Trong Đạo Phải Đối Đãi Nhau Thế Nào? (trang 17)

"Ở đời, người ta cần phải giao tiếp với nhau; đối với chư Đạo Hữu, sự giao tiếp ta lại có cái tình liên lạc chí thành, cái nghĩa tương thân chí thiết. Giao tiếp mà chi? Là để dìu dắt nhau, nâng đỡ nhau trong đường Đạo và đường đời, anh lớn chỉ biểu em nhỏ, người rõ Đạo bày vẽ cho kẻ chưa thông, người nầy làm lỗi kẻ kia chỉ giùm, dưới vui tuân lời trên dạy, trên không hổ cho dưới bày; lấy lẽ hòa nhau trên KHIÊM dưới KÍNH, vui vẻ chung nhau, buồn thảm sốt nhau, giao lưng đầu cật mà bồi đắp mối Đạo Trời cho rõ con một cha chung thờ một chủ nghĩa.

Đấng Chí Tôn có giáng cơ dạy như vậy:

"Chẳng Quán đồng Tông mới một nhà,
Cùng nhau một Đạo tức một Cha.
Nghĩa nhân đành gửi thân trăm tuổi,
Dạy lẫn cho nhau đặng chữ Hòa."

Trong đường giao thiệp, ta cần phải lấy hết tấm lòng bác ái, đem hết tác dạ chí thành mà đối đãi nhau, thì đạo tâm ta mới biểu lộ ra cái gương chơn chánh.

Đồng Đạo mà chẳng biết thương nhau, chẳng vãng lai thù tạc nhau, cứ nhà ai nấy ở, ai khôn đại mặc ai, ai hoạn nạn thân ai, bo bo cứ giữ câu "Độc thiện kỳ tâm" thì trái hẳn với chủ nghĩa Đại Đồng của Đạo Trời lắm đó.

1- Tín Đồ (trang 18)

Đứng vào hàng Tín Đồ cần phải kính tuân chư Chức Sắc Thiên Phong vì chư Thiên Phong là người đã thọ lãnh nơi Thượng Đế một cái thiên chức đặc biệt để thông truyền Chánh Giáo. Người vẫn có cái quyền sai khiến Tín Đồ về việc PHẢI trong Đạo. Dầu bậc Thiên Phong mà tài sơ tuổi nhỏ hơn mình đi nữa, hàng Tín Đồ chẳng nên hổ mình từng sự, hoặc là vượt bậc khinh khi ganh gổ vượt bậc khinh khi ganh gổ là buộc vào mình cái tội vị lịnh cùng Thượng Đế vậy.

Vả lại, chức sắc Thiên Phong chỉ có cái giới hạn trong khi hành sự mà thôi, ngoài ra toàn là người Đồng Đạo với nhau, tức là Đạo Hữu với nhau vậy.

2- Chức Sắc (trang 19)

Đối với hàng Tín Đồ, chư Chức Sắc Thiên Phong cần phải có cái hạnh khiêm cung từ nhượng, phải dùng lời dịu ngọt mà dạy dỗ kẻ dưới quyền mình, phải lấy nét ôn hòa mà điều độ nhau, phải chỗ khiến thì khiến, không phải việc sai chớ nên sai, đừng làm điều chi quá phận sự mà ra lẽ chuyên quyền. Chẳng nên tự cao, tự phụ, mình may nhờ tiền căn cựu phẩm, hoặc là công cả quả dày nên mới được chức Thiên Phong, biết đâu trong hàng Tín Đồ lại không có người tài cao đức trọng hơn mình?

Chư Chức Sắc và chư Tín Đồ đối đãi nhau cho có một thái độ ôn hòa thỏa thuận thì trên không chính, dưới khôngwich, ấy là một lễ hiến cho Đấng Chí Tôn rất long trọng đó vậy.

III. Đối Với Người Ngoại Giáo.

1- ...

2- Đối Với Người Khác Đạo (trang 21, 22)

Một đôi người không thông Đạo lý, hay tưởng rằng hể vào Đạo rồi thì chỉ biết người trong bốn Đạo mà thôi, ngoài ra không chịu giao thiệp với người khác Đạo, thậm chí đến đôi khi thị không khứng làm ăn chung với người ta nữa. Tưởng vậy rất lầm. Đạo gốc tại lòng bác ái, tôn chỉ Đạo là cứu nhưn độ thế, nghĩa là cứu vớt cả sanh linh, xót thương cả nhưn loại, chớ không phải riêng người trong Đạo mà thôi. Nhiều vị chưa vào Đạo là tại chưa rõ tôn chỉ Đạo Trời cao thượng thế nào, chớ biết đâu trong phần đó lại không có lắm bậc nhưn từ đạo đức. Vì vậy nên khi thị người ngoại Đạo thì rất lầm, không giao thiệp với người ngoại Đạo là trái tôn chỉ đó.

3- Đối Với Người Nghịch Đạo (trang 22, 23)

Bất câu là Đạo nào, hể mới khai ra tất phải gặp lắm điều gay trở. Khi Đức Thích Ca truyền Đạo, dân Bà La Môn (Brahma) cho là Bàn Môn vì khác chánh giáo Phật Đạo buổi ấy; khi Đức Lão Tử truyền Đạo kẻ đồng thời cho là phép mê hoặc; khi Đức Chúa Giê Su truyền Đạo nhà Israel gọi là cải chánh Đạo đến đôi bắt giết đi; bảo sao ngày nay chúng ta lại không chịu lắm điều khó khăn gay trở?

Mặc tình ai bẻ bai nghịch Đạo, miễn không chuyên chế cũng không làm điều chi can danh phạm nghĩa đến ta, thì ta cũng nên giữ tròn một thái độ ôn hòa lễ nghi, rút cuộc rồi họ phải hổ mình tự hối.

Vả lại, mình vào Đạo là đã biết tôn chỉ tối cao của Đạo, người nghịch Đạo là người không hiểu đến, vì lộ bất hành bất đáo, thế thì người biết Đạo mà ra đua tranh cãi cộ với kẻ không biết, đã chẳng bỏ ích vào đâu lại còn mất ngày giờ vô lối.

Qua phần chánh văn của Đức Quyền Giáo Tông trên, chúng ta thấy lời văn rất bình dị, dễ hiểu; nhưng chứa một nội dung trong sáng mà mỗi con cái của Thầy tưởng cũng nên theo đó thực hành để xứng phận là một Tín Đồ của ĐĐTKPĐ.

● TAM THANH

TỰ THÁN

Mở vòng liên ái đỡ dang rồi ,
Thẹn mặt lòng đau nghẽn khúc nói!
Én lẻ xuân tàn hoa rữ rượi ,
Đàn lơ cung oán điệu chơi vơi .
Đức bao nhen nhóm trò dâu bể ,
Danh lấm bon chen cảnh đạo đời .
Chân giả nên hư Trời định giá ,
Tâm thành chạnh gửi đám mây trôi.

Mây trôi tám hướng mặc về đâu!
Cao thấp như nhiên sức nhiệm mầu ,
Hạ nóng xôn xao luồng gió chướng ,
Thu sâu rĩ rả, giọt mưa ngâu .
Đức tin sẵn hưởng thời niên thiếu ,
Đạo nghiệp rõ ràng lúc tuổi cao ,
Thánh giáo thực hành nêu chánh tín ,
Những mong danh Đạo rõ tươi màu.

Tươi màu khắp ngả há riêng ai ,
Phá chấp giải mê cậy đức tài ,
Thỏn mỏn đèn khêu đêm tịch tịch ,
Bẻ bàng tiếng gọi giấc nồng say.
Trận cười lơ lảo tuồng gay trở ,
Giọt lệ chứa chan kẻ lạc loài .
Chuông mõ nện suông, ân Thánh độ?
Tháng năm tổn động mối ưu hoài ...

● Tam Thanh

Đáp Họa: TỰ THÁN

Đạo đời lặn hụp đã lâu rồi,
Bảo tố, thẳng trâm, những nắng nôi!
Chén cúc khơi men bao ấm lạnh,
Chung trà đậm thắm mấy lừng vơi ...
Lời thơ trầm tĩnh minh tâm đạo,
Khúc nhạc thương vương rờ lý đời
Đức nhẩn, đức hòa xua vương mắt,
Tâm hồn thanh thản tức mây trôi.

Trôi theo tiếng hạc biết là đâu!
T hể pháp thiêng liêng rỏ bí mầu.
Chức-Nữ Đông-Ngân cờ lũ quạ,
Ngưu-Lang Tây-Vực chịu mưa ngâu ...
Đường tu cố vững từng trên dưới,
Nẻo đạo trường lưu hiệp thấp cao.
Thánh dạy "không thương đừng có ghét"
Tam thanh phát phối rỏ ba màu.

Màu tươi sắc phái, nhẩn cùng ai!
Đức trọng cùng chãng! chớ ý tài ...
Mở mật sông mê thuyền Đạo đắm,
Thanh quang Bến Giác khách trần say.
Rừng nhu lạc lỏng người cô thế,
Biển Thánh mong lung kẻ lạc loài!
Thượng Đế trong tâm "Tâm thánh ngự".
Bình tâm xua đuổi khối ưu hoài ...

● Huệ Đăng cần họa

Khổng-Tử đến Châu, hỏi 'Lê', sau khi nghe Lão-Tử, ra về, bảo với đệ tử
"Chim, ta biết nó bay như thế nào; cá, ta biết nó lội làm sao; thú ta biết
nó chạy cách nào. Thú chạy, thì ta có lưới bắt nó; cá lội thì ta có dây câu
vụ nó; chim bay thì ta có bẫy gài nó. Chỉ như con Rồng, thì ta không biết
nó theo mây theo gió mà bay liệng như thế nào. Nay ta thấy Lão-Tử như
con Rồng."

Khổng-Tử

NGÀY KHAI MINH

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

THI

Đại Đạo hoàng khai khởi Việt Nam,
Phạm luân thường chuyển buổi kỳ tam,
Thiên ân đại xá muôn loài độ,
Thức tỉnh tiến tu thoát tục phàm.

Ngày nay, hạ nguơn hầu mãn, vì lẽ bảo tồn nên Đức Thượng Đế tức Đức Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát, đã dùng huyền diệu cơ bút khai minh nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ tức gọi tắt là Đạo Cao Đài. Lại cũng bởi Hạ nguơn là nguơn cuối cùng, Đại Đạo phải Qui Nguyên Phục Nhứt theo lẽ tuần hườn của cơ Thiên Địa. Ba nền tôn giáo Nho, Thích, Đạo đã khai mở từ thượng cổ (tức hữu thi) đến nay, nhưn loại đã vì tấn hóa nên sanh tranh đấu, làm cho đời sống đạo đức, tinh thần và tâm linh ngày một suy đồi và các nền tôn giáo trên cũng lần lần thất kỳ truyền, từ chánh giáo trở thành phàm giáo, vì canh cải theo thế sự nhân tâm, nên mới thành bết đạo (tức hữu chung). Đã có bết Đạo tất có khai Đạo.

Và sau đây là lý do mà Đức Chí Tôn khai Đạo Kỳ Ba:

"Vốn từ trước Thầy lập ra Ngũ Chi Đại Đạo là:

Nhơn Đạo
Thần Đạo
Thánh Đạo
Tiên Đạo
Phật Đạo

Tùy theo phong hóa của nhưn loại mà gây chánh giáo, là vì khi trước Càn Vô Đắc Khán, Khôn Vô Đắc Duyệt, thì nhưn loại duy có hành đạo tại tứ phương mình mà thôi.

"Còn nay thì Nhưn Loại đã Hiệp Đồng, Càn Khôn Di Tận Thức thì lại bị phần nhiều Đạo ấy mà nhưn loại nghịch lẫn nhau nên Thầy nhứt định Qui Nguyên Phục Nhứt.

"Lại nữa, trước Thầy giao chánh giáo cho tay phàm, càng ngày càng xa Thánh giáo mà hóa ra phàm giáo. Nay Thầy nhứt định đến chính mình Thầy độ rồi các con, chẳng giao chánh giáo cho tay phàm nữa, nhưng mà buộc phải lập chánh thể có lớn nhỏ đặng để thế cho các con điều dắt lẫn nhau, anh trước em sau mà về nơi bồng đảo." (TNHT đàn 24/4/1926)

Do đó, khai minh Đại Đạo lần nầy là để thiết hành cái tôn chỉ "Qui Nguyên Phục Nhứt) là thừa nhận các tôn giáo đều cùng một Gốc mà ra, đều tôn sùng một Đấng Chủ Tế, tức là Cha chung, mặc dầu mỗi quốc gia đều xưng tụng bằng danh hiệu khác nhau. Lần nầy, chính Thượng Đế khai Đạo, ban đại ân xá và cứu rỗi nhưn loại về hội hiệp cùng Ngài.

Về sự khai minh Đại Đạo đã được nhiều vị Giáo Chủ cũng như Kinh sách ghi chép những lời tiên tri. Điều nầy đã làm cho lòng tín ngưỡng của chúng ta càng tươi sáng hơn, kiên cố hơn và nhất tâm lạc quan tin tưởng vào cơ cứu khổ và tận độ của Đức Chí Tôn trong lần đại ân xá kỳ ba nầy.

1- Như sách Phật Tông Nguyên Lý chép rằng: "Khi Đức Phật Thích Ca Mâu Ni viên tịch, đệ tử của Ngài là ông Anada rơi lụy mà hỏi rằng:

- Khi Thế Tôn nhập niết bàn rồi, ai dạy bảo các con?

- Đức Thích Ca đáp: Ta chẳng phải vị Phật đầu tiên hay cuối cùng, ngày giờ đến sẽ có một Đấng khác xuất hiện cứu đời, một Đấng Chí Thánh, một Đấng Đại Giác cực kỳ cao thượng, một Đấng Dẫn Đạo vô song, một Đấng Chủ Tế Thánh Thân và loài người. Đấng ấy sẽ truyền dạy các con một mối Đạo, vinh diệu buổi sơ khai, vinh diệu buổi thanh hành và vinh diệu buổi kết cuộc. Đấng ấy sẽ xướng xuất một đời sống đạo đức hoàn toàn thuần khiết."

2- Và Đạo Minh Sư sáng lập tại Trung Hoa, đời Thanh có hai câu sấm truyền như sau:

**"Cao như Bắc khuyết như chiêm ngưỡng
Đài tại Nam Phương Đạo thống truyền."**

Cao như Bắc khuyết mà người ta trông lên để tin tưởng nơi xuất phát mối Đạo là do Phương Nam (chỉ Việt Nam) và Đạo liên tục truyền bá.

3- Cũng như Thanh Tịnh Kinh của Đạo Giáo có câu:

"Thanh Tịnh Kinh hữu vị tịch, công viên quả mãn chi thọ đơn thơ, Thiên mạng vi khả truyền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ."

Nghĩa là: Kinh Thanh Tịnh có dấu tích truyền lại rằng: công đầy, quả đủ sẽ lãnh thọ chiếu triêu của Thượng Đế, Người có mạng Trời nên truyền bá Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

4- Minh Thánh Kinh có hai câu:

"Mạng hữu Cao Đài minh chiếu nguyệt."

Nghĩa là: Đức Cao Đài khai mối Đạo sáng như trăng rằm.

5- Kinh Tinh Thế Độ Chơn có đoạn:

**"Mạt hậu Kiền Khôn đồng nhứt đại,
Thiên Nhơn vạn giáo cộng qui căn."**

Nghĩa là: sau đến đời mạt pháp, Trời Đất đồng chung một dãy. Ngàn muôn giáo đều trở về Một Nguồn Cội.

6- Kinh Thánh nơi phần Khải Huyền 1-8, có đoạn ghi lời tiên tri về hồng danh của Đức Chí Tôn, tức Đức Chúa Trời sẽ giáng trần lập Đạo: "Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng hiện có, đã có và còn đến, là Đấng toàn năng. Phán rằng: Ta là Alpha và Omega". Alpha chữ đầu của Đức Chí Tôn. Đó là tá danh của Đức Chí Tôn dùng trong buổi đầu để tiếp dẫn dần dần cho các chức sắc tiền khai của Đạo Cao Đài.

7- Ngoài ra, sự khai minh Đại Đạo đã được ghi nơi Thiên Thơ từ muôn năm trước đến giờ. Nay chúng ta may duyên gặp Đạo, phải bền tâm vững trí noi truyền theo chánh giáo để được hồng ân vô độ của Thượng Đế mà qua bên kia bờ giác:

Thi

Ký thành một cuốn gọi Thiên thơ,
Khai Đạo muôn năm trước định giờ;
May bước phải gìn cho mạnh trí,
Năm đôi phương phụng đến đương bờ. (TVDB/TNHT/Q.1)

Song, sự hình thành của Đạo Cao Đài như thế nào? Xuyên qua Đạo sử, chúng ta thấy nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ được hình thành do Thiên Ý của Đức Chí Tôn đã kết hợp giữa hai nhóm Đại Đệ Tử:

1- Quan Phủ Ngô Văn Chiêu, chơn linh ngôi hai giáng thế đặc mạng Tiên Ông.

2- Nhóm Phò Loan gồm có Quý Ngài:

- Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc, chơn linh Ngự Mã Thiên Quân, Chưởng quản Nhị Hữu Hình Đài, Quyền Thượng Tôn Quán Thế ĐĐTKPĐ.

- Ngài Cao Quỳnh Cư, Cao Hoài Sang, Đại Tiên, Thượng Sanh và Thượng Phẩm.

3- Và các Đại Đệ Tử kế tiếp như quý Ngài:

- Ngài Quyền Giáo Tông Lê Văn Trung, tự Thiên ân là Thượng Trung Nhật, Ngài Vương Quan Kỳ, Đoàn Văn Bản, Lê Trọng Quý, Lê Văn Giảng, Nguyễn Trung Hậu, Võ Văn Sang, Nguyễn Văn Hoài, tiên vị vào hàng Đại Nguyên Nhân xuống trần gồm cả thảy 13 vị, đã hợp tác xây dựng Đại Đạo nên hình tướng nơi thế gian về hai phương diện Vô Vi và Phổ Độ, trong tình thương vô đối của Đấng Đại Từ Bi và sự soi dẫn của các Đấng Thiêng Liêng.

Sự truyền bá ngày càng lan rộng, đạo hữu ngày càng đông, tổ chức ngày càng lớn mạnh và có qui mô hơn. Để cho việc hành đạo được dễ dàng và hợp với quyền đời nên:

- Ngày 23 tháng 8 năm Bính Dần (29-9-26), Đức Hộ Pháp và Đức Quyền Giáo Tông hiệp cùng 247 Tín hữu khác lập Tịch Đạo và thông báo với chính quyền Pháp về việc Khai Đạo.

- Ngày Rằm tháng 10 Bính Dần (18-11-26), buổi lễ ra mắt Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đã được tổ chức rất long trọng tại Từ Lâm Tự (Chùa Gò Kén, Tây Ninh), với sự tham dự hàng chục ngàn tín đồ, quan khách và đạo tâm khắp tỉnh kéo về.

Ba tháng hành lễ, người cầu Đạo hằng vạn, đồng thời Đức Chí Tôn lập Pháp Chánh Truyền (tức Hiến Pháp), phong thưởng những người có công quả, lập thành Hội Thánh Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài, còn dạy Hội Thánh hiệp nhau lại lập Tân Luật.

Sau cuộc Lễ Khai Đạo kết thúc, thì Hội Thánh đã có Pháp Luật được thành lập, làm nền tảng cho một Tân Tôn Giáo, danh gọi là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, phát xuất tại xứ Việt Nam, có đủ hình thức, lễ nghi thờ phượng, tế tự, có đủ qui điều, giới luật làm phương châm cho một Hội Thánh cầm giềng mối Đạo. Từ đó Đạo Trời càng ngày càng bành trướng lan rộng ra miền Trung, Bắc, Cao Miên, Lào ... và ngày nay Đạo Cao Đài có mặt khắp Năm Châu Thế Giới.

Đức Hộ Pháp nhận xét về Lễ Khai Minh Đại Đạo như sau:

"Đại Đạo, một cứu cánh của Thượng Đế, đã soi vào cuối nẻo âm u để dẫn đường cho nhơn sanh vững chân về Thánh Địa. Đoàn người tiên phong của dân tộc được chọn, đã hy sinh bằng mọi cách để khai Tịch và Khai Minh Đại Đạo.

Và Đức Chí Tôn đã cho biết, Đại Đạo khai mở ở Việt Nam ta, dần dần phổ độ khắp năm châu, rồi đây nhơn loại sẽ được hạnh hưởng ân lành của Ngài:

Thì

"Phụng gáy non Nam Đạo trở mời,

Trở mời nhân vật bốn phương Trời,
Trời Âu, bể Á chờ thay sắc,
Sắc trắng mây lành phủ khắp nơi." (TVĐĐ/TNHT/Q.1)

Sở dĩ, Đạo Cao Đài phát triển mau lẹ, phi thường như thế là nhờ những yếu tố sau đây:

- 1- Nhờ Huyền Diệu Cơ Bút được Đức Thượng Đế, chư Phật, Tiên, Thánh, Thần trực tiếp dạy dỗ đạo lý, bằng lời văn hết sức giản dị, dễ hiểu mà không kém phần thâm diệu.
- 2- Đạo Cao Đài phù hợp những phong tục và truyền thống đạo đức của Dân Tộc Việt Nam, phát huy tinh thần Tam Giáo Đồng Nguyên, đã có từ đời Lý, Trần ... nên đã kích thích tinh thần dân tộc và tuyển dân này hữu hạnh đã được Đức Chí Tôn ân giao sứ mạng phổ truyền Đại Đạo độ đời qua bài thi, xin trích dẫn ra sau đây:

Thi

"Từ đây nòi giống chẳng chia ba,
Thầy hiệp các con lại một nhà,
Nam Bắc cùng rời ra ngoại quốc,
Chủ quyền chơn đạo một mình Ta." (TNHT)

- 3- Đạo Cao Đài dựa trên tinh thần Bình Đẳng, không phân biệt Tôn Giáo, Dân Tộc giai cấp, địa vị, giàu nghèo, sang khó, đối xử với nhau trong tình Huynh Đệ cùng một Cha, chung một nhà. Thượng Đế dạy dỗ như sinh thâm tình như Cha hay Thầy đối với con cái. Các Đấng Thần Thánh Tiên Phật tự coi mình như Anh Chị thân yêu để dìu dắt, độ dẫn đàn em. Thật là vạn cổ chí kim chưa từng thấy vậy.

Lễ Khai Minh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đã cho chúng ta thấy huyền diệu của Thượng Đế đã dẫn dắt các vị Đại Thiên Phong, chung hiệp thành một khối để thực thi sứ mạng Phổ Độ Kỳ ba hầu giúp chúng sanh ý thức rằng tất cả Đạo Giáo đều xuất phát từ một Gốc và tất cả chúng sanh đều là Anh Em cùng một Cha chung Thượng Đế, nên phải biết hồi tâm giác ngộ thương yêu nhau chân thật, hòa ái tương thân để hiệp chúng đại đồng hầu thuận như thiên lương, biết chí thành đức tánh, đồng phụng thức chánh lý, giáo dân qui thiện, luôn biết lấy ôn nhu hòa thuận, lễ độ khiêm cung để phục hồi Thượng Nguơn Thánh Đức, cùng lo xây dựng một xã hội thái bình, an nhàn, hạnh phúc tại mặt thế này.

Cuối cùng, để kết thúc bài biên khảo này, tiểu đệ xin kính gửi đến chư Hiền, thi văn dạy Đạo sau đây nói về quyền năng, tôn chỉ và mục đích của Thượng Đế đã khai Đạo cho chúng sanh từ cổ thi đến nay:

Thi

"Chín Trời, mười Phật cũng là Ta,
Truyền Đạo chia ra nhánh nhóc ba,
Hiệp một chủ quyền tay nắm giữ,
Thánh, Tiên, Phật Đạo vốn như nhà."

hoặc

"Muôn kiếp có Ta nắm chủ quyền,
Vui lòng tu niệm hưởng Ân Thiên,

Đạo mầu rười khắp nơi trần thế,
Ngàn tuổi muôn tên giữ trọn biên." (TNHT)

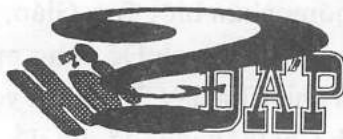
Đó là Tin Lành, Phúc Âm, Tin Mừng làm nức lòng hơn loại là Thượng Đế đã xuống trần để khai Hội Niết Bàn vào khoảng 2000 năm cho toàn sanh chúng.

Thi

"Hảo Nam Bang ! Hảo Nam Bang !
Tiểu quốc tảo khai Hội Niết Bàn
Hạnh ngộ Cao Đài truyền Đại Đạo,
Hảo phùng Ngọc Đế ngự trần gian;
Thiên ân, tế chúng thiên tai tận,
Nhược thiệt nhược hư vạn đại an,
Chí bửu hơn sanh vô giá định,
Năng tri giác thế sắc cao ban."

Kỷ niệm Xuân Mậu Dần 1998

• Hiền Tài Lê Văn Năm

Tìm hiểu NGHI LỄ

Hỏi: Trong một Đàn cúng (Đại Đàn, Tiểu Đàn) hoặc thời cúng thờ, nếu có lễ nhập môn cho Tân Đạo Hữu thì tổ chức lúc nào?

Đáp: Lễ nhập môn tổ chức riêng sau khi bãi đàn.

Hỏi: Trên bàn thờ Đức Chí Tôn có được phép thờ cặp Hạc không?

Đáp: Theo ý kiến Ngài Giáo Sư Thái Thiên Thanh, Trưởng Ban Nghi Lễ Tòa Thánh Tây Ninh thì "được" và các Thánh Thất tại Việt Nam cũng có đặt cặp Hạc tại bàn thờ Đức Chí Tôn.

Hỏi: Lễ giỗ cho thân nhân quá vãng có đọc bài "Cứu khổ" sau bài Kinh Di Lạc không?

Đáp: Lễ giỗ chỉ đọc bài Kinh Di Lạc để cầu nguyện cho người chết được siêu thoát không có đọc bài Kinh Cứu Khổ. Có nơi đọc "Cứu hộ đệ tử ... (tên người chết) siêu thăng tịnh độ ..." là không đúng trong tổ chức lễ giỗ.

• Nhiệm Giáo Lý
BTD/HN

XUÂN MẬU DẦN 1998

MẶT TRĂNG EUROPA CÓ HIỆN DIỆN CỦA SỰ SỐNG

"Europa" là tên của một trong 16 mặt trăng của hệ thống Jupiter. Europa là vệ tinh rộng lớn đứng vị trí thứ 6 trong Thái Dương Hệ, nhỏ hơn mặt trăng của trái đất đôi chút. Đường kính của Europa là 1,949 miles so với đường kính của mặt trăng của Chì Hằng là 2,159 miles. Cũng nên biết thêm đường kính của Jupiter là 88,846 miles trong khi đường kính của quả đất nơi chúng ta sinh sống là 7,926 miles.

Những hình ảnh tổng hợp từ nhiều nguồn đã chứng minh rằng Europa được bao phủ bởi biển cả mù mịt ẩn tàng bên dưới nhiều hình thức vật thể sinh sống nhỏ li ti. Những hình ảnh mới đây đã được vệ tinh dò thám không gian Galileo đã chụp vào ngày 20-2-97 ở độ xa từ 363 đến 11,000 dặm Anh đã được các nhà khoa học trưng bày giới thiệu. Theo đó có thể Europa đã được bao phủ bởi một khối băng cao tới 300 feet, có nơi đến 60 miles. Bên dưới ẩn tàng khối nước biển có sự hiện diện của các vật thể nhỏ bé.

Michael Carr, một chuyên viên về hành tinh học thuộc Viện Nghiên Cứu Địa Chất Hoa Kỳ đã cho rằng các bức ảnh chụp với kỹ thuật tinh vi đó là những "phát súng khói" phát hiện được khối nước cần thiết ngấm chứa sự sống đang hiện diện bên dưới mặt nước băng của Europa. John Delaney, một nhà nghiên cứu thuộc Trường Đại học Washington chuyên nghiên cứu sinh thái dưới đáy biển Đại Tây Dương và Thái Bình Dương đã

nói "Phát biểu với tư cách cá nhân, tôi dám chắc rằng quả thật nơi đó (Europa) có sự sống". Delaney nhìn nhận rằng sự hiện diện của vật thể sống không thể nào xác định được nếu không có các khám phá thêm nữa. Galileo sẽ có những cống hiến vượt bậc trong hai năm tới đây. Với dụng cụ đo đạc tinh vi nặng đến 2.5 tấn sẽ dự trù một chuyến bay lên Europa vào các tháng tới đây, nhưng các nhà khoa học đã nói rằng những hình ảnh cuối cùng mới đây đã củng cố thêm sự cần thiết phải có các khám phá tới kể cả việc dùng Rada để đo bề dày của khối vỏ bao quanh.

Các nhà khoa học từ các nơi trên thế giới đã tổ chức họp nhau tại Pasadena để thảo luận việc phát triển người máy có thể đoán ngửi để xuyên qua lớp băng và tìm kiếm dấu hiệu của sự sống trong nước biển. Delaney đã gọi Europa là nhà nuôi dưỡng mà nơi đó sự sống có thể đã khởi đầu và được nuôi dưỡng!! Với đường kính rộng 1,949 dặm Anh, Europa hơi nhỏ hơn mặt trăng của quả đất đôi chút.

Trên Europa, các bạn sẽ tìm thấy tất cả những yếu tố mà chúng ta có trên mặt nước biển thân quen chung quanh chúng ta hiện nay. "Nhưng đừng có nhầm lẫn," Delaney nói "những khám phá về sự sống nơi nào khác trong Thái Dương Hệ sẽ thi đua với khám phá khác trong lịch sử nền văn hóa của loài người". Ngay cả việc xác định rằng Europa có một biển cả bao phủ - dù có hay không có bằng chứng về sự sống - cũng là một dấu mốc vững chắc. Richard Terrile, một nhà nghiên cứu tại phòng thí nghiệm phóng các phản lực là nơi điều hành Dự Án Galileo đã nói: "Gần như nước biển trên Europa còn nhiều hơn

biển trên trái đất mà Vasco N. Balboa, một người Âu Châu đầu tiên tìm ra Thái Bình Dương năm 1513, cách nay gần 500 năm.

Các nhà khoa học tin rằng các sao chổi đã đem nước và chất hóa học hữu cơ đến cho mặt trăng và các hành tinh trong hệ thống Thái Dương Hệ lúc ban sơ. Và sự sống trên quả đất cũng đã vay mượn nguồn gốc này, theo sự nhận định hiện nay hầu hết các mặt trăng và hành tinh nhỏ, giống như Mercury và Mars, mất hết nước vì bốc hơi! Nhưng Europa đã đủ lạnh làm đóng băng mặt nước biển để còn giữ được số nước bên trong.

Cùng thời gian đó, trọng tâm của Jupiter kéo đẩy mặt trăng như những bánh xe quay sản xuất đủ sức nóng làm tan nước bên dưới lớp vỏ mỏng. Những núi lửa nằm bên dưới giống như quả đất cũng có thể làm ấm cho khối nước biển. Những chất hóa học hữu cơ như Carbon, hydrogen, nitrogen, sulfua ... có thể đã tích tụ lại trong nước đã sản sinh ra chất dịch phi nhũ gần giống như ở các miệng núi lửa mà ta thường thấy sâu dưới lòng biển trên quả đất của chúng ta.

Các nhà khoa học cũng đều nhận định rằng: "Trên trái đất, sự kết hợp giữa nước lỏng, hóa chất hữu cơ và nguồn năng

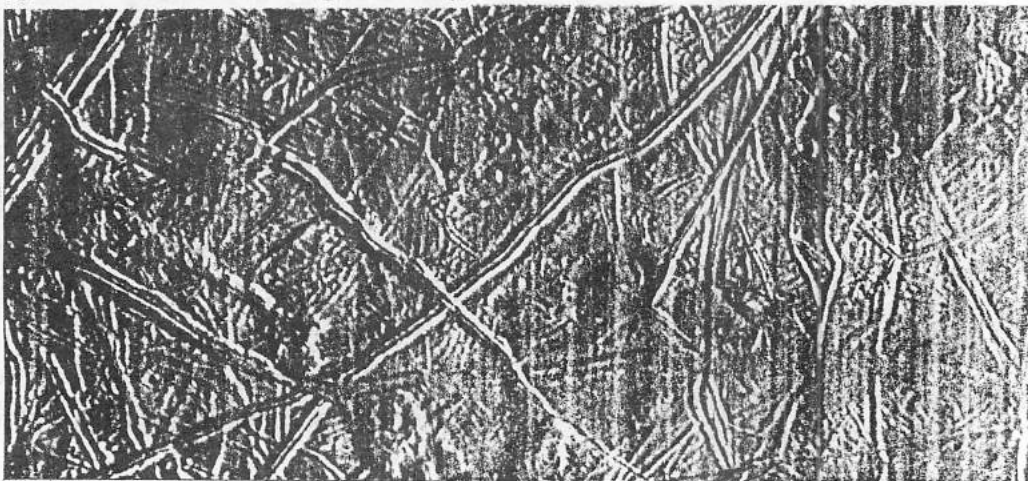
lượng đã sản sinh dần dần sự sống các loài trong thời gian dưới 1 tỉ năm. Còn Europa thì đã cấu thành gấp 6 lần thời gian trên."

Tuy nhiên, một nhà khoa học khác là Paul Geissler thuộc Đại học Arizona lại cho rằng hình ảnh chỉ những đường nứt của vỏ Europa có màu nâu đỏ có thể cho thấy mặt biển đó thật ra là lớp bùn sinh. Geissler nói "Đó là những tảng băng trôi nổi và tan dần trong chất lỏng ấm áp. Đây là điều không giống trong Thái Dương Hệ." Các khoa học gia chuyên nghiên cứu về Europa đều tin rằng các sinh vật có thể tìm thấy ở Europa hơn là ở Mars, nơi mà sự sống có hiện diện một thời thì nay đã chết quá lâu rồi, nay chỉ còn là các hóa thạch (Jossils).

Torrence Johnson khoa học gia chính điều hành kế hoạch không gian Galileo đã kết luận "Sự sống đã nảy sinh trong môi trường đặc biệt và Europa có thể không phải là môi trường đặc biệt giống như tầng cấu tạo đáy biển của quả đất".

● Sưu tầm Hồ Nguyễn

(Theo Tuần báo Associated Press, Mercury News, Knight Ridder News service)

SURFACE: This image shows the complex terrain on Jupiter's ice-covered moon Europa. The terrain in upper right resembles sea ice thawing, leading scientists to think there may be life under the slush.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
(Thất thập Nhị niên)
TÒA THÁNH TÂY NINH

THỦ TƯỚNG CAO ĐÀI

KIẾN NGHỊ

- BAN SOẠN THẢO HIẾN CHƯƠNG , ĐIỀU LỆ CẦU THĂNG, CẦU PHONG, CHƯƠNG TRÌNH HÀNH ĐẠO CỦA HỘI ĐỒNG CHƯỜNG QUẢN ĐẾN NĂM 2000.
- BAN TỔ CHỨC ĐẠI HỘI CAO ĐÀI TÂY NINH.
- HIỀN HUYNH CẢI TRẠNG PHÓ HỘI TRƯỞNG HỘI ĐỒNG CHƯỜNG QUẢN ĐẶC TRÁCH PHÁP LUẬT.

Kính Quý Đạo Huynh Đạo Tỷ,

Sau khi được xem qua bản DỰ THẢO HIẾN CHƯƠNG, ĐIỀU LỆ CẦU PHONG, CẦU THĂNG, CHƯƠNG TRÌNH HÀNH ĐẠO của Hội Đồng Chưởng Quản đến năm 2000, cũng như lắng nghe được những tâm tư nguyện vọng của một số Chức Sắc, Chức Việc, Đồng Đạo phản ảnh các văn bản nói trên nên chúng tôi một số Chức Sắc Hiệp Thiên Đài xin được phép góp một số ý bổ sung để các văn bản nói trên thêm phần phong phú và con đường THỂ THIÊN HÀNH ĐẠO của HĐCQ không bị chệch hướng CHƠN TRUYỀN.

Như Quý Đạo Huynh, Đạo Tỷ đã biết Tổ Chức Hành Chánh Đạo Cao Đài: "Thầy không cho một người nắm trọn hai quyền LUẬT LỆ và CHÁNH TRỊ để tránh cho Nhơn Sanh sống trong vòng áp chế. Nên Hiệp Thiên Đài giữ quyền TƯ PHÁP, Cửu Trùng Đài giữ quyền HÀNH PHÁP, các quốc gia toàn cầu trị nước cũng trong đường hướng Chánh trị như thế cả".

Tổ Chức điều hành nguồn máy Đạo theo Hiến Chương đề ra thì Hội Thánh Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài chỉ là một hư danh, quyền hành và nhiệm vụ hòa tan vào HĐCQ quyền Hành Pháp và Tư Pháp tập trung vào tay vị Hội Trưởng.

Đề nghị nên Tuân thủ PHÁP CHÁNH TRUYỀN tổ chức hai Đài riêng biệt.

- Cửu Trùng Đài do 3 vị Chức Sắc Thái, Thượng, Ngọc và một vị Nữ Phối Sư làm Chưởng Quản.
- Hiệp Thiên Đài do 2 vị Chức Sắc Hiệp Thiên Đài và 2 vị Chức sắc Phước Thiệu Nam, Nữ lãnh đạo.

Chúng ta không nên đem Thánh Thể Chí Tôn nhồi thành một khối không phân biệt đầu mình, tay chân, chẳng còn THỂ XÁC và CHƠN THẦN rõ ràng. Ban Bộ được Tổ Chức nhiều nhưng chỉ trực thuộc Cửu Trùng Đài mà thôi.

Nên:

CHƯƠNG III.

Điều 13:

Cần ghi thêm trách nhiệm phân công theo bản HIẾN PHÁP và NỘI LUẬT HIỆP THIÊN ĐÀI.

Điều 15:

Cần thêm Hiện nay lãnh Đạo CTĐ do 3 Phối Sư Nam và 1 Nữ Phối Sư. HTĐ do 2 Chức sắc cao cấp HTĐ và 2 Chức Sắc Phước Thiện Nam, Nữ cao cấp.

Điều 18:

- Ban Kiểm Soát đổi lại Ban Kiểm Tra tư cách Hành Đạo.
- Ban Trật Tự Nghi Lễ đổi lại là Ban Minh tra và Xét Xử.

Điều 19:

- Phó Hội Trưởng Đặc Trách Hành Chánh.
- Phó Hội Trưởng Đặc Trách Pháp Luật.
- Phó Hội Trưởng Đặc Trách Nữ Phái.

(Xóa đi từ Phó Hội Trưởng Thường Trực)

Điều 25 + 28:

Chủ Tọa Đại Hội Hội Thánh phải do Phối Sư Phái Thái chủ trì y như Đạo Nghị Định thứ Tư.

Điều 29:

Chủ Tọa Nhơn Sanh phải do Phối Sư Phái Thượng chủ trì y như Đạo Nghị Định thứ Tư.

Điều 34: (Điều Lệ Công Cử Chức Sắc)

Hiện nay nhà nước cấm Cơ Bút nên chúng ta không thể Tổ Chức Cầu Phong, Cầu Thăng y theo Pháp Chánh Truyền mà Hội Thánh đã áp dụng hơn năm thập kỷ thì chúng ta tạm thời ngưng việc Cầu Phong, Cầu Thăng để tránh việc đặt nền CHÁNH GIÁO dưới quyền PHẠM TỤC, giữ giá trị Phẩm Tước Thiêng Liêng.

JUDA vì ham 30 ngàn đồng mà can tội bán Chúa, ngày nay chúng ta đừng vì nạn áo mào mà vận dụng những qui tắc căn bản của Pháp Chánh Truyền một cách sai lệch là không khôn ngoan chút nào hết.

Những đề nghị trên đây là căn cứ theo Tổ Chức cơ chế Hành Đạo theo TÂN LUẬT PHÁP CHÁNH TRUYỀN một tổ chức rất khoa học, dân chủ, gọn nhẹ mà Chí Tôn đã khai thị cho các bậc tiền bối khai sáng nền Đạo tuân thủ tạo nên Cơ Nghiệp Vĩ Đại lưu lại cho chúng ta đến ngày nay.

Đây là những điều đã được nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam chấp nhận cho nhiều hệ phái Cao Đài thực hiện và đã được cấp Tư Cách Pháp Nhân rồi.

Mong Quý Đạo Huynh, Đạo Tỷ lưu tâm

Tòa Thánh, ngày 10 tháng 02 năm Đinh Sửu (dl 18-03-1997)

Đại Diện Chức Sắc Hiệp Thiên Đài

Ký tên

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
(Thất Thập Nhị Niên)
TÒA THÁNH TÂY NINH

GIÁC THƯ

Trích yếu: v/v MINH ĐỊNH MỘT SỐ VIỆC HOẠT ĐỘNG CỦA HỘI ĐỒNG
CHƯƠNG QUẢN CÓ LIÊN QUAN ĐẾN PHÁP LUẬT ĐẠI ĐẠO
QUA BA (3) NHIỆM KỲ

Kính gửi: Hội Đồng Chương Quản của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.

Chúng tôi là một số Chức sắc Hiệp Thiên Đài Tòa Thánh Tây Ninh trân trọng gửi Giác Thư đến quý Chức sắc đương quyền lãnh đạo trong HĐCQ hiện nay trong tinh thần bảo vệ luật pháp chơn truyền của nền Đại Đạo.

Kính quý Huynh, Tỷ

Nhìn lại chặng đường dài lịch sử, nền Đại Đạo đã trải qua bao khúc quanh đầy khó khăn thử thách. Nhưng các bậc Đại Thiên Phong Tiền Bối với sứ mạng thiêng liêng của Đức Chí Tôn giao phó vẫn một lòng son sắt với lời thề trước mặt NGŨ LÔI và vị HỘ PHÁP luôn luôn giữ vững đức tin với Đại Từ Phụ và các Đấng vô hình, hiến dâng cuộc đời mình để phụng sự cho vạn linh và Đạo pháp, chấp nhận mọi gian lao khổ hạnh thay hình thể Đức Chí Tôn tại thế cầm quyền Hội Thánh để lèo lái con thuyền Đại Đạo trong khuôn viên Luật Pháp Chơn Truyền phổ độ chúng sanh thoát vòng khổ hải.

Và chặn đường nối tiếp, kể từ ngày Đạo Lệnh số 01 đề ngày 4 tháng 2 năm Kỷ Mùi (DL 1/3/1979) Hành Chánh Đạo bị giải thể, nền Đại Đạo phải đi vào khúc quanh cực kỳ nghiêm trọng hơn, thay vào đó một tổ chức với danh xưng là HĐCQ xuất hiện ngoài Luật Pháp Chơn Truyền của Đạo được quyền đời công nhận và cho phép hoạt động Tôn Giáo theo chủ trương chính sách nhà nước mà HĐCQ đã và đang thực thi quyền hành.

Đặc biệt là nhiệm kỳ 3, 4 và 5 của HĐCQ quý Huynh, Tỷ rất may mắn được nhà nước ban cho Tư Cách Pháp Nhân từ Đạo Lệnh 01 năm 1979 dẫn đến Hiến Chương ngày 5 tháng 4 năm 1997 do HĐCQ soạn thảo không qua quyền Vạn Linh và Hội Thánh.

Qua các nhiệm kỳ HĐCQ là cơ quan thường trực của Hội Thánh chịu trách nhiệm trước Hội Thánh và toàn Đạo theo Đạo Lệnh 01 và điều 16 của Hiến chương 1997.

Trái lại HĐCQ đã tự quyết định nhiều vấn đề Đạo Pháp rất quan trọng đi ngoài Luật Pháp Chơn Truyền mà không thông qua Hội Thánh cụ thể như:

1- Sửa đổi nghi tiết cúng lạy giữa hành vong phạm với hàng Thần vị và các chi tiết khác trái với Châu tri 61 và quyển Tang Lễ năm 1975 của Hội Thánh có sự phê chuẩn của Đức Hộ Pháp và Đức Lý Đại Tiên. Việc sửa đổi này đã tạo nên một xáo trộn từ Trung Ương đến các địa phương rất đáng kể dẫn đến nay chưa được ổn định.

2- Đại Hội Đại Biểu cấp TƯ ngày 5/4/1997 thuộc phạm vi Hội Thánh để lập Hiến Chương Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mà không có mời Hội Thánh tham dự "Chiếu theo chương trình

Đại Hội ngày 5/4/1997 của Ban Tổ Chức Đại Hội không có khoản nào tiếp rước Hội Thánh cả."

3- Khách thành của Chánh Môn và lập chương trình tiếp rước Pháp Nhân của Chánh phủ không thông qua Hội Thánh.

4- HĐCQ chiếm quyền Hội Thánh tự ý và ban hành các Đạo Lệnh như:

a/ Đạo Lệnh 01/72 ngày 22 tháng 06 Đinh Sửu (DL 26/7/97) về việc phân nhiệm các thành viên HĐCQ và các Ban trực thuộc HT "Theo điều 15 Hiến Chương của HĐCQ."

b/ Đạo Lệnh 02/72 ngày 09 tháng 07 Đinh Sửu (DL 11/8/97) ngưng quyền chức Giáo Hữu Ngọc Á Thanh.

c/ Đạo Lệnh 03.72 ngày 19 tháng 07 Đinh Sửu (DL 21/8/97) ngưng chức Thừa Sứ ông Lê Quang Tấn và thu hồi phẩm Hiền Tài của vị Hồ Văn Nương.

d/ HĐCQ lập bản điều lệ Cầu Phong, Cầu Thăng và các Đạo Lệnh không có sự phê chuẩn của Hội Thánh, như vậy HĐCQ cướp quyền Hội Thánh tự chuyên lèo lái đi ngoài Chơn Truyền Luật Pháp.

Chiếu y Tân Luật Pháp Chánh Truyền và Đạo Luật năm Mậu Dần thì HĐCQ không có trong Luật Pháp của nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh.

Chiếu Hiến Chương ngày 05/04/1997 HĐCQ là cơ quan thường trực của Hội Thánh, như vậy HĐCQ khôn đủ tư cách ký Đạo Lệnh để ban hành.

Nghĩ vì: Đạo Lệnh là lệnh của Đạo hay của một Tôn giáo chỉ có Hội Thánh mới có đủ thẩm quyền. Theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền thì Hội Thánh là hình thể Đức Chí Tôn tại thế, tức là thay thân cho Đấng Giáo Chủ vô hình để độ rỗi chúng sanh và theo điều 15 của Hiến Chương Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh là cơ quan chủ quản những hoạt động tín ngưỡng và Đạo Pháp, giới luật Lễ Nghi của nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Việc của quý Chức sắc Thừa Sứ Lê Quang Tấn, Giáo Hữu Ngọc Á Thanh, Hiền Tài Hồ Văn Nương nếu có vi phạm luật Đạo heo nguyên tắc hành chánh HĐCQ phải phúc trình lên Hội Thánh quyết định mới đúng lễ.

Với các việc nêu trên, HĐCQ đã chiếm trọn quyền Hội Thánh như vậy HĐCQ đã vi phạm pháp: Đệ Tứ Hình là lấn quyền, giành quyền, tự chuyên sửa cải Chơn Truyền.

Ngoài ra Đạo Huynh Hội Trưởng HĐCQ độc chiếm trọn quyền HTĐ và CTĐ tức là phần Đạo lẫn phần Đời, đoạt quyền của Giáo Tông và Hộ Pháp tức là quyền Chí Tôn của Bát Quái Đài.

Như vậy HĐCQ đã vi phạm trầm trọng Pháp Chánh Truyền. Nguyên văn Pháp Chánh Truyền như sau:

"Kẻ nào nắm trọn phần hữu hình và phần Thiêng Liêng thì là độc chiếm quyền chánh trị và luật lệ vào tay, thì như sanh chẳng phương nào thoát khỏi vòng áp chế.

Như Thầy để cho Giáo Tông trọn quyền về phần xác và phần hồn (nghĩa là Đạo với Đời) thì HTĐ lập ra chẳng là vô ích lắm sao con? CTĐ là Đời, HTĐ là Đạo. Đạo không Đời không sức, Đời không Đạo không quyền, sức quyền tương đắc mới mong tạo thời cải thế, ấy là phương hay cho các con liên hiệp cùng nhau chăm nom săn sóc lẫn nhau mà giữ vẹn Thánh Giáo của Thầy cho khỏi trở thành phạm giáo."

THÁNH HUẤN

Thiết tưởng dầu cho trong giới nào, từ cổ chí kim ai cũng lấy sự học tập làm phương pháp đào tạo nhân tài, nhất là trong các Tôn Giáo, sự học hỏi càng cần thiết cho người tu sĩ, có câu: "Tự giác nhi giác tha" phải đủ sáng suốt mới có thể dìu đường cho kẻ khác; nếu mình không sáng suốt hoặc thông hiểu một cách mù mờ, tức nhiên tránh không khỏi sự lạc đường sai hướng và trên bước lạc lầm của mình, mình sẽ kéo theo cả một đoàn người do mình làm hướng đạo.

Trích Huấn Từ Đức Cao Thượng Sanh đọc tại khóa Hạnh Đường năm Quý Sửu 1973.

Kết luận: Theo xác định của chúng tôi với tư cách Chức Sắc HTĐ bảo thủ luật Pháp Chơn Truyền của nền Đại Đạo như sau:

- Chiếu y Tân Luật Pháp Chánh Truyền không có khoản nào ban quyền cho HĐCQ mà chỉ có ban quyền cho Thái, Thượng và Ngọc Chánh Phối Sư thì HĐCQ không có đủ tư cách ngưng quyền lấy chức bất cứ một vị Chức Sắc Thiên Phong nào của Đức Chí Tôn.

- Căn cứ Hiến Chương 97 - Điều 34 Chương VIII bản Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và Đạo Luật Kinh Lễ có tánh cách nội qui, nội luật để điều hành đạo sự của Tôn Giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh và Hội Thánh Cao Đài Tây Ninh.

Chúng tôi nhân danh Chức Sắc HTĐ đề nghị quý Huynh, Tỷ đang lãnh đạo trong HĐCQ thực hiện đúng theo Tân Luật Pháp Chánh Truyền Đạo Luật và Bát Đạo Nghị Định của ĐĐTKPĐ.

Nếu ngược lại sẽ bị vi phạm vào Thập Hình của Đức Lý Giáo Tông về khoản phạm pháp Đệ Nhứt Hình là không tuân PCT và Bát Đạo Nghị Định.

Về phạm luật Đệ Nhứt hình không tuân Tân Luật và các Luật lệ Hội Thánh.

Sau cùng chúng tôi cầu nguyện Đức Đại Từ Phụ, Đức Đại Từ Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng Đức Lý Đại Tiên, Đức Hộ Pháp ban ân lành cho quý Huynh, Tỷ sức khỏe dồi dào, tinh thần minh mẫn để dìu dẫn nhân sanh đi đúng theo Chơn Truyền Luật Pháp, hầu tránh khỏi phạm lời Minh Thệ trước khi thoát xác về cùng Thầy.

Nam Mô Tam Châu Bát Bộ Hộ Pháp Thiên Tôn

Nay Kính

Tòa Thánh Ngày 15 tháng 8 Đinh Sửu (DL. 16/9/1997)

Chức Sắc HTĐ

Kính Tường

Hội Thánh ĐĐTKPĐ

Tòa Thánh Tây Ninh

(gồm 14 Chức sắc Hiệp Thiên Đài đồng ý ký tên)

TIN TỔNG HỢP

☛ Ngày 16/10/97, tại Giáo Tông Đường, Tòa Thánh Tây Ninh, Hội Đồng Chương Quản mở phiên họp xét xử vụ 14 Chức Sắc Hiệp Thiên Đài ký tên Bản Giác Thư trình bày sai trái của HĐCQ. Trong phiên họp các Chức Sắc sau đây đã kết án và đề nghị ngưng quyền chức các Chức Sắc Hiệp Thiên Đài nói trên:

- Giáo Hữu Thượng Truyền Thanh
- Giáo Hữu Thượng Nguyên Thanh
- Lãnh Nhạc Huỳnh Minh Mẫn
- Giáo Hữu Ngọc Xã Thanh
- Giáo Hữu Ngọc Hương Thanh
- Giáo Hữu Thượng Tánh Thanh
- Truyền Trạng Lê Minh Thơ
- Giáo Hữu Thượng Lý Thanh
- Giáo Hữu Thái Cá Thanh
- Giáo Sư Hương Nhìn
- Giáo Thiên Võ Thị Hoàn
- Chơn Nhơn Lê Tâm Chí
- Truyền Trạng Dương Liên Thanh
- Giáo Hữu Thượng Bảy Thanh
- Giáo Hữu Thái Y Thanh
- Giáo Hữu Phan Hương Hân
- Chơn Nhơn Nguyễn Thị Khéo
- Chí Thiện Tước

Riêng Giáo Sư Thượng Tám Thanh và Giáo Sư Ngọc Tấn Thanh thì hùng hổ, to tiếng nhất kết án 14 Chức Sắc Hiệp Thiên Đài, đòi giao họ cho Chính Quyền xét xử. Việc đem Chính Quyền ra hù dọa cũng rất dễ hiểu vì hai vị này là thành viên của Quốc Hội và Mặt Trận Tổ Quốc Cộng Sản hiện nay và hoạt động rất tích cực.

Trong phiên họp chỉ có hai vị dám phát biểu ý kiến trung thực nhất là Cải Trạng Lê Minh Khuyên và Truyền Trạng Trần Anh Dũng. Theo hai vị này, Giác Thư đã nói đúng và HĐCQ đã làm nhiều điều thiếu sót, lạm quyền.

Toàn Đạo trong và ngoài nước hãy ghi nhớ phiên họp lịch sử này và ghi nhớ các vị đã theo chân Chính Quyền kết án và hù dọa Chức Sắc cầm cân Pháp Luật Đạo đã có lời can gián mà không chịu nghe để sửa chữa.

Tiên đoán: HĐCQ sẽ cô lập và từ từ loại bỏ Cải Trạng Lê Minh Khuyên, Truyền Trạng Trần Anh Dũng và Giám Đạo Lê Thị Liêm vì có lời bộc trực can gián, dĩ nhiên không có lợi cho chủ trương của Chính quyền hiện nay. (chờ xem!)

☛ Sau khi Chính quyền Cộng sản VN ra lệnh cho HĐCQ triển khai thi hành Hiến Chương ngày 5/4/97 và ban bố Luật Công Cử Chức Sắc, có rất nhiều Cơ Sở và Tổ Chức Đạo khắp nơi trong nước đồng loạt phản đối bằng cách gửi Giác Thư, Tuyên Cáo vạch trần

các việc làm sai trái của HDCQ và tác phong thiếu đạo đức của một số thành viên của HDCQ với Chức Sắc, Chức việc và đồng đạo.

Tại Tòa Thánh Tây Ninh, các Chức Sắc, Chức việc và đồng đạo chân chính đã họp liên tục nhiều lần viết Kháng Nghị Thư, Giác Thư gửi Chính phủ Cộng Sản VN yêu cầu hủy bỏ Hiến Chương quái ác ngày 5/4/97 và hủy bỏ Luật Công Cử Chức Sắc. Gần đây nhất là Giác Thư của 14 vị Chức Sắc Hiệp Thiên Đài, đại diện cho ngành Pháp Luật của Đạo gửi HDCQ can gián việc làm sai trái của HĐ. Giác Thư đã được sao gửi đi khắp nơi từ trong nước ra hải ngoại, gây chấn động sự chú ý trong tập thể tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, làm cho Chính quyền Trung Ương Cộng Sản phải giật mình lo sợ vì có thể sẽ gây làn sóng chống đối to lớn hơn.

Nhưng thúing không ếp được miệng voi và tức nước vỡ bờ, lấy ý kiến viết Kháng Thư tiếp tục diễn ra ngày càng mạnh hơn không thể nào ngăn được như Thánh Thất Châu Thành Vĩnh Long, Thánh Thất Hồng Ngự, Thánh Thất Bến Tre, Thánh Thất Mỹ An (Ninh Thuận), Thánh Thất Rạch Giá, Châu Đạo Tiền Giang (Mỹ Tho), Tộc Đạo Tân Châu ... và hàng chục Huyết Lệ Thư của Chức sắc, Chức việc và tín đồ kiên cường chấp nhận bị bắt bớ giam cầm gửi thẳng về HDCQ trần tình, can gián để cứu nguy con thuyền Đạo trước cơn bão táp.

Ai cũng mong sao:

"Thiện ác đáo đầu đã biết chưa?

"Hiếu rồi cái ác cũng nên chừa.

"Theo làm âm chất mang bồi đắp,

"Thì sẽ trở về chỗ vị xưa."

(Thi văn dạy Đạo trg. 104)

TIN TỨC

* Thánh Thất Đường Nhơn Seattle (WA)

Nhân dịp Xuân Mậu Dần 1998, Thánh Thất Đường Nhơn Seattle (Tiểu Bang Washington) phát hành 300 quyển lịch biếu không cho các cơ sở Đạo và các tín hữu. Một số cũng được biếu cho các cơ sở cộng đồng Việt Nam tại địa phương. Lịch in trên bìa cứng trình bày trang nhã với hình Cổng Chánh Môn, phía xa có ảnh Tòa Thánh Tây Ninh.

Được biết Thánh Thất Đường Nhơn đã tuyên bố xin đặt trực thuộc Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh được thành lập cách nay 1 năm nhằm phục vụ nhu cầu tín ngưỡng cho tín đồ người Hoa, là Thánh Thất Đường Nhơn duy nhất tại hải ngoại hiện nay.

Địa chỉ: 2903 S. Graham St.

Seattle, WA 98108

Phone & Fax: (206)722-5437

THÁNH GIÁO

Đức Lý Thái Bạch Giảng Cơ

Ngày 13 tháng 10 năm Đinh Mùi (DL. 1/11/1967)

Cơ Đạo ngày nay tới hồi quyết liệt, cả thầy nam nữ phải để tâm cho lắm, cầu nguyện Thầy và các Đấng ban ân cho mới giữ vững đức tin trong kỳ đại khảo này. Chư Đạo hữu phải trãi giới cho được từ mười ngày trở lên, y như Tân Luật thì mới mong sống sót trận đại khảo này, chẳng riêng cho Thánh Địa Đại Nam Việt Quốc, mà chung cho cả địa cầu. Thảm! Thảm!

Hạ Nguơn là nguơn mặt kiếp, Nguơn điều tàn phải hiểu lý Đạo ẩn tàng trong hai chữ Hạ Nguơn; Hạ Nguơn là dưới thấp sau cùng, chữ Hạ gồm ý nghĩa: tệ, suy, tàn, hoại; là diệt đó. Hạ Nguơn là Nguơn tiêu diệt. Vậy chư Đạo hữu cố tâm tìm hiểu những lời dạy dỗ tiên tri của Thầy và Lão cùng các Đấng đã giảng dạy từ ngày Khai Đạo đến giờ, những lời tiên tri đó ngày giờ sẽ ứng hiện, từ từ nạn tiêu diệt đã tới.

Họa ... ! Thảm ... !

Cả thế giới ngày nay còn trong vòng mê mết bã vinh hoa phù phiếm, trong Đạo chuộng hư danh nên mới bày ra trò mị chúng. Ôi! Tu thành hay không là nhờ Tâm Đạo, Chơn Tâm, Chơn Tánh. Thầy ban cho không lo trau luyện, lại ham lợi, chác quyền mền phẩm đến nỗi làm nhẹ thể Thánh danh Thầy. Nạn cân đai áo mảo, Đạo cũng như Đời đang là trường mộng ảo, gạt người xa lẫn cõi phước là cái Nguơn Thế Chơn Tâm. Thầy hằng thương con dại nên mới mở Đạo Kỳ Ba mà cứu vớt chúng sanh.

Hại thay ...! Thảm ... !

Đám sanh linh vẫn ngỡ ngỡ ngáo ngáo, dám đem tên tuổi Đạo Thầy mà đổi chác lợi quyền.

Họa ... Họa ...! Thảm ... Thảm ... !

Ôi! Lão vì lòng từ bi gắng dạy khuyên răn đủ lẽ mà chúng sanh vẫn còn mê muội, theo Đạo chẳng tầm lý, lại chuộng hư danh, nên Đạo Thầy mới ra nông nỗi.

Ngày giờ nhắc thúc, buổi hạ Nguơn cận kề cái chết, tâm thần mê mết thì làm sao khai khiếu linh quang được mà mong sống sót. Ôi! Đạo Đời phải chịu nạn tai, khổ ... khổ !!

Nhơn sanh nào hay biết, cả một đám lối nhỏ, lao nhao, ham vui thích lạ; nào hay đâu họa sâu đeo đẳng bên lưng, bước Đạo đã ngập ngừng.

Cánh hồng toan trởi bước.

Đại khảo! Đại khảo !

Thăng

Đàn Cơ tại GIÁO TÔNG ĐƯỜNG
hồi 9 giờ đêm 1969

Phò Loan: Thượng Sanh, Hiến Pháp
Hầu Đàn: Khai Đạo, Bảo Đạo
Chấp Bút: Truyền Trạng Lê Minh Khuyên

THIÊN ĐỊNH VÔ DANH

Trịnh Nguyễn tranh hùng Cửu Cửu ghi,
Mạc trào cũng Cửu chẳng hề chi,
Pháp lui cũng Cửu không sai chạy,
Cát đức hai miền cũng Cửu Y
Lật đổ Độc Quyền cũng bởi Cửu,
Việt Nam Thống Nhất Cửu nào ly.
Cửu Cửu Thiên Chi đã định rồi,
Bốn mươi lăm giặc Pháp mất nổi xôi,
Năm mươi bốn Nam bắc chia hai Nước,
Tiến đến Sáu mươi ba Diệm, Nhu vời.
Cơ Đạo vẫn xoay ai biết được,
Bảy mươi hai mới đến Thái Bình thôi.
Ai tin ai chẳng Cơ Huyền diệu,
Tạo Hóa Công Bình lắm thế thời."

Thăng.

Bài thi Tứ Cú của

"CỬU THIÊN HUYỀN NỮ"

"Cửu Cửu Càn Khôn Vĩ định kỳ,
Thiên Tiên gọi trẻ đến trường thi.
Huyền Cơ Thiên Hậu gieo đầu mối,
Nữ ái siêng lo kéo trẻ kỳ."

Sao y nguyên văn
Ngày 10 tháng 8 Đinh Sửu (DL. 11-9-1997)
Đông Hải

NHÌN LẠI MÌNH

"Đông tàn cảnh ươm trở sang xuân,
Xuân nở vườn mai há mấy lần ..." (TNHT -225)

Xuôi dòng thời gian, một năm Đạo mới bắt đầu 73/700.000 năm một mùa xuân mới
lố dạng, bao hy vọng mới chớm mầm. Mỗi chúng ta thử "nhìn lại chính mình" đã và đang
làm chi nên Đạo? Đang hân hoan được "điểm cộng" hay bị "điểm trừ" vì chính tư tưởng, lời
nói, hành vi của mình trong những ngày tháng đã qua?

Trong thi văn dạy Đạo có đoạn:

"Nho nhả con tua tập tánh tình,
Dưới đời đừng tưởng một mình lanh.
Một câu thất đức thiên niên đọa,
Nhiều nỗi trầm luân bởi ngọn ngành" (TNHT-97)

Nhằm tránh bao mối tương tranh, luận biện chỉ vì so hơn thua với nhau tạo "cảnh hý
trường", Thi văn dạy Đạo đã dạy:

"Ngu vì Đạo Đức ấy ngu hiền,
Thành dạ thì toan đến cảnh Tiên.
Nước mắt chưa lau cơn trái kiếp,
Cố công Phổ Độ giải tiền khiên" (TNHT-96)

Lần đọc trang 36 TNHT, Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế dạy: "... Chư môn đệ đã lập
minh thệ rồi ngày sau tùy âm chất mỗi đứa mà Thăng hay là tội lỗi mà Giáng; song buộc
mỗi đứa phải độ cho đặng ít nữa là 12 người ..." (TNHT-36)

Sau khi lật từng trang quyển Thiên Đạo của Cố Bảo Pháp Chơn Quân, ở chương thứ
năm, chúng ta đọc : "Mười hai điều tín ngưỡng căn bản Đại Đạo, câu thứ 10 nhấn mạnh:
Định mệnh là Trời mà lập mạng là Ta vậy. Và câu 12: Muốn đắc quả phải dự thi ở trường
thi công quả; nghĩa là phải Phổ Độ chúng sanh ...". (Thiên Đạo -158). Cố Bảo Pháp đã dẫn
giải thêm rằng có trường thi công quả tất có cơ Khảo Thí. Vì lẽ công bình, Đức Chí Tôn
buộc phải để cho Ma Vương cám dỗ, thử thách đủ điều. Kẻ nào kém đạo hạnh tất nhiên
phải sa vào cạm bẫy. Như chúng ta đều biết: Chánh, Tà tương khắc, hể Đạo Khai thì Tà
Khởi, Đạo không Ma khảo, Đạo khó thành. Nó sẽ chiều theo sở dục con người mà cám dỗ,
hoặc bài bố những sự khó khăn, những đòn gay cấn làm cho người thối chí ngã lòng mà
buông trôi Đạo sự.

Đạo Đức là bộ thiết giáp Thầy ban cho; vậy muốn chống lại "Nhơn Khảo" hay "Ma
Khảo" chúng ta phải rán giữ bộ thiết giáp ấy cho vẹn toàn. Với đức tin sẵn có, chúng ta phải
kiên nhẫn và nhắm bài thơ tứ tuyệt của Đức Cao Thượng Phẩm:

"CAO thanh miệng thế mặc chê khen,
THƯỢNG trí màng chi chuyện thấp hèn.
PHẨM củ ngói xưa đà tổ giá,
TỬ BI tập tánh đặng lần quen."

Trải qua bao cuộc biến thiên từ cuộc đời đưa lại, nền Đạo của Thầy uyển chuyển theo nhịp thăng trầm của thế sự là cơ từng quyển để gạn đục lắng trong, nếu chưa ai đủ đức để siêu phàm nhập Thánh thì màu Thánh chất càng rõ ràng ra thiết tưởng.

"... Tìm Hiền lắm lúc gieo nguồn Đạo,
Cái dữ đôi phen cổi mạch sâu ..." (TNHT-7)

Thầy hết lòng khuyến dạy:

"Vào vòng huynh đệ khá thương nhau
Một Đức trời hơn một phẩm Cao ..." (TNHT-8)

Chúng ta từng nhìn hiện tượng thiên nhiên, nghìn rạch nhập thành sông, trăm sông đổ thành biển cả. Nhiều gộp đá chất chồng nên vách núi, nhiều vách núi tạo thành một đỉnh chung. Từng cơ chuyển thế, chúng ta có mặt khắp ngũ châu hãy cùng thật hành Thánh giáo của Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế: "Các con khá nghe lời Thầy dạy, chớ khá nghịch lẫn nhau; phải đồng một lòng, một dạ mà lo chấn hưng đạo đức. Tuy bây giờ phân chia nhiều nhánh, nhiều chi chớ ngày sau cũng có một mà thôi. Các con dù bên nào cũng thương nhau như con một nhà, chớ khá ganh gổ, ché bai nhau ..." (TNHT-28)

Trong một Đàn cơ năm 1934, Đức Ngọc Hoàng khen Đạo Tâm của bậc tiền khai Đại Đạo như sau: "... Lòng nhân của hai con mà Thầy vốn rõ rất hạp với tánh háo sanh của tạo hóa ; chẳng những phải cứu trợ kẻ ngoại Đạo mà phải cứu kẻ nghịch cùng mình trong cơn nguy khốn nữa." (TNHT-196). Qua lời Thánh giáo trên cho phép chúng ta có một khái luận: Lòng Nhân Ái ở trên ranh giới nghịch thù?

Là tín đồ đã đặt trọn đức tin vào nền Chơn Đạo của Thầy, chúng ta hãy cùng suy nghiệm lời Thánh giáo: "Tu hành vẫn trái với thế tục, mà trái với thế tục mới gần đặng ánh Thiêng Liêng ..." Thế thì thiết tưởng có ai dám "... mượn danh Đạo mà tạo danh mình, vô Thánh Điện mà lòng tà còn phường phát ...)

Ở thế giới hữu hình, đã biết luật vô thường là hữu hình hữu hoại, sống gửi thác về (sinh ký tử qui), nếu chúng ta không làm việc để có cơm ăn, quần áo mặc, nhà ở thì thử hỏi con người có đáng đứng hàng thứ tư trong bát hỗn vận chuyển? Ví như một học sinh cha mẹ cho đến trường mà không học, không làm bài chắc chắn không lên lớp, hẳn nhiên không có tên trong bất cứ kỳ thi nào thì bằng cấp chính chỉ còn là huyễn mộng! Thầy đã mở cơ tận độ kỳ ba, chúng ta thử lướt mắt phàm nhìn xem: có ai đắc thế, ai pháp lẩn lên đắc quả vị? Đâu 100% ư? không bao giờ "... Đạo cốt cho kẻ hữu duyên. Những kẻ nào đã làm môn đệ của Tà Thần tinh quái thì không thế gì làm môn đệ của Thầy đặng" (TNHT-9) Thánh Ngôn 1926 có câu: "Thi nhiều đậu ít là lẽ hằng"

Đồng hưởng hồng ân Đại từ , Đại bi của Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế, chúng ta cố gắng nghe lời Thánh giáo: "Than ôi! đã bước chân vào đường đạo hạnh mà chẳng để công tìm kiếm, học hỏi cho rõ ngọn nguồn, thì làm phận sự môn đệ như thế có ích chi cho nền Thánh giáo đâu? ... phận chưa nên phận, thân chẳng nên thân ... còn mong mỗi chi dụng mình vào đường đạo đức ..." (TNHT-63)

Đã buồn vì theo vận nước thăng trầm, đã nếm trải số kiếp tha hương ấm lạnh, đã từng ngắm ánh bình minh tỏa rạng chơn trời, đã từng chờ dài khi hoàn hôn lịm chín, người sừ tập lắng nghe lòng mình gợn sóng xót xa, tự an ủi

Bút nở mùa hoa đã có chùng,
Chẳng như củi mục hốt mà bưng
Gắng công ất đặng công mà chờ
Buồn bực rồi sau mới có mừng" (TNHT-209)

Hòa hợp với xuân, vui bước Đạo, chúng ta cùng thưởng thức bài thơ vui của Lục Nương giáng cơ vào lễ Noel 1925:

"Vui Nhon vui Đạo lại vui Thiên,
Vui một bước đường một bước yên.
Vui bóng Cao Đài che khắp chốn,
Vui gương Ngọc Đế thấy như nhiên.
Vui ngàn thế tải ngàn nhân sự,
Vui một màu thiên đống Cửu Tuyên.
Vui với sanh linh nơi bể khổ,
Vui Trời rưới khắp đủ ân Thiên"

● **Nhị Thanh**

(Mùa Chúa Giáng Sinh 97)

VỀ BẾN KHỞI NGUYÊN

Ánh Đạo huyền vi chiếu nhiệm mầu,
Đường về với MẸ khúc khe sâu.
Đỉnh chung quyển rủ trầm luân đọa,
Tà mị ru hồn khổ hãi sầu,
Rời bến khởi nguyên CHA phủ dụ,
Quên ngôi vị cũ, MẸ lo âu!
Trần duyên tục kiếp nhiều oan trái,
Mong MẸ giảm tiêu! Trễ nguyện cầu

Tử Quy cảm tác
San Diego cuối hè 1997

Phụng Họa

Huyền vi Tạo Hóa thật cơ mầu,
Mặc sức muôn loài hiểu cạn sâu ...!
Bận bịu đường trần vương nổi khổ,
Thong dong bước Đạo lắng cơn sâu ...!
Rèn tâm cây có lời Chư Thánh,
Vượt biển trông vào cánh hải âu.
Cự vị mong về tua gắng sức:
Bồi công, lập đức ... lẩn tâm cầu.

Hoàng Hồ kính bút

Anaheim 04-08-97

XUÂN MẬU DẦN 1998

NIÊN LIỆM 1997

Trong năm 1997 Ban Quản Nhiệm, Ban Thế Đạo Hải Ngoại rất hân hoan đón nhận tiền NIÊN LIỆM của quý vị Hiền Tài như sau:

1- H7. Hồ Văn Hoàng...	\$60.00
2- H7. Nguyễn Kim Minh...	60.00
3- H7. Nguyễn Trung Đạo...	60.00
4- H7. Lê Ngọc Tuyết...	60.00
5- H7. Nguyễn Bùi Mạnh...	60.00
6- H7. Lê Văn Năm...	60.00
7- H7. Trần Tấn Phát...	60.00
8- NS. Nguyễn Tấn Dân...	60.00
9- H7. Nguyễn Công Kiệt...	60.00
10- H7. Nguyễn Văn Mộc...	20.00
11- NS. Eugene R. Scott...	60.00
12- NS. Lê Thị Anh Tuyết...	60.00
13- H7. Nguyễn Ngọc Dũ...	60.00
14- H7. Nguyễn Đăng Khiết...	60.00
15- H7. Trần Văn Ó...	60.00
16- H7. Lâm Hoàng Minh...	60.00
17- H7. Lâm Sơn Hà...	60.00
18- H7. Hồ Xưa...	60.00
Cộng : 1.040.00	

(Tổng cộng là một ngàn không trăm bốn mươi đồng chẵn)

Ban Quản Nhiệm, Ban Thế Đạo Hải Ngoại xin chân thành ghi nhận sự ủng hộ nồng nhiệt của 3 (ba) vị NHÂN SĨ và đặc biệt 15 vị HIỀN TÀI ĐÃ LÀM NGHĨA VỤ theo tinh thần Đại Hội Hiền Tài 1995 tại San Jose. Trước khich lệ đáng kính này, BZN long trọng tuyên hứa sẽ tích cực trong mọi công tác Đạo Sự suốt năm mới.

BAN QUẢN NHIỆM, BAN THẾ ĐẠO HẢI NGOẠI

CẢM NGHĨ VỀ NGÀY HỌP MẶT HẰNG NĂM CỦA CỰU SINH ĐĐHĐ VÀ LÊ VĂN TRUNG VÀ THÂN HỮU NGÀY 27-12-97 TẠI LAMPSON, CA

Nhớ lại ngày họp mặt lần thứ nhất, cũng tại nơi đây, có thể nói là chưa chuẩn bị chu đáo nhưng anh chị em về họp mặt trên 50 người, hầu hết là anh chị em cư ngụ tại Nam Cali, Bắc Cali chỉ có 3 người. Năm nay đã có Ban Tổ Chức để chuẩn bị thời gian đúng một năm, kết quả anh chị em về họp mặt năm nay ở khoảng 30 người! Chưa có một gương mặt nào ở Tiểu Ban khác về tham dự, ngay tại địa phương nhiều anh chị em không có mặt. Không biết Ban Tổ Chức có suy nghĩ gì về sự kiện trên?

Xin được hỏi: Phải chăng

- Anh chị em đã quên hết tình nghĩa?
- Hay Ban Tổ Chức thiếu sự năng nổ?
- Cuộc họp mặt hằng năm không đem lại một sự hữu ích thực sự nào?
- Không có mục đích thiết thực mà chỉ hời hợt trong việc gặp mặt đầu lảo, ăn cơm chay và đóng góp chút đỉnh để gọi là làm quà cho các Thầy các bạn đang gặp khó khăn?

Theo cái nhìn của cá nhân tôi, nếu anh chị em nào còn thuộc nằm lòng bài Kinh Nhập Học chắc chắn không thể quên tình nghĩa. Riêng BTC có thiếu nam nổ hay không thì đề nghị BTC nên xem lại. Cuộc họp mặt hằng năm của anh chị em cựu sinh ĐĐHĐ và Lê Văn Trung chỉ đơn thuần là cuộc họp mặt để hàn nguyên mà không có một mục đích nào thiết thực để có thể động viên, kêu gọi anh chị em tham gia thì có lẽ lần sau chỉ còn vài anh chị em ở Nam Cali tham dự mà thôi.

Thử nghĩ chúng ta đã trải qua cuộc đời đầy gian nan thử thách vừa qua. Phần nhiều trong chúng ta đã nghĩ đến có bàn tay của Thầy sắp đặt. Nhìn lại tuổi đời trên dưới 60 rồi, chỉ mong làm được chút gì cho Đạo, cho nhưn sanh bá tánh, chớ đâu còn lòng dạ nào ham vui để gặp nhau nói chuyện đời xưa!

Vừa qua có vài anh chị em đề nghị chúng ta nên thành lập Hội Ái Hữu Cựu Sinh ĐĐHĐ và Lê Văn Trung để chúng ta có thể thấu nhận tất cả anh chị em của hai mái trường thân yêu ấy lại cùng nhau sinh hoạt, có nơi có chỗ để liên lạc nhau, thông báo cho nhau, cùng nhau đóng góp tài lực trí lực cũng như tình cảm hầu kết thành một khối tình ái bất khả phân khả dĩ giải kết bốn lời nguyện trong bài Kinh Nhập Học mà chúng ta đã thốt ra hàng vạn lần.

Nhưng lại có nhiều anh em lại nêu lên vấn đề khó khăn về luật pháp, về tài chánh v.v.. cuối cùng đâu lại nguyên như cũ. Dù rằng anh bạn Ngành Mai có nhã ý bỏ công ra một Đặc San nhân ngày họp mặt hằng năm. Trong đó anh chị em có thể ghi lại những kỷ niệm, hồi ký cũng như các sự tích hay tất cả điều gì có liên quan đến hai ngôi trường trên. Tờ Đặc San có thành hình hay không hãy xem sự đóng góp bài vở của anh chị em ra sao? Chớ anh Ngành Mai chỉ phụ trách kỹ thuật in ấn mà thôi. Đây cũng là một sự nối kết trên tinh thần chung để làm món quà kỷ niệm của anh chị em chúng ta. Mong rằng đây là một nhịp cầu liên hệ vớt vát cho ngày họp mặt anh chị em Cựu sinh ĐĐHĐ và Lê Văn Trung vậy.

• Dương Văn Ngừa

BẢNG GHI LẠI NỘI DUNG NHỮNG LỜI PHÁT BIỂU TRONG BĂNG CASSETTE CỦA QUÍ CHỨC SẮC HỘI THÁNH CAO ĐÀI TÒA THÁNH TÂY NINH ĐÃ TỌA ĐÀM VỚI PHÁI ĐOÀN MẶT TRẬN TỔ QUỐC TRUNG ƯƠNG BAN NGHIÊN CỨU TÔN GIÁO HÀ NỘI.

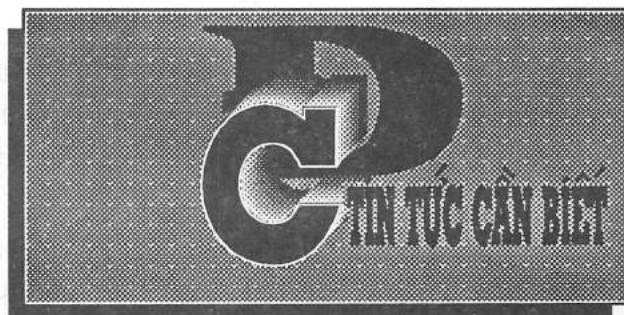
DO VĂN THƯ TRÌNH BÁO CỦA UBMTTQ TỈNH TÂY NINH VÀO LÚC 12 GIỜ 30 NGÀY 3 THÁNG 9 NĂM ĐINH SỬU (DL. 3-10-1997) TẠI TƯ GIA CỦA NGÀI PHỐI SƯ THÁI THẾ THANH.

* Thành phần tham dự phía Chánh Quyền gồm có:

- 1- Cán Bộ Hoạt, Chủ Tịch Đoàn Kết Tôn Giáo Trung Ương Hà Nội (Trưởng Đoàn)
- 2- Cán Bộ Linh Ủy Ban Dân Tộc Đoàn Kết Tôn Giáo T.Ư.
- 3- Ông Thanh phụ trách Cán Bộ Hoạt.
- 4- Ông Du phụ trách Cán Bộ Linh.
- 5- Ông Diệu Phó Chủ Tịch MTTQ Tỉnh Tây Ninh hướng dẫn và giới thiệu phái đoàn Trung Ương Hà Nội.

* Thành phần tham dự phía Chức Sắc Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh gồm:

- 1- Ngài Phối Sư Thái Thế Thanh (Chủ gia)
- 2- Giáo Sư Thái Long Thanh
- 3- Cải Trạng Nguyễn Minh Nhựt
- 4- Lễ Sanh Thái Tịnh Thanh
- 5- Lễ Sanh Thượng Thiện Thanh
- 6- Lễ Sanh Ngọc Khuôn Thanh
- 7- Sĩ Tải Hà Ngọc Voi
- 8- Sĩ Tải Phùng Văn Phan
- 9- CTS. Phạm Phú Nữa
- 10- CTS. Trần Thới Xã (Út On)
- 11- CTS. Nguyễn Văn Lai
- 12- CTS. Trần Hay Trường Thiện
- 13- CTS. Huỳnh Thị Tám
- 14- TS. Nguyễn Thu Thủy

TỔ QUỐC NỘI

- **Cán Bộ Hoạt phát biểu:** Chúng tôi là Phái Đoàn Mặt Trận Tổ Quốc Trung Ương gồm có 4 anh em đến đây để nghe một số bà con Giáo phẩm và một số vị Chức Sắc phản ảnh cho đoàn anh em chúng tôi nghe để thực hiện chương trình đại đoàn kết Tôn Giáo.

Sáng nay chúng tôi đã có tổ chức cuộc tọa đàm với Hội Đồng Chứng Quản và chiều nay chúng tôi nhờ anh em Tỉnh Tây Ninh giới thiệu đến thăm gia đình Cụ Phối Sư cũng như các Cụ có mặt nơi đây, chúc các Cụ và gia đình.

Đoàn anh em chúng tôi kính mời các Cụ phản ảnh cho một số tình hình về việc Chánh Sách Đoàn Kết Tôn Giáo của chúng ta có gì còn tồn tại và các Cụ có những ý kiến gì

để đạo đạt lên Nhà Nước cho Chánh Sách Đại Đoàn Kết Tôn Giáo tốt hơn và đây là mục đích của đoàn anh em chúng tôi, rất mong ý kiến của các Cụ đây.

- **Phối Sư Thái Thế Thanh**: Kính quý Phái Đoàn, về Chánh Sách XHCN đối với Tôn Giáo thì ở trên Trung Ương Chánh Phủ tôn trọng tự do tín ngưỡng, mà ngược lại ở địa phương qua một thời gian sau Cụ Tổng Bí Thư Đỗ Mười đến viếng thăm Tòa Thánh Tây Ninh có Phái Đoàn Giáo sư Nghiêm Xuân Vạn, Viện Trưởng Viện Khoa Học Hà Nội đến nơi đây mời tôi ra ngoài Tỉnh hợp bàn với ông về việc của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh (TTTN) thì ông Vạn có hứa với tôi, sau khi đã nghiên cứu rồi thì sẽ trình lên Chánh Phủ trả quyền Hội Thánh Cao Đài lại cho chúng tôi.

Hỏi: Quyền Hội Thánh Cao Đài của chúng tôi tại sao lại mất? Tôi trả lời: bởi Chánh Quyền Tây Ninh áp đảo chúng tôi, nói rõ hơn là Ông Trương Ngọc Anh lúc ấy là PCT. MTTQ/TN lập ra Đạo Lệnh 01 giải thể của Hội Thánh chúng tôi từ đó tới bây giờ. Tôi vẫn biết rằng Đạo Lệnh 01 Chánh Quyền Tỉnh Tây Ninh công nhận chờ Chánh Quyền Trung Ương chưa thừa nhận.

Với chủ trương của chánh sách XHCN lúc nào chúng tôi cũng phải tuân hành theo pháp luật của Nhà Nước, bởi vì một Tôn Giáo trong đất nước phải dưới quyền của Chánh Phủ, nhờ Chánh Phủ che chở và giúp đỡ mọi mặt để cho nhân dân an phận tu hành, mà Chánh Quyền Tỉnh Tây Ninh không nâng đỡ, thậm chí HĐCQ của Hội Thánh Cao Đài TTTN đương nhiên bây giờ qua hai nhiệm kỳ là do MTTQ/TN dựng lên. Tôi có bản văn trình lên Chánh Phủ, gửi cho MTTQ/TU và Chánh Quyền các Cấp Tỉnh Tây Ninh biết rõ nguyện vọng của Bốn Đạo.

Chúng tôi không mong gì hơn là yêu cầu Chánh Phủ tôn trọng tự do tín ngưỡng, trả quyền Hội Thánh lại cho chúng tôi, để chúng tôi hành đạo dạy dân tu hành ở trong khuôn khổ an ninh trật tự, chờ HĐCQ hiện giờ không phù hợp với Tôn Giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

Tôi rất mong quý Cán Bộ đạo đạt nguyện vọng của chúng tôi lên Chánh Phủ.

- **Cải Trang Nguyễn Minh Nhứt**: Tôi xin phép bổ túc thêm những nguyện vọng của chúng tôi gửi lên Chánh Phủ để báo trình thì bị Chánh Phủ trả về địa phương để giải quyết. Chính tôi đây đã bị Chánh Quyền địa phương bắt bớ và áp đảo Đạo, mà bây giờ để cho Chánh Quyền địa phương này giải quyết thì chẳng khác nào bị cáo mà xử lý tiên cáo, chẳng hợp lý chút nào.

- **Cán Bộ Hoat**: xin phép các Cụ, cho phép anh em chúng tôi hỏi: Từ trước đến nay các Cụ có Văn Kiện nào gửi lên Chánh Phủ không? Chẳng hạn như xin lại, trả lại quyền tự do tín ngưỡng xin các Cụ cho biết nội dung cụ thể.

- **Cải Trang Nguyễn Minh Nhứt**: Tôi xin thưa rằng: quý vị đến chúng tôi không biết cái đề tài gì quý vị cần, nên chúng tôi không có chuẩn bị, chúng tôi có gửi nhưng không nhớ rõ thời gian, chúng tôi chỉ nhớ nội dung chẳng hạn đòi tự do tín ngưỡng, đòi trả lại các cơ sở của Đạo bị nhà nước chiếm thụ từ trước đến bây giờ và còn bắt bớ Chức Sắc tra khảo đủ chuyện hết, bây giờ phải nhắc lại thì không nhớ hết. Nếu khi nào quý vị nhu cầu thì chúng tôi cung cấp đầy đủ sau.

- **Lễ Sanh Thượng Thiện Thanh:** Tôi xin tiếp lời, kính thưa Quý Phái Đoàn, chúng tôi rất cảm ơn Đảng và Chính Phủ có cái nhận xét và đổi mới. Vì từ lâu rồi chúng tôi đã chịu nhiều cái mà bây giờ chúng tôi không thể nói ra hết được. Tôi xin nói vấn tắc là Bốn Đạo chúng tôi chịu rất nhiều đau đớn, khổ tâm.

Cụ thể là Đạo Lịnh 01 đã giải thể Hành Chánh Đạo mà hôm nay chúng tôi mới thấy được sự đổi mới đối với Tôn Giáo, chúng tôi sẵn sàng đón nhận với tất cả tinh thần nhưng chúng tôi chờ đợi hoài cũng không thấy cán bộ phụ trách triển khai gì hết.

Cho nên năm 1995, chúng tôi có gửi kiến nghị lên HĐCQ đề nghị HĐCQ xin phép Chánh Phủ mở Đại Hội Nhơn Sanh, hoặc Đại Hội Hội Thánh mở rộng để Chức Sắc về tu tại gia có dịp về dự hội có sự bảo hộ của nhà nước và có gì gút mắc qua lại trao đổi với nhau để HĐCQ tiếp thu và chính tôi giao văn thư đó cho ông Giáo Sư Tám, ông là PHT/HĐCQ. Ông chưa biết tôi nói gì, ông liền đem công an ra dọa tôi, thấy anh lớn mình như vậy nên tôi gửi bức thư nơi văn phòng tôi ra về; về rồi thì Công An mời tôi làm việc năm sáu lần, việc đầu tiên là Công An biểu tôi thu hồi văn bản lại. Tại sao tôi gửi cho HĐCQ chờ tôi đâu có gửi cho Công An, tôi cố làm thinh, do đó Công An làm việc hoài. Tôi nói thật máu tôi có hơi nóng cho nên đúng một tháng sau tôi tiếp tục gửi lên HĐCQ một văn thư nữa.

Thưa quý vị, HĐCQ cũng không trả lời, Công An lại làm việc với tôi mạnh hơn nữa, có thể nói lúc đó Công An quần tôi muốn khùng luôn và sau cùng tôi cũng có giải đáp nơi đó, tôi xin khỏi kể lại nơi đây vì tôi đã làm việc với Công An lúc ấy.

Sau đó quý anh Công An hoàn trả lại hồ sơ của tôi cho HĐCQ và HĐCQ dùng quyền lực ra Huấn Lịnh ngưng quyền chức của tôi, đó là quyền độc đoán. Sau đó Nhơn Sanh nghe như vậy họ ào ào về v/p HĐCQ dâng Kiến Nghị việc nầy MTTQ Tỉnh thì la có nghe rõ biết hết. Đây là chuyện không đáng HĐCQ kêu tôi vô giải thích: "Thôi em để HĐCQ làm thủ tục xin phép Chánh Phủ, MTTQ, Ban Tôn Giáo thì tôi về mọi việc yên ổn có gì đâu."

Từ đó bắt đầu mới có việc lớn và như thế Nhơn Sanh các Tỉnh về dâng Kiến Nghị và ngồi lại Văn Phòng HĐCQ. Thưa quý vị, nếu BTG đến làm việc với chúng tôi và HĐCQ làm việc tay ba với nhau thì đâu có gì đáng nói đâu, còn ông Công An tôi có nói động gì tới Công An đâu mà Công An mời tôi làm việc hoài, sau này tôi mới hiểu rõ HĐCQ yêu cầu quý Cán Bộ Công An mời tôi ra làm việc. Nếu kể hết thì quá dài dòng.

Chúng tôi có Kiến Nghị yêu cầu lên cơ quan Nhà nước, trong đó có MTTQ Ban Dân Vận, BTG xin phục quyền lại cho Hội Thánh và chúng tôi cũng biết tùy thời vì Chánh Phủ muốn giải quyết nguyện vọng của người dân phải có thời gian và chúng tôi cứ chờ mãi chờ hoài cho đến ngày hôm nay. Thưa quý vị, nội việc đề nghị xin mở Đại Hội Hội Thánh thôi, thì nó nảy sanh ra nhiều việc.

Đạo Lịnh 01 chỉ được Chánh Quyền Tỉnh Tây Ninh công nhận, chứ Chánh Phủ TƯ chưa nhìn nhận. HĐCQ là cơ quan thường trực của Hội Thánh. Ví dụ: Hội Thánh cũng như ông chủ của xí nghiệp còn HĐCQ là ông giám đốc mà thôi, chứ không phải ông giám đốc là ông chủ. Như quý Cán Bộ thừa biết, Nước thì có Hiến Pháp, Hiến Pháp là xương sống, là luật lệ trong khuôn viên đó thì mới có trật tự an ninh.

Còn Đạo của chúng tôi thì có Đạo Pháp, Đạo Pháp cũng rất quan trọng cho giới tu hành. Bản Hiến Pháp được Chánh Phủ phổ biến cho cả nước hiểu biết để tham khảo ý kiến mọi tầng lớp nhân dân rồi đem về cho Quốc Hội để Quốc Hội biểu quyết, chứ không phải một cá nhân nào. Quý vị quá rành về việc lập Bản Hiến Pháp và đó là quyền tự do dân chủ của Nhà Nước.

Còn ở đây, Bản Hiến Chương của một nền Tôn Giáo Cao Đài cũng chẳng khác gì Bản Hiến Pháp của Nước. Mà ở đây HDCQ soạn thảo Hiến Chương mà không cần cho ai biết. Hiện tại bây giờ trong Tôn Giáo của chúng tôi có bốn vị Phối Sư. Ngài PS đây là một, thứ hai là Ngài PS Thượng Nhã Thanh, mà HDCQ soạn thảo Bản Hiến Chương không ai hay biết, cũng không có đem ra tham khảo với quý Chức Sắc Hội Thánh, âm thầm tự soạn thảo Hiến Chương không thông qua Chức Sắc Hội Thánh.

- **Lễ Sanh Thái Tịnh Thanh:** tôi xin được tiếp lời, thưa quý vị. Một ân huệ rất trọng đại cho dân tộc Việt Nam là được Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế dùng huyền diệu Cơ bút sáng lập một nền Tôn Giáo với danh xưng là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ (gọi tắt là Đạo Cao Đài) từ năm Bính Dần 1926 tại đất nước VN đã trải qua biết bao gian khổ thử thách cam go cho chúng sanh, nhưng Chức Sắc Hội Thánh vẫn giữ lập trường trước sau như một. Hội Thánh vẫn là Hội Thánh. Đến năm 1979, Đạo Lệnh 01 giải thể HCD chỉ có quyền trong phạm vi Tỉnh Tây Ninh, nơi TƯ chưa thừa nhận.

Trải qua 3&4 nhiệm kỳ của HDCQ đều đi ngoài Chơn Truyền Luật Pháp điển hình là vừa qua cuối năm 1996&1997 HDCQ tổ chức Đại Hội Cơ Sở và Đại Hội TƯ để thông qua Hiến Chương mới, không đi vào khuôn viên Luật Pháp, không theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền (TL-PCT) đã qui định và lấn chiếm quyền Hội Thánh gây biết bao sự xáo trộn đến sự tín ngưỡng của Nhơn Sanh.

Hơn nữa, vừa qua Chánh Quyền Tỉnh Tây Ninh đã triển khai về Chánh Sách Nhà Nước đối với Tôn Giáo Cao Đài trong 3 đề tài là: xóa bỏ Cơ Bút, Hội Thánh còn hai cấp, với danh xưng Giáo Phái Cao Đài Tây Ninh, triển khai không có Văn Kiện Nghị Định nào của Chánh Phủ làm xáo trộn đủ điều rối rắm.

Nếu nói xóa Cơ Bút tức là dẹp Đạo Cao Đài, vì Đạo Cao Đài hình thành bằng Cơ Bút và không còn Hội Thánh mới Hành Đạo hai cấp.

Như vậy Hội Thánh chỉ là danh xưng chứ không có hình tướng. Hôm nay được Phái Đoàn Đại Diện MTTQ/TƯ cũng như MTTQ/TN đến thăm viếng để gặp Chức Sắc Hội Thánh chúng tôi tìm hiểu về tự do tín ngưỡng của Tôn Giáo Cao Đài Tây Ninh ấy là một việc hết sức quý báu. Chúng tôi yêu cầu Phái Đoàn trở về TƯ trình lên Chánh Phủ khôi phục lại quyền Hội Thánh cho chúng tôi như trước đây để cho nền Đại Đạo Cao Đài được trong sáng, để Nhơn Sanh được tu hành thuần túy trong khuôn khổ rất trật tự an ninh và để cho tốt đẹp Đạo Đời.

- **Giáo Sư Thái Long Thanh:** tiếp theo lời của Ông Cải Trạng Nguyễn Minh Nhựt và Lễ Sanh Thượng Thiện Thanh tôi xin có ý kiến với các đề tài sau đây:

Nói về Hiến Chương, gấm con người khai sanh ra cũng chỉ khai sanh có một lần thôi, dầu gặp chế độ nào cũng lấy đó làm gốc. Đạo Cao Đài được Trời khai trong thời Pháp

thuộc, các bậc tiền bối của chúng tôi đã có bản tuyên ngôn gửi cho Chánh Phủ Pháp thay cho tờ Khai Đạo, đến trào Chính Phủ Ngô Đình Diệm với chủ nghĩa độc tài gia đình trị, tìm phương diệt Đạo, song chẳng qua hành ác, ác trả nên bị sụp đổ và Trung Tướng Nguyễn Văn Thiệu lên làm Tổng Thống mang danh là Đệ II Cộng Hòa, Hội Thánh chúng tôi e ngại Đệ II Cộng Hòa đi theo vết xe cũ, nên mới lập Bản Hiến Chương để giải bày mục đích, tôn chỉ và giáo lý Đại Đạo. Tổng Thống xét thấy Đạo Cao Đài là một nền Tôn Giáo chân chính của dân tộc và ban cho Sắc Luật Pháp Nhân.

Giờ đây Chính Phủ XHCN Việt Nam buộc Đạo Cao Đài thành lập Hiến Chương mới để cấp Pháp Nhân và Chánh Quyền Tỉnh TN triển khai nói Đảng và Nhà Nước chỉ cho Đạo Cao Đài còn hai cấp, xóa bỏ Cơ Bút cầu phong, cầu thăng, xử dụng luật đề cử, công cử bầu cử. Số Chức sắc gần ngàn người chỉ nhận có 52 vị Chức Sắc trong HĐCQ quý Ngài thấy Chánh Quyền Tỉnh TN chỉ đạo như thế đúng hay sai.

Chiếu theo Hiến Chương của Hội Thánh, thì Hiến Chương có thể sửa đổi do 2/3 tổng số Chức Sắc Hội Thánh và dâng lên Đức Chí Tôn phê chuẩn. Ngược lại Chánh Quyền TN ra quyết định số 42 lập ban Lãnh Đạo hướng dẫn HĐCQ lập Hiến Chương 1997 đi ngoài Luật Pháp Chơn Truyền quy định.

Mở Đại Hội Hội Thánh mà Chức Sắc trong hàng Thánh Thể Đức Chí Tôn không mời, chỉ mời một số ít Chức sắc theo phe và một số Nhơn Sanh mới nhập môn cầu Đạo chưa thông hiểu Luật Đạo về dự Đại Hội, cấm không cho Hội Viên phát biểu ý kiến, như vậy cuộc Đại Hội hoàn toàn không đúng Luật Pháp Đạo không dân chủ và độc tài.

Vào năm 1996, Cụ lê Đức Anh, Chủ Tịch Nước đến viếng Tòa Thánh Tây Ninh, Ngài Phối Sư Thượng Thơ Thanh, Hội Trưởng HĐCQ cầu xin sớm ban Pháp Nhân để HĐCQ thi hành.

Cụ Chủ Tịch Nước trả lời: Việc cấp Pháp Nhân một mình tôi ký tên đâu phải là đủ. Tôi sẽ mời Đảng, Chánh Phủ, Quốc Hội và Ban Tôn Giáo ngồi lại nghiên cứu đồng ký tên cấp Pháp Nhân cho Đạo mới được. Thế mà Quyết Định của Ban Tôn Giáo Chánh Phủ vẫn công nhận Bản Hiến Chương của HĐCQ còn hai cấp.

Xin tự hỏi, con người ta có đầu, mình tay chân và ngũ giác quan, bây giờ ta hủy bỏ hai hoặc ba ác con người sẽ bị tàn phế.

Còn xóa bỏ Cơ Bút là chối bỏ Đạo, vì Đạo Cao Đài hình thành bằng Cơ Bút cầu phong, cầu thăng, không nằm trong 3 Hội lập quyền Vạn Linh, không Cơ Bút là mất lễ công bằng thì không phải là Thiên Phong tức là Phạm Phong (ngoài Luật Pháp Chơn truyền Đại Đạo).

Tóm lại: Các đề tài vừa nêu trên HĐCQ đang áp dụng ra ngoài Chơn Truyền Giáo Pháp, biến nền Chánh Giáo trở nên Phạm Giáo. Chức Sắc, Chức việc và tín đồ chúng tôi góp ý xây dựng thì HĐCQ cho là chống đối nhờ Công An làm việc, hăm dọa bắt bớ tù đày. Chúng tôi đề nghị quý Phái Đoàn đạo đạt nguyện vọng của chúng tôi lên Chánh Phủ, phục hồi quyền Hội Thánh lại cho Đạo chúng tôi, dẹp bỏ HĐCQ vì danh xưng này không có tên trong TL-PCT yêu cầu hủy bỏ Hiến Chương do HĐCQ thành lập 1997.

Thế theo tinh thần Sắc Luật năm 1955 của Bác Hồ và Cụ Thủ Tướng Phạm Văn Đồng đã ký. - Chánh Phủ tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng của các Tôn Giáo, cấm Chánh Quyền dân sự không xen vào nội bộ Tôn Giáo và Quyết Định 379 năm 1993 - trao trả tài sản cho các Tôn Giáo. Chánh Quyền địa phương chấm dứt những việc làm vi phạm đến Chánh Sách Tôn Giáo. Khi nhận được các Kiến Nghị, cơ quan Chánh Quyền các cấp phải nghiên cứu và trả lời liền cho các Tôn Giáo rõ. Cán Bộ làm công tác Tôn Giáo của Chánh Quyền không tham gia vào cơ cấu tổ chức của Giáo Hội.

- **Sĩ Tải Phùng Văn Phan:** Hôm nay chúng tôi hân hoan tiếp đón đoàn Cán Bộ MTTQ/TU tại tư gia Ngài PS Thái Thế Thanh, trước hết chúng tôi hoan nghinh chủ trương Chánh Sách Đại Đoàn Kết Tôn Giáo của Đảng và Nhà Nước, ngày hôm nay các anh thay mặt TU, thay mặt Chánh Phủ đến đây. Qua phản ảnh các quý Chức Sắc, tôi xin trình bày thêm những cái vướng mắc, phức tạp nào đó mà nó chìm sâu trong đáy lòng của chúng tôi cũng như đại đa số Chức Sắc, Chức việc và tín đồ Cao Đài mà từ lâu chúng tôi chưa có dịp trình bày trực tiếp với các vị Đại diện của các cấp TU đến với chúng tôi.

Qua những lời phát biểu của Ngài PS và quý Chức sắc, đó là những tâm tư nguyện vọng của toàn Đạo chúng tôi, chúng tôi hy vọng những phản ảnh đó được trình lên Chánh phủ tìm coi nguyên nhân nào mà vướng mắc. Những vướng mắc đó cần phải khai thông để cho Chánh Sách Đại Đoàn Kết Tôn Giáo của Chánh Phủ được thể hiện rõ nét.

Nói về Hiến Chương theo mục đích Phái Đoàn để tìm hiểu về tình hình Tôn Giáo Cao Đài mà chung quanh những việc trao đổi vừa qua. Bao nhiêu lời phát biểu của Chức sắc phản ảnh về Hiến Chương và việc làm của HĐCQ. Chiếu theo TL-PCT thì HĐCQ không có trong TL-PCT. Như Ngài PS nói khi này, HĐCQ do MTTQ/TN dàn dựng lên để tiếp tục điều hành việc Đạo cho đến ngày hôm nay vì chỗ điều hành việc Đạo đó mà HĐCQ lấn quyền Hội Thánh mà lấn quyền Hội Thánh là phạm Pháp Chánh Truyền.

Hiến Chương vừa rồi HĐCQ tự soạn thảo và mời một số Chức Sắc, Chức việc và tín đồ chưa thông hiểu về Luật Pháp Chơn Truyền về dự Đại Hội để hợp thức hóa Hiến Chương. Xét vì: Hiến Chương là Hiến Pháp của nền Đại Đạo qui định các cơ cấu tổ chức và đường lối hoạt động của Tôn Giáo nên cần phải dựa vào TL-PCT làm căn bản. Trái lại việc soạn lập Hiến Chương vừa qua, HĐCQ mời một số người chưa thông hiểu Luật Pháp Chơn Truyền về dự thảo và biểu quyết Hiến Chương, làm cho Hiến Chương của HĐCQ vi phạm trầm trọng TL-PCT Đại Đạo.

Vả lại, HĐCQ lập Hiến Chương chưa ai vi phạm thì HĐCQ đã vi phạm trước. Theo Hiến Chương điều 16, HĐCQ là cơ quan thường trực của Hội Thánh và điều 15 quyền Hội Thánh có, tại sao HĐCQ lại dấn chân lên quyền Hội Thánh. Trong Hiến Chương có đoạn viết: Chín (9) ban bộ trực thuộc với quyền HT mà HĐCQ bỏ nhiệm nhân sự trong 9 ban không thông qua Hội Thánh.

Trong số Chức Sắc Hiệp Thiên Đài chúng tôi có gửi bản Giác Thư cho HĐCQ để phân tách một số việc làm của HĐCQ đi sai Chơn Truyền Luật Pháp Đạo. Kính thưa quý vị, nếu cần tôi đọc bản Giác Thư? ... (Bản Giác Thư không đọc, nhưng sau đó có gởi cho Phái Đoàn TU.)

Hiện tại, đa số Chức Sắc, Chức việc và tín đồ rất trân trọng quyền Hội Thánh, thấy HĐCQ không nằm trong Chơn Truyền Luật Pháp mà chiếm trọn quyền Hội Thánh trong mọi lĩnh vực Tôn Giáo. Đối với Tôn Giáo Cao Đài từ tín đồ cho đến Chức Sắc ai cũng có lời Minh Thệ, ai cũng tôn trọng lời Minh Thệ. Bây giờ HĐCQ buộc họ làm sai lời Minh Thệ để theo HĐCQ.

Khi Nhơn sanh phản ảnh HĐCQ làm sai Chơn Truyền Luật Pháp thì HĐCQ báo cho Công An mời làm việc và buộc tội họ chống HĐCQ là chống Nhà Nước, làm cho đa số người Đạo sợ bị bắt bớ tù đày không dám phản ảnh gì cả, nhưng cũng có số người dám nói lên sự thật thì bị Công An mời làm việc.

Chúng tôi xin đề nghị quý Phái Đoàn nghiên cứu lại tình hình của Tôn Giáo Cao Đài. Một Tôn Giáo lớn như thế này ai là chủ quyền. Phải Hội Thánh là chủ quyền hay không? mà tại sao HĐCQ cướp mất quyền Hội Thánh để cho Tôn giáo Cao Đài TTTN bị đảo lộn mất trật tự.

- **Giáo Sư Thái Long Thanh**: lấy tư cách nào mà HĐCQ ra Đạo Lệnh thu hồi quyền Chức GH Ngọc Á Thanh, Thừa Sứ Lê Quang Tấn và HT Hồ Văn Nhường đây là việc làm trái nguyên tắc, lại xô đuổi cấm đoán không cho cư trú tại Thánh Thất, HĐCQ có phải là Công An Kiểm Soát Hộ Khẩu không? mà không cho người dân cư trú và quyền hạn thế nào mà chỉ đạo cho Chánh Quyền của mỗi địa phương thi hành.

HĐCQ không do Hội Thánh Cao Đài TTTN công cử mà do Chánh Quyền Tây Ninh đề cử, dựng lên để làm cơ chế cho Tỉnh nhà. Chiếu y TL-PCT. HĐCQ không có tên trong các cơ cấu của Đạo chỉ lợi dụng danh Đạo để làm cho nền Đạo lem ố sự trong sạch và thuần túy Tôn Giáo, khinh thường Hội Thánh, xem rẽ Nhơn Sanh, phá rối Chơn Truyền Luật Pháp Đại Đạo. Chúng tôi yêu cầu Phái Đoàn trình lên Chánh Phủ các nguyện vọng của chúng tôi, sớm trả lại sự trong sáng và thuần túy lại cho Đạo chúng tôi và trả tự do cho một số đồng đạo bị HĐCQ khủng bố và bị tù đày để cho chúng tôi yên tâm tu hành.

- **Cải Trang Nguyễn Minh Nhứt**: Thưa quý vị điển hình là tôi đây cũng bị Chánh Quyền Tây Ninh bắt bớ giam cầm với mục đích là cải tạo Tôn Giáo vì tôi dám nói lên sự thật và lúc đó tôi là người cầm đầu Tư Pháp của Đạo và HĐCQ trục xuất tôi ra khỏi cửa Đạo. Còn ông Thừa Sứ Lê Quang Tấn cũng bị HĐCQ ra Đạo Lệnh ngưng quyền Chức Sắc và trục xuất ra khỏi Thánh Thất, Phẩm PS có quyền hạn gì?

Cũng như trước đây tôi có gửi Văn Thư đến HĐCQ thì HĐCQ nói với tôi rằng: "Bây giờ hành Đạo người ta biểu cái gì thì làm cái nấy cho rồi". Và tôi hỏi tiếp HĐCQ: văn kiện vừa qua tôi có gửi cho HĐCQ nay đi đến đâu rồi? thì HĐCQ trả lời: Tôi gửi ra Mặt Trận thì họ làm thỉnh.

Tôi bị sáu (6) lần bắt giam, chín (9) năm tù, chánh quyền không đem ra tòa xét xử, không có án tiết gì hết, sau đó lại buộc HĐCQ ký lệnh trục xuất tôi ra khỏi cửa Đạo và người ký lệnh trục xuất tôi đã có xin lỗi tôi và làm văn bản vô hiệu hóa rồi.

- **Phối Sư Thái Thế Thanh**: Đối với các Tôn giáo như Công Giáo, Phật Giáo đều có Hội Thánh và các phái của Cao Đài vẫn có Hội Thánh, còn Cao Đài TTTN lý do nào mà không có Hội Thánh, Hội Thánh Cao Đài TTTN khai sanh từ buổi mới Khai Đạo năm 1926 mãi

cho đến năm 1979 có Đạo Lệnh 01 ngày 01 tháng 3 năm 1979 giải thể Hội Thánh chúng tôi mới lập ra HĐCQ mà HĐCQ này một nhiệm kỳ bốn (4) năm, nhiệm kỳ I do Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa và Ngài Đầu Sư Ngọc Nhuận Thanh mới được hai (2) năm thì giải thể, Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa bị quản chế, Ngài Ngọc Đầu Sư xin nghỉ, giao lại nhiệm kỳ II là Hội Đồng Quản Lý sau đó làm nhiều việc sai trái bị phát giác, tài sản của Đạo bị tẩu tán.

Việc này tôi nhờ ông Tỉnh Ủy TN Trịnh Văn Lâu chỉ đạo cho MTTQ lập ban kiểm soát. Bấy giờ Ông Phối Sư Thơ và Ông Phối Sư Thượng Nhã Thanh là phó cùng tôi kiểm tra đem ra Đại Hội Hội Thánh 3 ngày bị đổ vỡ là do Chánh Quyền MTTQ/TN bao che cho HĐCQ thành ra hội 3 ngày đều đổ vỡ.

Tôi gợi ý nhiều khoản, ông Tỉnh Ủy sai người đến đây giao cho tôi trọn quyền triệu tập Đại Hội Hội Thánh đăng bầu lại Hội Đồng mới thì ông Năm Thống, Ông Bảy Đạo, Ông Bảy Phú cả 3 ông cấu kết với nhau mà lập ra cái HĐCQ, thì HĐCQ này đâu phải là của Hội Thánh Cao Đài của chúng tôi bầu ra.

Rồi ngược lại ông Phối Sư Thơ còn được chủ tịch MTTQ/TN ban cho chức PCT/MTTQ nữa, như vậy còn gì là Tôn Giáo của Hội Thánh Cao Đài chúng tôi. Chúng tôi có kiến nghị lên Chánh Phủ, nhưng Chánh Phủ thì ở xa, ở trên cao làm sao giải quyết vì lẽ đó nên tôi thấy trên TƯ chưa thấy rõ sự sai trái ở địa phương. Chúng tôi muốn Chánh phủ tôn trọng tự do tín ngưỡng và đối với các Tôn Giáo cho bình đẳng. Hiện giờ đây chúng tôi chịu quá nhiều sự áp đảo khống chế đủ điều.

- **Sĩ Tải Hà Ngọc Voi:** Tôi xin phép quý Ngài để bổ xung thêm phần chi tiết trước tiên tôi chân thành cảm ơn Phái Đoàn UBMTTQ/TU trực tiếp đến với chúng tôi để lắng nghe những cái vướng mắt của nền Đạo chúng tôi. Qua sự phản ánh trình bày vì thời gian không cho phép nhưng cũng đã phản ánh ít nhiều cho Phái Đoàn nghe biết và tôi xin nói rõ thêm.

Thật sự ra, từ năm 1979 HĐCQ ra đời do Đạo Lệnh 01 đã giải thể toàn bộ các cơ quan Hành Chánh Đạo của Đạo Cao Đài lập ra HĐCQ nhiệm kỳ I, thời điểm đó có bối cảnh lịch sử của đất nước tạo ra, và lúc đó Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa, nhị vị Thượng và Ngọc Đầu Sư làm Chương Quản và còn cả 3 vị Thái, Thượng và Ngọc Chánh Phối Sư nên đủ uy quyền Hội Thánh.

Một đôi năm sau đó Ngài Bảo Đạo bị quản chế, quý Chức Sắc cao cấp CTĐ xin nghỉ và đăng tiên để lại cho nhiệm kỳ II là HĐCQ. Như trước đây Ngài Phối Sư, quý Chức Sắc và anh Sĩ Tải Phan đã có phát biểu.

Nhiệm kỳ II của HĐCQ bản chất nó biến xa dần chơn lý của Đạo. Sau đó đến nhiệm kỳ III và IV thì đã biến nền Chánh Giáo của Đức Chí Tôn ra phạm giáo bởi một số Chức Sắc của HĐCQ mất đi phẩm chất, đi ngược lại Chơn Truyền Luật Pháp mượn thế lực Công An hù dọa người Đạo đủ điều để củng cố địa vị.

Chức Sắc, Chức việc và tín đồ có kiến nghị gián can thì cho là chống đối rồi cho Công An làm trấn áp đủ điều. Mới vừa rồi đây HĐCQ ra liên tiếp Đạo Lệnh nào là thu quyền ngưng Chức một số Chức Sắc dám nói lên sự thật để xây dựng đại nghiệp Đạo thì bị HĐCQ thu hồi quyền chức và trục xuất ra khỏi Thánh Thất.

Luận Xuân

Xuân Mậu Dần vui mừng chúc thọ
Xuân Tân Niên lớn nhỏ bình an
Xuân reo khắp chốn ca vang
Xuân về no ấm an khang hài hòa
Xuân tế lễ Ông Bà Thất Tổ
Xuân chôn chuyền Phổ Độ chúng sanh
Xuân làm đoàn kết Em Anh
Xuân trong cửa đạo tu hành lập công
Xuân chín tám Phổ Thông Đại Đạo
Xuân Hòa Bình truyền giáo nơi nơi
Xuân đem hạnh phúc cho đời
Xuân làm mát mẽ thanh thời an nhàn
Xuân chánh pháp Thiên đàng cực lạc
Xuân Đại Đồng khai quát lòng nhơn
Xuân vui mùa hát tiếng đờn
Xuân cho phúc huệ thâm ơn đức dài
Xuân tập san Hiền Tài Nhân Sĩ
Xuân phổ thông giáo lý định kỳ
Xuân là lập chí thiện từ
Xuân cho tội giảm phước dư mới là
Xuân quê nhà hành ca phổ độ
Xuân Hải Ngoại cũng cố đạo tràng
Xuân mừng thống nhất huy hoàng
Xuân vui Huỳnh Tỹ bình an tu hành.

Kính chúc Tân Xuân Mậu Dần
Hiền Tài Trần văn Ô

Đây là việc làm của HĐCQ đi sai Chơn Truyền Luật Pháp Đại Đạo, không đúng chức năng của một cơ quan thường trực của Hội Thánh Cao Đài TTTN, HĐCQ không đủ tư cách ra Đạo Linh thu hồi quyền chức của ai?!

Do đó chúng tôi một số Chức Sắc HTĐ làm Bản Giác Thư gửi đến HĐCQ để cảnh giác HĐ nên thực hiện đúng chức năng nhiệm vụ của mình thì cũng bị HĐCQ cho Công An mời tới mời lui làm việc gây khó dễ, chúng tôi rất thắc mắc tại sao như vậy ? ...

Tóm lại: Sự gặp gỡ hôm nay của chúng tôi cùng Phái Đoàn TỬ-MT. Chúng tôi đề nghị với Phái Đoàn những ý kiến thắc mắc của chúng tôi mà từ bấy lâu nay chúng tôi cam tâm, nhờ quý Phái Đoàn đạo đặt lên Chánh Phủ, quý cơ quan có chức năng có biện pháp thích nghi để cho nền Đạo chúng tôi thật sự để dẫn dắt con cái của Chí Tôn tu hành thuần túy theo Chơn Truyền Luật Pháp Đại Đạo. Xin cảm ơn.

- **Cán Bộ Hoat:** Thời gian có ít, tóm lại những ý kiến của quý Cụ vừa nêu không ngoài đòi lại quyền Hội Thánh. Chúng tôi sẽ trình lên Chánh Phủ và quý Cụ cũng như HĐCQ nên ngồi lại với nhau tìm mọi biện pháp dung hòa và đoàn kết lại.

- **Cải Trang Nguyễn Minh Nhứt và Giáo Sư Thái Long Thanh:** HĐCQ đã lấn chiếm quyền Hội Thánh không tiếp ý kiến xây dựng và sự ngăn cách này do MTTQ/TN gây ra thì làm sao gần nhau được để thảo luận xây dựng đại nghiệp Đạo Cao Đài của chúng tôi. Chỉ có Ủy Ban Đoàn Kết Tôn Giáo MTTQ/TỬ làm trung gian thì HT và HĐCQ mới gần nhau được.

- **Cán Bộ Hoat:** Đoàn anh em chúng tôi tiếp thu để trình lên Chánh Phủ sẽ có cuộc họp sau.

Sau cùng Phái Đoàn chia tay, Ngài PS Thái Thế Thanh có trao tận tay Phái Đoàn 3 Văn Kiện và Lễ Sanh Thượng Thiện Thanh cũng trao tận tay Phái Đoàn TỬ-MT bản phát biểu sau cùng vì hết thời gian có ghi băng và chụp hình lưu niệm.

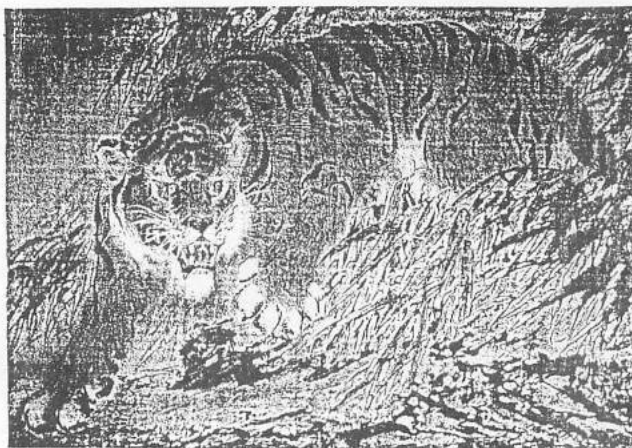
Tiện Hiền Phối Sư Thái Thế Thanh có xem qua băng ghi nhận cuộc Tọa Đàm đã nêu trên là trung thực.

Tòa Thánh Tây Ninh, ngày 15 tháng 9 năm Đinh Sửu (DL 15-10-1997)

Phối Sư

Thái Thế Thanh

Chúc
Mừng

Năm
Mới

CẢM ƠN

Ban Quản Nhiệm, Ban Thế Đạo Hải Ngoại và Ban Biên Tập Đặc San "THẾ ĐẠO" xin chân thành cảm tạ quý Huỳnh Tỷ sau đây đã tích cực đồng viên, khuyến khích giúp đỡ về tinh thần lẫn vật chất, tạo điều kiện cho chúng tôi có phương tiện phát hành được Tập San Thế Đạo để trao đổi cho nhau những tin tức cần thiết về Đạo Sự, cùng chung học tập Giáo Lý, giao hòa kiến thức về mọi mặt, chúng tôi xin ghi nhận thiện tâm này và nguyện cố gắng tận dụng mọi tìm năng thực hiện Tập San mỗi ngày càng thêm khởi sắc, dung chứa tình cảm đậm đà, trang trải tình thương chân thật nối vòng tay lớn tận ngàn xa ...

* THÁNG 7 NĂM 97

1- H.H. Nguyễn Phúc Chân ủng hộ Tập San \$50.00

* THÁNG 8 NĂM 97

1- H.H. Ngô Thành Tâm... .. \$10.00

2- H.T. Thương văn Thanh... .. 10.00

3- H.T. Nguyễn Trung Đạo... .. 10.00

4- H.T. Nguyễn Công Kiệt... .. 10.00

5- H.T. Lê văn Năm... .. 10.00

6- H.T. Trần văn Ó 10.00

7- H.T. Nguyễn Kim Minh 20.00

8- H.T. Lâm Hoàng Minh 20.00

9- H.T. Lâm Sơn Hà 20.00

* THÁNG 9 NĂM 97

1- H.T. Lê văn Năm 10.00

2- H.T. Trần Tấn Phát... .. 10.00

3- H.T. Hồ văn Hoàng 20.00

4- H.T. Trần văn Ó 10.00

* THÁNG 10 NĂM 97

- 1- H.H. Thông Sự Nguyễn văn Chánh (Westminster) ... \$20.00
 2- H.H. Nguyễn văn Luận (Garden Grove) 20.00
 3- H.H. Nguyễn Kim Minh... .. 20.00

* THÁNG 11 NĂM 97

- 1- H.H. Lương Thành Ni... .. 10.00
 2- H.H. Hồ văn Hoàng... .. 20.00

* THÁNG 12 NĂM 97

- 1- H.H. PTS. Trần Thái Xương Camden, New-Jersey ... 30.00
 2- H.H. Trần thị Phúc San Diego... .. 20.00
 3- H.H. Nguyễn Kim Minh... .. 20.00

Cộng: 380.00

(Tổng cộng ba trăm tám mươi đồng chẵn)

Ban Quản Nhiệm, Ban Thể Đạo Hải Ngoại
 và Ban Biên Tập, Tập San Thể Đạo
CHÂN THÀNH CẢM ƠN

CAODAIISM
 CHARTER : 01329838
 BAN VẬN-ĐỘNG
 TẠO-TÁC THÁNH-THẤT
 8114 RIPTIDE, HOUSTON-TX-77072
 Phone & Fax : (281) 495-2756
 SỐ : 02/BVD TTTT/VI/ĐDĐT

&&&&

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ
 (THẤT THẬP NHỊ NIÊN)
TOÀ-THÁNH TÂY-NINH

ĐẠI - ĐẠO TÂM - THƯ

*** CỐ-VẤN & GIÁM-SÁT**

VP : 11911 Crab Apple Ct

Houston, TX-77429

Điện-thoai : (713) 890-4513

- H/H Văn-Thành-CAO
- H/H Nguyễn-Vân-DIỀU
- H/H Vương-Vân-TRỞ

*** TRƯỞNG-ĐẠO**

- H/H Lâm-Hoàng-MINH

*** ĐỀ I PHÓ NGOẠI-VU**

- H/H Lâm-san-HÀ

*** ĐỀ II PHÓ NGOẠI-VU**

- H/Tý Đỗ-Thị-ANH

*** ĐỀ I PHÓ NỘI-VU**

- H/H Lê-Tấn-TÀI

*** ĐỀ II PHÓ NỘI-VU**

- H/H Trần-Vân-DIỀU

*** TỔNG THỢ-KÝ**

- H/H Châu-Vân-HAI

*** PHÓ TỔNG THỢ-KÝ**

- H/H Phạm-Vân-SOÌ

*** THỢ-KÝ TÀI-CHÁNH**

- H/H Trịnh-Vân-NGỌC

*** THỦ-BỔN**

- H/Tý Nguyễn-Thị-THẮNG

Kính gửi : - Quý Thánh-Thất, Các Tổ-chức Đạo CAO-ĐÀI
 tại Hải-Ngoại,

- Quý Vị Thân-Hào Nhân-Sĩ,
- Quý Vị Đạo-Hữu, Đạo-Tâm, Thiện-Tâm,
- Quý Vị Mạnh-Thường-Quân... ..

Kính thưa Quý Vị, Quý Huynh, Tỷ, Đệ, Muội... ..

Để cứu rỗi nhơn-sanh trong thời-kỳ Hạ-Nguơn Mặt-Pháp ĐỨC CHÍ-TÔN đã giáng trần dùng CO-BÚT lập ra ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ gọi tắt là ĐẠO CAO-ĐÀI tại Tỉnh TÂY-NINH VIỆT-NAM vào năm Bính-Dần (1926), TÔN-CHỈ CỦA ĐẠO CAO-ĐÀI là TAM-GLIÁO QUY-NGUYỄN và NGŨ-CHI PHỤC-NHỨT.

Người Tín-Hữu CAO-ĐÀI luôn thành-kính Thiêm-Án ĐỨC THƯỢNG-ĐẾ. Cha chung của nhân-loại, đã ân-thường cho đất nước VIỆT-NAM, dân-tộc VIỆT-NAM một nền TÂN TÔN-GLIÁO, với một GLIÁO-LÝ ĐẠI-ĐỒNG và ĐÁNG GLIÁO-CHỦ chính là ĐỨC-CHÍ-TÔN.

Trải qua hơn 22 năm, dù bao khó-khăn thử-thách, biết bao gian-khó hiểm-nguy, người Tín-Đồ CAO-ĐÀI vẫn luôn quyết-tâm đoàn-kết để bảo-vệ và phát-huy ĐẠO-PHÁP của mình trong bất cứ hoàn-cảnh không-gian và thời-gian nào. Và để tiếp-tục truyền-thống đó, trong hoàn-cảnh ly-hương hiện tại các Tín-Đồ CAO-ĐÀI TOÀ-THÁNH TÂY-NINH cư-ngụ tại HOUSTON TEXAS chiếu theo Chơn-Pháp ĐỨC-CHÍ-TÔN lập Pháp-Chánh-Truyền và Tân-Luật, kèm theo Luật-Pháp còn có Thánh-Ngôn và Giáo-Điều dạy bảo từ khi mở ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ để điều-hành guồng máy Hành-Chánh Đạo hầu bảo-thủ Chơn-Truyền và Công-Bình Thiên-Đạo; đã nhóm-hợp nhiều lần và quyết-dịnh thành-lập HƯƠNG-ĐẠO HOUSTON- TEXAS, với sự đề-cử (27/4/1993) và công-cử (10/12/1993) của đồngĐạo tạiHouston, Tx.

Hiện nay, HƯƠNG-ĐẠO HOUSTON - TEXAS đã có giấy phép của Tiểu-Bang Texas cho phép hoạt-động và giấy miễn thuế của LIÊN-BANG dành cho các Hội-Đoàn Tôn-Giáo bất vụ lợi .

Trong thời-gian đầu, nhờ gia-dình Đạo-Hữu Nguyễn-thị-THẮNG và gia-dình Đạo-Hữu Lê-Hoàng-DŨNG đã có hảo-tâm cho mượn nơi tư-gia Thờ ĐỨC CHÍ-TÔN làm NHÀ CÙNG CHUNG, tiếp đến mượn ở một chung cư từng trên 2 phòng tháo vách làm THÁNH-THẤT TẠM.

Qua hơn bốn năm, Hương-Đạo đã không ngừng phát-triển về mọi mặt nhất là về Nghi-Lễ Quan-Hôn Tang-Tế trong đồng Đạo và ngoài Đạo, và số Tín-Đồ càng ngày đông-đảo. Những ngày Đền Vía, nơi Thánh-Thất Tam đã không còn chỗ đứng cho bốn Đạo đến châu LỄ, trong phương-hướng tương-lai thành-lập TỘC ĐẠO Houston- Texas. Vì vậy, từ đầu Xuân Đinh-Sửu Hương-Đạo Houston đã đề ra chương-trình gây quỹ trong Tín-Đồ tại Hương-Đạo và thành-lập BAN VẬN-ĐỘNG TẠO-TÁC THÁNH-THẤT CAO-ĐÀI TÂY-NINH tại Houston-Texas nhằm tạo-dựng một THÁNH THẤT tại miền Nam Houston-Texas.

Muốn tạo nên một nơi Thờ-Phượng ĐỨC CHÍ-TÔN cho tương-dối phải nhờ sự đồng tâm hiệp lực của Quý Đồng Đạo thuộc Tiểu-Bang Texas. Đồng thời BAN VẬN-ĐỘNG TẠO-TÁC THÁNH-THẤT cũng kêu gọi sự hỗ-trợ công-quả của tất cả các Thánh-Thất, các Tổ-chức Đạo CAO-ĐÀI cùng Quý Huynh, Tỷ, Đệ, Muội khắp nơi.

BAN VẬN-ĐỘNG TẠO-TÁC THÁNH-THẤT cũng xin thành-tâm kêu gọi sự giúp-đỡ của Quý Thân-Hào Nhân-Sĩ, Quý Đạo-Hữu, Đạo-Tâm, Thiện-Tâm, Quý Mạnh-Thường-Quần cùng Thân-Hữu gần xa, để Hương-Đạo Houston-Texas sớm có được một THÁNH-THẤT làm nơi trụ vững đức-tin ĐẮNG CHÍ-TÔN THƯỢNG-ĐẾ. Lòng hảo-tâm của Quý Vị sẽ là một công-đức vô-lượng, On Trên THIÊN-LIÊN sẽ chứng-chiếu và Hương-Đạo cùng Ban Vận-Động chúng tôi cũng ghi-tạc mãi mãi... ..

Với tấm lòng và sự thiết-tha của Đồng Đạo tại Houston- Texas mong muốn có nơi Thờ-Phượng tôn-nghiêm, an-toàn và rộng-rãi hơn, BAN VẬN-ĐỘNG TẠO-TÁC THÁNH-THẤT khẩn-thiết đạo-đạt ĐẠI-ĐẠO TÂM THỬ đến chư Quý Vị Đạo Tâm và kính mong được sự hưởng-ứng nồng-hậu của Quý Vị.

Quý Vị, Quý Huynh, Tỷ, Đệ, Muội CÔNG-QUẢ TÀI VẬT (Check hay Money Order) xin đề :

CAODAIM
(TẠO-TÁC THÁNH-THẤT)

và gửi về địa-chỉ :

CAODAIM
C/O TRINH-VĂN-NGOC
P.O BOX. 35803
HOUSTON, TX-77235-5803

Ngoài ra, Ban Vận-Động Tạo-Tác Thánh-Thất sẽ cử Đại-Diện đến tận nơi với :

- 1.- Ủy-Nhiệm-Thư,
- 2.- Giấy Phép Hành Đạo.
- 3.- Quyển Số Vàng,
- 4.- Biên-Nhận (được dùng để khai thuế).

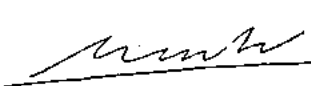
Xin cầu nguyện ĐỨC CHÍ-TÔN, ĐỨC PHÁT-MÃ cùng CÁC ĐẮNG THIÊN-LIÊN ban đầy HỒNG-ẤN cho Quý Vị và Quý Huynh, Tỷ, Đệ, Muội cùng bửu quyển.

Nay kính.

Houston, ngày 16 tháng 7 năm 1997

(Ất 12-6-Đinh-Sửu)

TM. BAN VẬN-ĐỘNG TẠO-TÁC THÁNH-THẤT
TRƯỞNG-BAN

Hiền-Tai LÂM-HOÀNG-MINH

TM. BAN TRỊ-SỰ HƯƠNG-ĐẠO Houston

ĐẦU HƯƠNG-ĐẠO

ĐẠI ĐẠO TAM-KỲ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY-NINH
BAN TRỊ SỰ
HƯƠNG ĐẠO HOUSTON TX.

TRINH-VĂN-NGOC

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ

Thất Thập Tam Niên

TÒA THÁNH TÂY-NINH

Đại-Hội Các Cấp Hành-Chánh-Đạo, Hiền Tài và Nhân Sĩ
Tòa Thánh Tây-Ninh năm 1997

VI BẢNG

Đại-Hội Các Cấp Hành Chánh Đạo, Hiền Tài, Nhân Sĩ Tòa Thánh Tây Ninh khai mạc lúc 9 giờ 30 ngày 28 tháng 11 năm 1997 tại Thánh Thất Dallas, Texas, Hoa-Kỳ gồm 80 Đại-Biểu (Bài 1).

Mở đầu, đọc kinh nhập hội, giới thiệu các Chúc-Sắc, các phái đoàn, Hiền Tài và Nhân Sĩ. Ban Tổ chức mời hai vị Giáo Hữu Thượng Mạng Thanh, Thái Cẩm Thanh và Luật sự La Văn Lực ngồi vào bàn Danh Dự và các phái đoàn vào các vị trí.

Trưởng Ban Tổ Chức Hiền Tài Lê Thành Hưng đọc diễn văn khai mạc (Bài 2) và nhường quyền cho Đại-Hội.

Do sự đề cử và được biểu quyết chấp thuận, Đại-Hội mời :

- Hai vị Giáo-Hữu Thượng Mạng Thanh, Thái Cẩm Thanh và hai Niên-Trưởng tại địa phương Tăng Thái Nghiêm, Trần Văn Ngọc ngồi vào Bàn Danh Dự của Đại Hội.

- Ban Điều Hành: Hai Hiền Tài Trịnh Quốc Thế, Nguyễn Chánh Giáo và Chánh Trị Sự Trần Quang Cảnh.

- Ban Giám Sát: Luật Sự Hiệp Thiên Đài La Văn Lực.

- Ban Thư Ký: Hiền Tài Mai Văn Tim, Phó Trị Sự Lê Văn Cơ và Hiền Huỳnh Trần Văn Hát

Điều Hợp Viên Trần Quang Cảnh nêu các nguyên tắc để thảo luận:

- Nội dung của Đại Hội là tình hình Đạo-Sự tại quốc nội và hải ngoại.

- Mỗi phái đoàn có 10 phút đọc tham luận.

- Mỗi người có 3 phút để phát biểu.

- Không lặp lại những gì người trước đã trình bày.

Giáo Hữu Thượng Mạng Thanh được mời đọc Thông Bạch do hai Giáo Hữu Thượng Mạng Thanh và Thái Cẩm Thanh ký (bài 3).

Văn Phòng 2 của Ban Quản Nhiệm Hải Ngoại/ Ban Thế Đạo, Hiền Tài Lâm Hoàng Minh đọc tham luận (bài 4)

Phái đoàn Canada, CTS. Nguyễn Đắc Đậu đọc tham luận của Thánh Thất Montreal(bài 5).

Phái đoàn Úc Châu, Q. Đầu Tộc Đạo Hiền Tài Nguyễn Chánh Giáo đọc tham luận của Thánh Thất Sydney (bài 6).

Phái đoàn Santa Ana, Thông Sự Nguyễn Văn Dề đọc tham luận (bài 7).

Phái đoàn Los Angeles, Hiền-Tài-Trần văn Ô hoan nghinh Đại Hội và hứa sẽ chấp nhận mọi quyết định của Đại-Hội (không có tham luận).

Phái đoàn Louisiana, Q. Đầu Tộc Đạo Nguyễn Văn Đông đọc tham luận của Thánh Thất New-Orleans (bài 8).

Phái đoàn Ohio, Hiền Tỷ Lê Thị Quyên đọc tham luận nói rõ về xuất xứ của quyển Thánh Huấn Hành Thiện (bài 9).

Phái đoàn Oregon, Q. Đầu Tộc Lê Minh Hoàng đọc tham luận của Thánh Thất Portland (bài 10).

Phái đoàn Liên Hương Đạo Dallas, Arlington, Fort Worth và Garland, C.T.S. Nguyễn Thành Thân đọc tham luận (bài 11).

Phái đoàn Seattle, H. Tài Mai Văn Tâm đọc tham luận (bài 12)

Phái đoàn Richmond, Virginia, Chánh Trị Sự Nguyễn Phước Trung đọc tham luận (bài 13).

Phái đoàn Washington DC, P.T.S. Lê Văn Cơ đọc tham luận (bài 14).

Đại Hội dùng cơm trưa từ 13 giờ - 14 giờ và tái nhóm.

Điều Hợp Viên Trần Quang Cảnh đọc tên của những vị ở xa gửi thư về chào mừng Đại Hội :

- Hiền Tỷ Nguyễn Thị Kim Chi, ở Nienburg.
- Hiền Tài Nguyễn Kim Triệu, Úc Châu .
- C.T.S. Nguyễn Cao Minh, Thánh Thất San Jose.
- Cao Hoài Dũng, Úc Châu.
- C.T.S. Lê Quang Hoài, Grand Island.
- C.T.S. Trịnh Văn Ngọc , Texas.
- Hiền Tài Hồ Xưa , San Jose.
- Lê Sanh Thượng Hoà Thanh , Nhật Bản.
- P.T.S. Trần Thái Xương, New Jersey.
- Hiền Tài Lê Trung Cang, Pháp.. và Nhân sĩ *Chân Nguyễn (California)*

Kế đó đại diện Hội Tín Hữu Cao Đài Miền Nam Cali, một nữ đạo-hữu người Mỹ phát biểu cảm tưởng (không có tham luận) .

Đại Hội nghỉ giải lao 20 phút và tiếp tục.

Đại Hội đề cử Hiền Tài Nguyễn Chánh Giáo, C.T.S. Trần Quang Cảnh, Hiền Tài Nguyễn Ngọc Nương, Quyển Đầu Tộc Đạo Nguyễn Văn Đông vào Ban Soạn Thảo bản Tuyên Cáo và Hiền Tài Nguyễn Thừa Long bổ sung vào Ban Điều Hành..

Về việc bỏ phiếu, Đại Hội chấp nhận mỗi người có mặt đều được bỏ 1 phiếu.

Đại-Hội chấp thuận Bản Tuyên Cáo gồm 80 chữ ký.

Về tình hình Đạo Sự tại Hải Ngoại, Đại Hội thảo luận rất sôi nổi và cuối cùng chấp thuận cử Thánh Thất Montreal, Canada được Thánh Thất Washington DC yểm trợ làm Ban Liên Lạc và tổ chức Đại Hội vào ngày Labor Day 1998.

Đại Hội tạm ngưng lúc 23 giờ ngày 28/11/1997.

Đại Hội tái nhóm lúc 9 giờ sáng ngày 29/11/97, bàn về việc tổ chức Đại Hội năm tới.

Địa điểm Thánh-Thất Montreal, Canada.

Thời gian tổ chức : Labor day (sept. 7, 1998).

Nhiệm vụ: Thu và phổ biến tin tức Đạo-Sự.

Mục tiêu: Kiện toàn cơ cấu tổ chức Hành Chánh Đạo tại hải ngoại.

Danh xưng Đại-Hội năm 1998: Đại-Hội Cao-Đài Tòa-Thánh Tây-Ninh Hải-Ngoại.

Các nơi sẽ yểm trợ tài chánh cho Thánh-Thất Montreal.

Để được xác nhận là một Hương Đạo, phải có hai Bàn Trị Sự Nam Nữ và hai Hương-Đạo gần nhất xác nhận.

Hai vị Giáo Hữu và Vị Luật-Sự cung cấp tài liệu để hướng dẫn.

Thánh Thất Montreal có trách nhiệm tổ chức, Thánh-Thất Washington DC chịu trách nhiệm nội dung và liên lạc cho Đại-Hội.

Đại-Hội kết thúc lúc 11 giờ 30 ngày 29 tháng 11 năm 1997.

12 giờ trưa thượng số trình lên Đức Chí Tôn về kết quả của Đại-Hội.

BÀN DANH DỰ

Giáo Hữu Thượng Màng Thanh

Thanh Màng Thanh

Giáo Hữu Thái Cẩm Thanh

Thái Cẩm Thanh

Niên Trưởng Tăng Thái Nghiêm

Thái Nghiêm

Niên Trưởng Trần Văn Ngọc

Trần Văn Ngọc

BAN GIÁM SÁT:

Pháp Chánh Hiệp Thiên Đài

Luật Sự La Văn Lực

La Văn Lực

BAN ĐIỀU HÀNH

Hiền Tài Trịnh Quốc Thế

Trịnh Quốc Thế

Hiền Tài Nguyễn Chánh Giáo

Nguyễn Chánh Giáo

Chánh Trị Sự Trần Quang Cảnh

Trần Quang Cảnh

Hiền Tài Nguyễn Thừa Long

Nguyễn Thừa Long

BAN THƯ KÝ:

Hiền-Tài Mai Văn Tím

Mai Văn Tím

Phó Trị/Sự Lê Văn Cơ

Lê Văn Cơ

Hiền Huynh Trần Văn Hát

Trần Văn Hát

DANH SÁCH HUYNH TỬ YỂM TRỢ

TSTĐ, XUÂN MẬU DẦN 1998

(gởi trực tiếp cho Tập San)

1- HT. Trần Văn Ô	\$20.00
2- Thánh Thất Seattle (WA)	\$30.00
3- ĐH Trần Công Minh (Seattle)	\$30.00
4- HT Hồ Xưa	\$20.00

∕

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

Thập Thập Tam Niên
TÒA THÁNH TÂY NINH

TUYÊN CÁO

- Chiếu Tân Luật và Pháp Chánh Truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh (ĐĐTKPD).
- Chiếu Đạo Luật năm Mậu Dần (1938) và Bát Đạo Nghị Định quy định những tổ chức căn bản của Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.
- Chiếu Hiến Chương năm 1965 của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh.
- Chiếu Hiến Pháp năm 1992 của Nhà Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam (CHXHCNVN), Chương V, Điều 70, xác nhận quyền tự do tín ngưỡng và tự do tôn giáo của người công dân Việt Nam. Căn cứ vào Quyết Định số 10-QĐ/TGCP ngày 9 tháng 5 năm 1997 của Ban Tôn Giáo Chính Phủ CHXHCNVN, về việc công nhận tư cách pháp nhân tổ chức Giáo Hội ĐĐTKPD Cao Đài Tây Ninh, kèm theo Bản Hiến Chương Đính Sửa 1997 và Bản Điều Lệ Cấu Phong Cấu Thăng theo Luật Công Cử.
- Chiếu các Bản Kiến Nghị, Giác Thư, Bạch Thư, Thỉnh Nguyên Thư, Tâm Thư, Đơn Phản Kháng, của toàn thể tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh trong và ngoài nước bày tỏ nguyện vọng là Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh phải được tái lập theo đúng Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và các Đạo Nghị Định và luật lệ Hội Thánh.
- Căn cứ vào bài diễn văn của tân Thủ Tướng Phan Văn Khải trình bày tại phiên họp thứ nhất Quốc Hội Khóa 10, 1997, kêu gọi "*kiểu bào ở nước ngoài phê bình và đóng góp ý kiến xây dựng cho Chính Phủ và bộ máy hành chính Nhà Nước.*"
- Chiếu vi bằng Đại Hội các cấp Hành Chánh Đạo, Hiến Tài, Nhân Sĩ hải ngoại tại Dallas, Texas, vào ngày 28-29/11/1997.

NHẬN ĐỊNH RẰNG :

1. Đạo Cao Đài là một tôn giáo xuất phát từ Việt Nam do chính Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế dùng huyền diệu cơ bút lập Đạo và dạy Đạo. Pháp Chánh Truyền của Đạo Cao Đài được coi như là một bản Hiến Pháp cương tính, do chính Đức Chí Tôn thành lập, và Tân Luật là bản văn luật pháp căn bản đã được Đức Chí Tôn phê chuẩn và ban hành. Do đó mọi mưu toan của thế quyền nhằm phá bỏ luật pháp chơn truyền kể trên và biến chánh giáo ra phạm giáo là một sự vi phạm trầm trọng vào quyền tự do tín ngưỡng của toàn thể tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.
2. Cơ cấu tổ chức của ĐĐTKPD Tòa Thánh Tây Ninh hoàn toàn tuân theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, thể hiện qua Bản Hiến Chương ngày 21/1/1965 do Hội Thánh ĐĐTKPD soạn thảo và biểu quyết, không thể bị biến cải thành một cơ chế mới trái nghịch với các văn kiện này. Mưu toan của Nhà Nước nhằm triệt hạ ĐĐTKPD Tòa Thánh Tây Ninh bằng một tân Hiến Chương lập ngày 5/4/97, không thông qua quyền Vạn Linh và Chí Linh, là một hành động can thiệp trắng trợn và thô bạo vào nội bộ của tôn giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh và quyền tự do hành đạo của người tín đồ Cao Đài. Hành động này đã vi phạm vào chính ngay Hiến Pháp của Nhà Nước CHXHCNVN và Sắc Luật 234/SL ngày 14/6/55 là "*Nhà Nước không xâm lấn vào vấn đề nội bộ của các tôn giáo.*"
3. Trước chính sách triệt hạ ĐĐTKPD Tòa Thánh Tây Ninh của Nhà Nước qua Bản Hiến Chương lập ngày 5/4/97, toàn thể Chức Sắc, Chức Việc và tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh rất bình tĩnh và tha thiết trình bày nguyện vọng trong vòng luật pháp qua các bản Kiến Nghị, Thỉnh Nguyên Thư, kêu

Tuyên Cáo Trang 1

gọi chính quyền hãy xét lại những điểm sai trái, nhưng kết quả là bị Công An bắt giữ đánh đập tàn nhẫn và gây thương tích trầm trọng, một số tín đồ Cao Đài bị đưa ra Tòa Án xét xử với tội danh nguy tạo là "phá rối trị an", cũng như chính quyền tỉnh Tây Ninh đã trực tiếp chỉ thị Hội Đồng Chương Quản lạm quyền và vi phạm luật pháp Đạo bằng cách truất phế một số Chức Sắc Thiên Phong.

Bởi các nhận định trên, chúng tôi, toàn thể Chức Sắc, Chức Việc, và tín đồ Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh hiện cư ngụ tại hải ngoại, sau khi họp và thảo luận, đồng tâm nhất trí:

TUYÊN CÁO :

Thứ nhất : Cực lực phản đối Chính Phủ CHXHCNVN đã vi phạm nghiêm trọng nhân quyền và quyền tự do tín ngưỡng bằng chính sách triệt hạ cơ cấu tổ chức của ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh được lập theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, can thiệp trắng trợn vào nội bộ của Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh, bắt bớ, giam cầm đe dọa các Chức Sắc, Chức Việc và tín đồ Cao Đài đã trình bày nguyện vọng một cách chính đáng và hợp pháp xin được tái lập Hội Thánh và xin được hành đạo trong vòng luật pháp Đạo lần Đồi.

Thứ hai : Tuyệt đối không công nhận bản Hiến Chương ngày 5/4/97 do Nhà Nước ban hành nhằm hủy diệt hoàn toàn Tân Luật và Pháp Chánh Truyền của ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh và không công nhận cái gọi là Hội Đồng Chương Quản, vốn là một công cụ của chính quyền lập ra để thi hành theo sự chỉ đạo của Đảng và Nhà Nước.

Thứ ba : Cương quyết yêu cầu Chính Phủ CHXHCNVN phải tôn trọng nhân quyền và quyền tự do tôn giáo của ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh bằng cách:

- hủy bỏ Bản Hiến Chương ngày 5/4/97 và Luật Công Cử Chức Sắc,
- giải tán ngay cái gọi là Hội Đồng Chương Quản,
- chấm dứt ngay chính sách khủng bố đe dọa Chức Sắc, Chức Việc và tín đồ ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh,
- trả tự do tức khắc cho một số tín đồ hiện còn bị giam giữ,
- trả quyền lại cho một Hội Thánh được tái lập theo đúng Tân Luật và Pháp Chánh Truyền.
- phải trả lại cho ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh tất cả những cơ sở vật chất và tài sản của Đạo mà chính quyền đã và đang còn chiếm đoạt.

Thứ tư : Long trọng yêu cầu các cơ quan bảo vệ nhân quyền, chính quyền các nước trên Thế Giới, các cơ quan dân cử các nước, các cơ quan truyền thông quốc tế, hãy tích cực can thiệp với Chính phủ CHXHCNVN buộc họ phải tôn trọng và thực thi nhân quyền trong đó có quyền tự do tôn giáo mà chính Hiến Pháp của nước CHXHCNVN đã công nhận, đồng thời phải đáp ứng ngay những lời yêu cầu chính đáng của toàn thể tín đồ ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh.

Thứ năm : Khi nào Hội Thánh ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh được tái lập đúng theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, tín đồ Cao Đài hải ngoại sẽ trở về quê hương phụ giúp Hội Thánh trong công cuộc chấn hưng và phát triển nền Đại Đạo, gián tiếp phục vụ nước nhà và dân tộc được phú cường và vinh quang.

Làm tại Dallas, Texas, ngày 29 tháng 11 năm 1997

(nhằm ngày 30 tháng 10 năm Đinh Sửu)

Đồng ký tên :

(Đinh Kim)

Tuyên Cáo Trang 2

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ

Thất Thập Tam Niên
TÒA THÁNH TÂY NINH

Dallas, ngày 29 tháng 11 năm 1997

TUYÊN CÁO - BẢN KÝ TÊN

T.T	HỌ VÀ TÊN	CHỨC VỤ	THÀNH THẤT	KÝ TÊN
1	Thiện Minh Thanh	Giáo Hữu	Seattle	Thiện Minh Thanh
2	Thiện Cẩm Thanh	Giáo Hữu	Seattle	Thiện Cẩm Thanh
3	Lâm Văn Lộc	Luật Sư	MT Seattle	Lâm Văn Lộc
4	TRẦN QUANG CẢNH	Chánh Tể Sư	Hoa Thịnh Đôn	Trần Quang Cảnh
5	LÂM HOANG MINH	Hiền Tài	Ban Quản Nhiệm Ban Thi Báo Huân Chương	Lâm Hoàng Minh
6	NGUYỄN THANH CƯỜNG	Đ. Hữu	519 Glenridge Ct., #14 43014	Nguyễn Thanh Cường
7	LÂM SAN HẠ	Hiền Tài	Ban Quản Nhiệm Ban Thi Báo	Lâm San Hạ
8	NGUYỄN VĂN ANH	a. Đ. Hữu	New Orleans	Nguyễn Văn Anh
9	NGUYỄN THỦA LONG	HIỀN TÀI	NEW ORLEANS	Nguyễn Thủạ Long
10	CHÊ THUAN NGHIEP	CTS	ANAHEIM	Chê Thuận Nghiệp
11	TRINH QUỐC THỂ	HIỀN TÀI	Houston	Trinh Quốc Thể
12	Tông Thái Mỹ Tâm	Đ. Hữu	Dallas	Tông Thái Mỹ Tâm
13	Trần Văn Học	"	Dallas	Trần Văn Học
14	Bùi Thị Quyên	Chánh Tể Sư	Washington DC	Bùi Thị Quyên
15	NGUYỄN ANH - GIỚI	HTai & P. Báo Huân	Stoney Brook	Nguyễn Anh - Giới
16	Lê Văn Bô	PTS	Washington DC	Lê Văn Bô
17	Nguyễn Văn Trường	CTS	Richmond	Nguyễn Văn Trường
18	Lê Văn Dược	PTS	"	Lê Văn Dược
19	LÊ VĂN CƯỜNG	T.S	WASHINGTON DC	Lê Văn Cường
20	MAI VĂN TÂM	LIT	Seattle	Mai Văn Tâm

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

Thập Thập Tam Niên
TÒA THÁNH TÂY NINH

Dallas, ngày 29 tháng 11 năm 1997

TUYÊN CÁO - BẢN KÝ TÊN

T.T	HỌ VÀ TÊN	CHỨC VỤ	THÀNH THẤT	KÝ TÊN
21	NGUYỄN T. KHAI	HT	New Orleans	Khai
22	Bà Thị Tê	CTS	New Orleans	Bà Thị Tê
23	Bùi Văn Uy	PTS	New Orleans	Bùi Văn Uy
24	Nguyễn Tấn Đạo	CTS	New Orleans	Tấn Đạo
25	Nguyễn Thị H. Cúc	TS	New Orleans	Nguyễn Thị H. Cúc
26	Đặng Văn Xuân	ĐH	New Orleans	Đặng Văn Xuân
27	Nguyễn Minh Lễ	HT/HTH	Dallas	Nguyễn Minh Lễ
28	Đào Văn Thuận	ĐH	Montreal	Đào Văn Thuận
29	Võ Minh Phụng	CTS	Dallas	Võ Minh Phụng
30	Nguyễn Thị Phúc	CTS	Dallas	Nguyễn Thị Phúc
31	Phạm Ngọc Bích	PTS	Dallas	Phạm Ngọc Bích
32	Lê Văn Khánh	PTS	Dallas	Lê Văn Khánh
33	Phạm Văn Tuấn	CTS	DALLAS	Phạm Văn Tuấn
34	Nguyễn Thành Thân	CTS	Galveston	Nguyễn Thành Thân
35	Đỗ Thế Cường	CTS	Abington	Đỗ Thế Cường
36	Lê Văn Hùng	HT	Dallas TX	Lê Văn Hùng
37	Lê Hồng Hạnh	ĐH	Dallas TX	Lê Hồng Hạnh
38	Lê Thị Như Cúc	ĐH	Montreal	Lê Thị Như Cúc
39	DONALD T. ĐOAN	PTS	DALLAS TX	Donald T. ĐOAN
40	Trần Văn Hát	Thư ký	Thánh Thất New Orleans	Trần Văn Hát

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỐ ĐỘ

Thất Thập Tam Niên
TÒA THÀNH TÂY NINH

Dallas, ngày 29 tháng 11 năm 1997

TUYÊN CÁO - BẢN KÝ TÊN

T.T	HỌ VÀ TÊN	CHỨC VỤ	THÀNH THẤT	KÝ TÊN
41	Phạm Cao Long Khanh	Đạo hữu	Portland, OR	<i>Phạm Cao Long Khanh</i>
42	→ Ông Thu HẠ	P.T.S	Seattle, WA	<i>Thu Hạ</i>
43	Trinh Thị Yến	C.T.S	Seattle, WA	<i>Trinh Thị Yến</i>
44	Phạm Kim Nam	Đạo hữu	Seattle, WA	<i>Phạm Kim Nam</i>
45	Nguyễn Ngọc Phương	Hiền tài	Houston TX	<i>Nguyễn Ngọc Phương</i>
46	Lưu Thanh Công và gia đình	Thông Sư	Seattle, WA	<i>Lưu Thanh Công</i>
47	Nguyễn Văn Phương	Thông Sư	Portland, OR	<i>Nguyễn Văn Phương</i>
48	Phạm Phi Long	Đạo Hữu	Portland, OR	<i>Phạm Phi Long</i>
49	Phạm Phú Thiên	Đạo Hữu	Portland, OR	<i>Phạm Phú Thiên</i>
50	Lê Minh Hoàng	CTS	Portland, OR	<i>Lê Minh Hoàng</i>
51	Lê Thanh Sĩ ²	Đạo Hữu	New Orleans, LA	<i>Lê Thanh Sĩ</i>
52	Nguyễn Kim Luân	Đạo Hữu	New Orleans, LA	<i>Nguyễn Kim Luân</i>
53	Trương Văn Linh	Đạo Hữu	Dallas	<i>Trương Văn Linh</i>
54	HUYỀN HẠ ĐÔNG	Đạo Hữu	California	<i>Huyền Hạ Đông</i>
55	Trần Văn Ô	Hiền Tài	California	<i>Trần Văn Ô</i>
56	Tạ Thị Mạnh	CTS	Dallas	<i>Tạ Thị Mạnh</i>
57	U - Kim Nam	PTS	Arlington	<i>U - Kim Nam</i>
58	TRƯƠNG THỊ THIÊN	TS	Arlington, TX	<i>Trương Thị Thiên</i>
59	Nguyễn Thanh	TK	Dallas	<i>Nguyễn Thanh</i>
60	Ng. Thị Hòa	PTS	TX	<i>Ng. Thị Hòa</i>

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

Thập Thập Tam Niên
TÒA THÁNH TÂY NINH

Dallas, ngày 29 tháng 11 năm 1997

TUYÊN CÁO - BẢN KÝ TÊN

T.T	HỌ VÀ TÊN	CHỨC VỤ	THÀNH THẬT	KÝ TÊN
61	ĐINH THANH SƠN	THÔNG SỬ	MONTREAL	
62	TRẦN HỒNG HIẾ	P.T.S.	DALLAS	
63	VÕ VĂN TỔ	-	ARLINGTON	
64	NGUYỄN THANH TÔNG	HIỆP TÀI	SANTA ANA	
65	NGUYỄN VĂN ĐỖ	G. Đ. B. T. C. Đ. Đ. O.	SANTA ANA	
66	LÊ TRỌNG NGHĨA	Đ. H.	DALLAS	
67	VÕ VĂN PHƯƠNG	Đạo hữu	Dallas	
68	LÊ VĂN BÓN	Đạo hữu	Dallas	
69	NGUYỄN V. LIÊNG	Đạo hữu	Dallas	
70	DƯƠNG VĂN NGUYỄN	Đạo hữu	California	
71	Cao thi yên	- - -	- - -	
72	Nguyễn Kim Hương	xt	Dallas	
73	Tạ Ngọc Loan	xt	xt	Loan
74	Lâm Đại Lo	Đạo hữu	Dallas	Lo
75	Nguyễn Thị Kim Anh	Đạo hữu	Dallas	Anh
76	NGUYỄN VĂN THÁNH	Đạo hữu	DALLAS	Thánh
77	Nguyễn Văn Văn	Tổ Hu	TARRANT	Văn
78	Đặng Kim Hà	Đạo hữu	Dallas	Kim Hà
79	Nguyễn Văn Bay	Đ. V.	"	Bay
80	HUYỀN VAN PHUOC	Đạo hữu	FORT WORTH TX	

Nhân dịp Đầu Xuân Mậu Dần, chân thành gửi tới các Huynh, Tỷ, Đệ, Muội, lời cầu chúc " xuân sang vạn phúc", mọi sự như ý.

Lần này NLV xin trích dẫn một vài đoạn trong Thánh Ngôn khuyên tu mà ngu đệ vừa mới đọc qua:

CẦN PHẢI TU NGAY

Trong đêm giáng cô tại Trường-Sanh Tự (30/5/1926), Thượng đế dạy: " TA nói cho chúng sanh biết : "Gặp Tam-Kỳ Phổ-Độ này mà không tu, thì không còn trông mong siêu rỗi". và "TA vì thương xót sanh linh, mở Đạo Tam-Kỳ để độ người hữu phúc, nếu chẳng mau chân, chờ ngày hầu cận, chư Tiên, Phật hội Tam Giáo, thì dầu Ta muốn vớt cũng chẳng qua số Thiên cô đặng (6/12/1996)".

" Tam-Kỳ Phổ-Độ, Thiên Địa hoàng khai, nói " Tây Phương Cực Lạc" và " Ngọc-Hử-Cung mật chiếu đã truyền siêu rỗi chúng sanh". "....chư chúng sanh, hữu căn, hữu kiếp, đặng gặp kỳ Phổ-Độ này là lần chót; phải ráng sức tu hành.." (5/6/1926) .

Như vậy "Đai-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ, chiếu theo luật Thiên Đình, hội Tam Giáo, mở rộng mỗi Đạo Trời, ấy cốt để dìu dắt nhơn sanh bước lên con đường cực -lạc, tránh khỏi đọa luân-hồi ..."(3/1/1927).

" .. Thầy vì lòng đại từ, đại bi, vẫn lấy đức háo sanh mà đứng nên mỗi Đai-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ; Tôn chỉ để vớt những kẻ hữu phần vào nơi địa-vị cao-thượng, để tránh khỏi số mang luân-hồi và nâng đỡ những kẻ tánh-đức bước vào cõi nhàn, cao hơn phẩm hèn khó ở nơi trần thế này." và "Ai đặng phúc thêm cao trong, ai vô phần thì trí não mở hồ, nét hạnh đời càng thêm mê muội" (6/12/1926)

" Nếu chẳng đi đến trường Thầy lập mà đoạt thù địa vị mình, thì chẳng đi nơi nào khác mà đắc đạo bao giờ" ! đó là lời Đức Thượng Đế Chí-Tôn (5/7/1926).

"Sanh nhằm đời có một Đạo chánh chẳng phải dễ, mà bước lên con đường
chông gai; lặn vào non thẳm kiếm ngọc lại càng khó; khó để nói lòng, chỗ
đem thói ám muội mở hồ vào đường đạo đức sau ăn năn rất muộn. (6/12/26).

- LB : Để tu Thầy đã lập một trường công quả, vì muốn đắc đạo, phải có công
quả, vậy đắc đạo cùng chẳng là tại nơi mình. Thầy luôn luôn thúc dục chúng
sanh mau tu không thì không kịp. Ấy vậy mà nhiều kẻ mặc cho Thầy khuyên
dạy cứ ló là. Buồn thay !!!

Có nhiều người thắc mắc sau khi chết rồi ra thế nào và sẽ về đâu ? Theo
Thánh giáo : "Cả kiếp luân-hồi thay đổi từ trong nơi vật chất mà ra thảo mộc,
đên thú cầm; loài người phải chịu chuyển kiếp ngàn năm, muôn muôn lần,
mỗi đến địa vị nhân phẩm. Nhón phẩm nơi thế này lại còn chia ra phẩm giá
mỗi hạng. Đứng bậc Đế, Vương nơi trái Địa cầu này chưa đặng vào bậc chót
của Địa cầu 67. Trong Địa cầu 67, nhón loại cũng phân ra đẳng cấp đường
ấy. Cái quý trọng của mỗi Địa-cầu càng tăng thêm hoài cho đến đệ nhất cầu,
Tam Thiên Thế-Giới, qua khỏi Tam-Thiên Thế-Giới, thì mới đến Tứ-Đại Bô-
Châu, qua Tứ-Đại Bô-Châu, mới đặng vào Tam-Thập Lục-Thiên rồi phải
chuyển kiếp tu hành nữa, mới đặng lên đến Bạch-Ngọc-Kinh, là nơi Đạo
Phật gọi là Niết-Bàn đó vậy."

Do đó : "Nếu một kẻ không tu, làm đủ phận người, công bình chánh trực, khi
hồn xuất ra khỏi xác thì cứ theo đẳng cấp gần trên mà luân hồi lại nữa, thì
biết chừng nào" Nhưng Thầy đã giảng rõ chỉ rõ " Thầy cho một quyền rộng
rãi, cho cả nhón-loại Càn-Khôn Thế-Giới, nếu biết ngộ kiếp một đời tu, đủ
trở về cùng Thầy đặng" (19/12/1996).

Xin nhớ rằng:

" Đạo Trời đìu bước nhon-sanh, đường Thánh dẫn người phạm tục; sanh
nhằm lối may mắn, đặng gặp một Đạo chánh, nếu chẳng lo dưỡng tánh trau
mình, để bước vào con đường Cực-lạc, thoát đọa Tam-đồ, một mai cảnh ử
bông tàn, rốt cuộc ăn năn vô ích"; đó là lời châu ngọc Thầy nhắn nhủ con cái
đêm 20/12/1926 tại Chợ-lớn.

- LB:
Sanh ra đời này, được một dịp may hãn hữu vô giá là gặp Chánh Đạo. Tu
hay không là tùy ta lựa chọn.

"...Tu là khổ hạnh khá đỉnh ninh,

Lòng thành một tấm Trời soi xét"... (12/9/1926)

Đường Tu tuy không khó, song phải kiên trì và tận sức, vì thi có khó, thì bằng mỗi quý. Để có một văn bằng tiểu-học, phải mất 6 năm sách đèn, nếu muốn làm ông hay bà Tú-Tài phải mất thêm 7 năm nữa chuyên học, nếu muốn có Kỹ-sư hay Bác sĩ là phải bù đầu học hàng chục năm cộng thêm số phí tổn kém; huống chi mong được siêu rồi thoát khỏi luân-hồi vinh thăng Cục-Lạc thì phải cố gắng khó khăn nhường nào. Thượng Đế đã ra ỏn Đại-Xá, không cố tu thì còn trách ai ?

Trong mười lần giảng có dạy Đạo, thì có đến 8 lần Đức Chí-Tôn và các Đấng dạy phải tu mau kéo không kịp. Nhưng mà người đời vẫn cứ chạy theo bả hư danh và lợi lộc nhất thời tại thế. NLV đọc Thánh-Ngôn mà lòng buồn rờ rờ. Đức Đại-Tử-Phụ, và Đức Phật Mẫu lòng dạ thương nhân sanh bao la bát ngát, mà nhìn sanh thì ló là. Đơn giản để dễ hiểu, cha mẹ khuyên con đi học, mà con cái chỉ ham chơi, không chịu học hành cho ra người, thì Cha mẹ có đau khổ không ? -" Cá chẳng ăn muối cá ươn, Con cưỡng cha mẹ trăm đường con hư (QVGKT)" ; còn kêu ca gì ! khi biết ra ăn năn thì đã quá muộn màng.

" Than ôi ! đường Thánh ít kẻ tìm, mà nẻo tà nhiều người đến. Trò đời lãng xăng, cỡi thể biết bao nhiêu người chìm đắm vào biển khổ , mang nặng xác phàm, miếng đỉnh chung mỗi danh lợi, giành giết phân chia, mà chẳng kể đạo lý, luân thường, khiến cho mỗi Đạo quý báu ngàn năm đã thành nấc thang để dắt người xuống hang sâu vực thẳm" (3/1/1927)

Lại nữa, phải cẩn thận trên đường tu đạo, ngoài chức cảm dỗ của Quỷ vương, Toà Tam Giáo cũng bày ra nhiều bẫy để thử thách trong lúc tu hành, như Thầy đã căn dặn " liệu mà bước, lo mà ngừa, thế nào cho vuông tròn" kéo làm đường lạc lối theo kẻ vạy tà, thì chắc chắn vào Phong Đô.

Hành trình dài dằng dặc, mà khách tục hãy con chờ, chẳng sớm biết mình, họa Trời đâu tránh khỏi. Ngày qua thắm thoát, nhật thúc bóng quang âm, xuân mãn kế xuân về, có bao giờ bạn tự hỏi lòng rằng mình đã tạo được bao ngàn công quả ?.

• NLV

CỎ HOA ĐUA NỎ

(Riêng tặng Người làm vườn)

Khen ai sáng kiến mở khu vườn,
Nhân giống hoa thơm cỏ lạ ương.
Triết thuyết rải gieo mầm đạo đức,
Chơn truyền quảng bá khối yêu thương.
Hoa thơm lượm lật trong tam giáo,
Cỏ lạ tầm sừ sách ngũ thường.
Tươi nước rong cây vườn khởi sắc,
Cỏ hoa đua nở ngát mùi hương

Huệ Đăng cảm tác
San Diego mùa nóng bức 97

Họa:

Mừng vui thấy bạn mở khu vườn,
Hoa thơm cỏ quý cố tìm ương.
Lý Đạo bốn phương truyền rải khắp,
Chơn truyền tám hướng tạo tình thương.
Lời Phật tỏ tường đường Đạo hạnh,
Thánh ngôn soi sáng cõi mê thường.
Khâm phục có đôi lời mến gửi,
"Chúc cho vườn mãi đậm mùi hương."

Hồ Nguyễn (S.J)

Ở TỪ

Đi tu sao lại bước vào tù?
Đã ở tù rồi chẳng khác tu!
Xa vợ xa con ngời ủ rũ
Nhớ chùa nhớ bạn ngủ lu bù.
Cháo rau hai bữa vừa no bụng,
Chiếu lát một manh tạm ấm khu.
Phó cả thời gian cho bóng ác,
Đêm về kiếng đổ giấc vàng ru !

Duy Thần
Mùa xuân 1983

TÙ TU

TU, TỪ hai chữ giống nhau mà?
Địa ngục, Thiên đường thấy tại Ta!
Nẻo nọ cùm gông răn vị kỷ,
Đường kia kinh luật khuyến duy tha.
Tĩnh tâm sám hối gương hiền thánh,
Chỉ trích phê bình thói quỷ ma.
Tù KHÁM, tu CHÙA đôi cảnh biệt!
TU, TỪ chỉ khác dấu xiêng tà !

Duy Thần
(Tại trại giam Tây Ninh 1985)

CÁCH TÍNH SAO & HẠN

Muốn biết mình trong năm nay trúng sao và hạn gì, trước hết quý vị cần phải biết tuổi âm lịch của mình.

Cách tính tuổi âm lịch và tra Sao Hạn:

Lấy năm hiện tại trừ đi năm sanh, sau đó cộng thêm 1 tuổi, đó là tuổi âm lịch của quý vị.

Thí dụ: Năm nay là năm 1997, quý vị sanh vào năm 1950.

$$1997 - 1950 = 47 + 1 = 48 \text{ tuổi}$$

Sau đó, nhìn vào 2 bảng đối chiếu Sao & Hạn, kiểm ô có số 48, nếu là nam nhìn qua bên trái của bảng, nữ nhìn qua phải, sẽ biết được Sao & Hạn của mình.

48 tuổi: Nếu nam là sao Thủy Diệu, hạn Thiên Tinh.

Nếu nữ là sao Mộc Đức, hạn Tam Kheo.

BẢNG ĐỐI CHIẾU SAO NAM & NỮ

SAO NAM	SỐ TUỔI												SAO NỮ
LA HẦU	1	10	19	28	37	46	55	64	73	82	91	100	KẾ ĐỒ
THỔ TÚ	2	11	20	29	38	47	56	65	74	83	92		VÂN HÓN
THỦY DIỆU	3	12	21	30	39	48	57	66	75	84	93		MỘC ĐỨC
THÁI BẠCH	4	13	22	31	40	49	58	67	76	85	94		THÁI ÂM
THÁI DƯƠNG	5	14	23	32	41	50	59	68	77	86	95		THỔ TÚ
VÂN HÓN	6	15	24	33	42	51	60	69	78	87	96		LA HẦU
KẾ ĐỒ	7	16	25	34	43	52	61	70	79	88	97		THÁI DƯƠNG
THÁI ÂM	8	17	26	35	44	53	62	71	80	89	98		THÁI BẠCH
MỘC ĐỨC	9	18	27	36	45	54	63	72	81	90	99		THỦY DIỆU

BẢNG ĐỐI CHIẾU HẠN NAM & NỮ

HẠN NAM	SỐ TUỔI												HẠN NỮ	
HUỶNH TUYẾN	10	18	27	36	45	54	63	72	81	89	90	98		TOÁN TẬN
TAM KHEO	11	19	20	28	37	46	55	64	73	82	91	99	100	THIÊN TINH
NGŨ MỘ	12	21	29	30	38	47	56	65	74	83	92			NGŨ MỘ
THIÊN TINH	13	22	31	39	40	48	57	66	75	84	93			TAM KHEO
TOÁN TẬN	14	23	32	41	49	50	58	67	76	85	94			HUỶNH TUYẾN
THIÊN LA	15	24	33	42	51	59	60	68	77	86	95			DIÊM VƯƠNG
ĐỊA VÔNG	16	25	34	43	52	61	69	70	78	87	96			ĐỊA VÔNG
DIÊM VƯƠNG	17	26	35	44	53	62	71	79	80	88	97			THIÊN LA

LƯỢC SỬ ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

(tức Đạo Cao Đài)

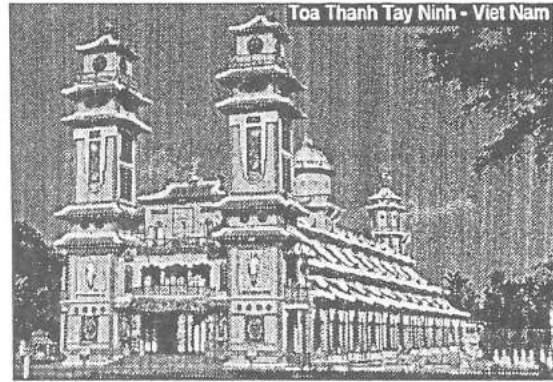
● Cao Thượng Chi

LTS: Ngày 27-7-1995, trên tờ Việt Nam Thời Nay (Vietnam News Today) tại Úc, Tiến sĩ Nguyễn Trọng Lưu có viết một bài báo về "Vấn đề Tôn Giáo" có đề cập đến Đạo Cao Đài. Vì thiếu nghiên cứu và hiểu biết, tác giả đã có những nhận định và đưa ra những dữ kiện thiếu chính xác về Tôn Giáo Cao Đài. Bài báo đã gây phản nộ giới tín đồ Cao Đài tại Úc. Hành Chánh Đạo và Hội Đồng Cao Đài Giáo Úc Châu đã phối hợp liên lạc với tòa soạn "Việt Nam Thời Báo" bày tỏ lời phản đối. Tòa soạn đã có lời xin lỗi và ngõ ý xin các Tổ chức Đạo Cao Đài tại Úc có bài viết giới thiệu Đạo Cao Đài một cách chính xác hơn để xóa tan sự hiểu lầm và ngõ nhận. Các tín đồ Cao Đài tại Úc tất hoan nghinh tinh thần trách nhiệm của Ban Biên Tập Báo Việt Nam Thời Báo. Đồng đạo tại Úc đã đề cử Hiền Huynh Cao Thượng Chi viết bài giới thiệu Đạo Cao Đài. Xét thấy bài báo của tác giả Cao Thượng Chi, cộng tác viên thường xuyên của Tập San Thế Đạo, rất xác đáng và rất có giá trị để nghiên cứu, Tập San Thế Đạo xin đăng lại để cống hiến quý đồng đạo, độc giả như đã hứa trước đây nay mới có dịp.

(Tiếp theo và hết)

* LỄ KHAI ĐẠO.

Theo chương trình Lễ Khai Đạo được ấn định 3 ngày: 14, 15, 16 tháng 10 Bính Dần (18, 19, 20 tháng 11/1926). Ngày Lễ chánh thức là Rằm tháng 10. Số tín đồ từ tứ phương tựu về Thánh Thất Gò Kén đông không thể tưởng tượng được, là ngày Hội Thánh đầu tiên của nền Đại Đạo Tam

Kỳ Phổ Độ, ra mắt nhân sanh. Một số Chức Sắc hàng đầu của nền Đạo lúc mới phôi thay, đứng ra cáo tri sự hình thành của cơ Đạo trước quốc dân đồng bào, lẫn cả quan khách Pháp, Việt.

Trong bản cáo tri có nhắc lại những đoạn trong tờ Khai Đạo để gửi chánh phủ như sau: "Chủ ý của chúng tôi là muốn làm sao cho nhân loại được cộng hưởng thái bình như buổi trước. Được như vậy, chúng sanh sẽ thấy đặng thời kỳ mát mẻ, cực kỳ hạnh phúc không thể nào tả đặng.

Chúng tôi thay mặt cho những người An Nam, mà đã nhìn nhận sở hành của chúng tôi và đã ký tên vào tờ Đạo Tịch ghim theo đây, đến khai cho Quan lớn biết rằng kể từ ngày nay, chúng tôi đi phổ thông Đại Đạo khắp cả hoàn cầu".

Thật không ai ngờ được, vì cuộc lễ không thể chấm dứt như chương trình dự định, do số lượng người lũ lượt về tham dự, chiêm ngưỡng quá đông, nên phải kéo dài trên 3 tháng mới kết thúc, và mỗi ngày số tín đồ nhập môn theo Đạo ước trên 200 người.

Lễ Khai Đạo không những là một danh dự riêng cho tín đồ Tôn giáo Cao Đài, mà còn là sự hãnh diện chung cho dân tộc Việt Nam, vì có một nền Tôn giáo khai nguyên từ trên đất nước mình.

Cũng trong Lễ Khai Đạo, Đức Cao Đài giáng cơ ban Pháp Chánh Truyền, Tân Luật cho Đạo, đó là bản Hiến Pháp làm giềng mối căn bản, để điều hành guồng máy Hành Chánh Đạo hầu bảo thủ chân truyền và công bình Thiên Đạo.

Sau ngày Khai Đạo, Tôn giáo Cao Đài đã thu nhận được số lượng tín đồ gồm đủ các giới Sĩ, Nông, Công, Thương ước lượng trên mấy trăm ngàn người.

Những viên chức nhà nước đều từ quan, hiến thân, trường chay, phước đời hành Đạo, được Đức Cao Đài phong Thánh, Phẩm vị, trở thành những Chức Sắc của Hội Thánh Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài.

Từ ngữ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ được gọi tắt là Đạo Cao Đài vì Đạo do Đức Cao Đài lập ra và Đức Cao Đài là Giáo Chủ.

Đại danh từ Thầy, Đức Chí Tôn, Đức Cao Đài, Đức Huyền Khung Cao Thượng Đế Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn là chỉ danh của Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế là Đấng Tối Cao vô hình trong càn khôn vũ trụ mà từ trước vẫn thường dùng.

Trích dẫn trong quyển Giáo lý của Ngài Tiếp Pháp Trương Văn Trảng thì:

* Đại Đạo Nhứt Kỳ Phổ Độ (Thượng cổ thời đại)

- Đức Nhiên Nãng Cổ Phật khai Phật Giáo
- Đức Hồng Quân Lão Tổ khai Tiên Giáo
- Đức Văn Tuyên Đế Quân khai Nho Giáo
- * Đại Đạo Nhị Kỳ Phổ Độ (Trung cổ thời đại)

- Đức Thích Ca chấn hưng Phật Giáo
- Đức Lão Tử chấn hưng Tiên Giáo

- Đức Khổng Tử chấn hưng Nho Giáo

- Đức Jesus Christ lập Thánh Đạo ở Thái Tây

* Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ có nghĩa là con đường lớn, Tôn giáo lớn, khai sáng lần thứ 3 để cứu rỗi chúng sanh một cách rộng rãi, không phân biệt màu da, sắc tộc, vì đứng trước Chí Tôn tất cả chúng sanh là một Cha, được Đại Từ Phụ cứu rỗi như nhau.

TÔN CHỈ

Tôn chỉ của Đạo Cao Đài là Qui Tam Giáo, Hiệp Ngũ Chi. Tôn chỉ này dung hòa một phần lý thuyết chơn chánh từ xưa, hiệp với Thánh Giáo ngày nay, lập thành một Tân Giáo Lý, một Triết Lý Đại Đồng hầu xây dựng một nền tảng tinh thần Đạo Đức chung thích hợp với tín ngưỡng là trình độ tiến hóa của nhơn loại ngày nay.

MỤC ĐÍCH

Đức Thượng Đế lập ra Đạo Cao Đài, lấy phương châm: Công Bình, Bác Ái, Từ Bi để tái tạo lại đời Thượng Nguơn Thánh Đức, mở một con đường giải thoát linh hồn khỏi đọa luân hồi hầu tận độ cho toàn cả chúng sanh trở về cùng nơi thiêng liêng hằng sống.

GIÁO LÝ - TỔ CHỨC - PHỔ ĐỘ

- Giáo Lý:

Từ khi nền Đạo được khai nguyên, Đức Chí Tôn cùng các Đấng Phật, Tiên, Thánh về giáng cơ dạy Đạo bằng nhiều thi văn. Đức Chí Tôn dạy rằng: Các vị Giáo chủ ở Nhứt Kỳ, Nhị Kỳ Phổ Độ là chơn linh của Đức Chí Tôn giáng trần lập Đạo. Những giáo lý của những nền Tôn giáo cũ đều là Giáo lý căn bản để người tín đồ Cao Đài học theo mà tu hành.

Đức Chí Tôn dạy: Người tín đồ phải luôn luôn lấy tình thương, lấy sự

thuận hòa để làm khuôn mẫu và phải thực hiện cho được hai điều đó để làm chủ cái Tâm, đưa con người đến Chân, Thiện, Mỹ.

Hội Thánh tập trung những lời dạy của Thiêng Liêng thành Thánh Ngôn, phát hành nhiều kinh sách, thi văn dạy Đạo, để hướng dẫn tín đồ có đức tin vào Đức Chí Tôn, tuân luật pháp của Đạo, theo con đường sáng là làm điều lành, xa điều ác.

Đạo Cao Đài giữ gìn trọn vẹn tập tục cổ truyền, mọi sinh hoạt văn hóa của dân tộc, trong việc ghi ơn Tổ quốc cùng những bậc tiền nhân có công dựng nước, giữ nước, thờ cúng Tổ tiên, Ông Bà nhưng không được sát sanh vào các dịp tế lễ.

- **Tổ Chức:**

Chánh Thể của Đức Chí Tôn lập ra cho nền Đạo là Tự Do, Dân Chủ. Người tín đồ xem nhau như anh em ruột một nhà. Đứng đầu nền Đạo là Anh cả Phẩm vị: Giáo Tông, Chức Sắc là lãnh đạo tinh thần đã tự nguyện hiến thân, tức là đặt mình cho Hội Thánh sử dụng, thuyên bố bất cứ nơi nào. Trưởng chay, giữ giới luật và phải qua một lớp đào tạo nơi Hạnh Đường Tòa Thánh. Người tín đồ phải giữ giới luật và ăn chay tối thiểu là 10 ngày mỗi tháng. Đồi liếng treo trước chánh môn Tòa Thánh là biểu tượng Chánh Thể nền Đạo.

CAO THƯỢNG CHÍ TÔN ĐẠI ĐẠO HÒA BÌNH DÂN CHỦ MỤC ĐÀI TIÊN SÙNG BÀI TAM KỶ CỘNG HƯỞNG TỰ DO QUYỀN

Hệ thống tổ chức được thiết lập từ Trung Ương xuống địa phương. Tòa Thánh là Trung Ương, xuống cấp Liên Tỉnh là Trấn Đạo, Tỉnh là Châu Đạo, Quận Huyện là Tộc Đạo, Xã là Hương Đạo. Tại Trung Ương có Hội Thánh Hiệp Thiên Đài và Hội Thánh Cửu Trùng Đài.

Hiệp Thiên Đài là cơ quan lập

pháp của đạo, là nơi để thông công cùng Đức Chí Tôn và các Đấng Thiêng Liêng bằng cơ bút do Chức Sắc Hiệp Thiên Đài phò loan. Hội Thánh Hiệp Thiên Đài gồm những Chức Sắc Thiêng Phong sâu đây:

Hộ Pháp, Thượng Phẩm, Thượng Sanh và 12 vị Thời Quân thuộc 3 chi: Pháp, Đạo, Thế. Mười hai vị Thời Quân đặc dưới quyền của Hộ Pháp, Thượng Phẩm và Thượng Sanh.

Cửu Trùng Đài là cơ quan Hành Pháp của Đạo. Hội Thánh Cửu Trùng Đài gồm những Chức Sắc Thiêng Phong sau đây:

- Nam phái: 1 Giáo Tông, 3 Chương Pháp, 3 Đầu Sư, 36 Phối Sư, 72 Giáo Sư, 3000 Giáo Hữu và Lễ Sanh (không hạn định).

- Nữ phái: Chức Sắc Nữ phái khởi từ phẩm Lễ Sanh lên đến Đầu Sư.

Trực thuộc Cửu Trùng Đài là Tòa Nội Chánh gồm 9 viện: Hộ Viện, Lương Viện, Công Viện, Học Viện, Y Viện, Nông Viện, Hòa Viện, Lại Viện và Lễ Viện.

Sau này để điều hành nền Đạo có hiệu quả hơn, Hội Thánh tổ chức thành cơ cấu Chánh Trị Đạo gồm có 4 cơ quan như sau:

- Hành Chánh
- Phước Thiện
- Tòa Đạo (Bộ Chánh Pháp)
- Phổ Tế

Hành Chánh và Phổ Tế thuộc Cửu trùng Đài, thi hành những chỉ thị của Hội Thánh về mặt phổ độ, giáo hóa nhân sanh.

Phước Thiện là cơ quan bảo tồn sanh chúng, có nhiệm vụ thiết lập các lương điền, công, kỹ nghệ, các cơ sở kinh tế, tài chánh để đáp ứng mọi nhu cầu của Hội Thánh.

Tòa Đạo (Bộ Chánh Pháp) là cơ

quan Tư Pháp giữ gìn luật pháp, giảng hòa, minh tra các lễ để giữ gìn cán cân công bình. Phước Thiện và Tòa Đạo thuộc Hiệp Thiên Đài.

- Phổ Độ

Dưới sự hướng dẫn của Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt (Lê Văn Trung) việc phổ độ nhân sanh được truyền bá đến các tỉnh Nam kỳ, ngoài Trung, Bắc kỳ và các nước như Cao Miên, Lào, Thái Lan, Trung Hoa, Pháp, Nhựt, Congo.

Tại Việt Nam và Cao Miên các đoàn truyền giáo thiết lập ngay các cơ sở địa phương như văn phòng Trấn Đạo, văn phòng Châu Đạo, văn phòng Tộc Đạo và Ban Trị Sự Hương Đạo. Hội Thánh khuyến khích tại mỗi địa phương tùy khả năng tài chánh, xây cất Thánh Thất để có nơi thờ phượng lễ bái Chí Tôn.

Những vị Chức Sắc đảm nhận Trấn Đạo, Châu Đạo, Tộc Đạo đều do Hội Thánh bổ nhiệm.

KHAI MỞ VÙNG THÁNH ĐỊA

Thánh Thất Gò Kén không đủ sức chứa số lượng tín đồ càng ngày càng đông, không đáp ứng được những nhu cầu, phương tiện cấp thiết cho sự lớn rộng của nền Đạo. Đồng thời Hội Thánh đang gặp những khó khăn trọng đại do chính quyền thuộc địa muốn bóp nghẹt từ trong trứng nước, sự ra đời của một Tôn giáo mà khí thế xem ra rất là nguy hiểm cho nền trị an của họ. Viện tham Biện Chủ Tỉnh Tây Ninh làm áp lực buộc Hòa Thượng Thư Nhân phải dời chùa và cho người xúi giục các Phật Tử đứng đơn kiện tụng, cấp bách đòi trục xuất Hội Thánh ra khỏi chùa Từ Lâm.

Nhờ Thiêng Liêng chỉ dẫn, Hội Thánh đã mua được một sở rừng 140 mẫu tây của một người Pháp bán lại với giá 25.000 đồng bạc Đông Dương.

Để chống đỡ lại những khó khăn dồn dập, Đức Quyền Giáo Tông và Đức Hộ Pháp triệu tập một phiên họp với đông đủ Chức sắc và tín đồ để tham khảo ý kiến toàn Đạo.

Đức Hộ Pháp nêu lên mọi khó khăn mà Đạo đang gặp phải và trình bày trước buổi họp những đồ án, thiết kế, chương trình phải thực hiện để biến khu rừng già thành vùng Thánh Địa, trung tâm sinh hoạt của Đạo. Hội Thánh đề cử Trưởng Huỳnh Cao Thượng Phẩm thực hiện công tác lớn lao này. Tất cả những anh lớn trong Hội Thánh đều cương quyết thi hành sứ mạng, trên dưới một lòng và luôn luôn tin tưởng có Thiêng Liêng phò trì.

Công quả từ các nơi theo lệnh gọi của Hội thánh tấp nập tập trung về Thánh Thất Gò Kén và từ đó được phân công, chia từng những toán chuyên, không chuyên môn thành đủ loại thợ theo nhu cầu như: thợ mộc, điện, hồ, cửa, sơn, vẽ, rèn, khuôn, đúc v.v... Ai chuyên ngành nào thì tình nguyện đảm nhận trách vụ hợp với khả năng. Người nào cũng có việc làm, đồng chung tâm hợp sức cất chòi, gán đất, hạ cây, cửa cử, bưng gốc, nấu cơm làm ngày lẫn làm đêm.

Những đoàn vận chuyển lương thực, vật liệu từ nhiều nẻo đường với đủ loại phương tiện đưa lương thực, thực phẩm, vật liệu xây cất để cung ứng cho công trường.

Với hai bàn tay cứng rắn, không một cơ giới, chỉ một tấm lòng vì Đạo. Phá rừng đến đâu thì dựng nhà đến đó, vồn vện trong vòng 3 tháng, những người làm công quả đã san bằng 20 mẫu rừng và dùng những cây nhà lá vườn đó dựng lên ngôi Thánh Thất tạm làm nơi thờ phượng Đức Chí Tôn. Những văn phòng, nhà hội, nhà ở, trai đường, nhà kho cung ứng cho

nhu cầu cấp thời để giao trả lần hồi cơ sở cho chùa Gò Kén.

Sau khi hoàn trả xong, chùa Gò Kén cho nguyên chủ, Hội Thánh đã thiết lập được các cơ cấu từ Trung Ương xuống địa phương. Sự giao lưu được nối liền như mạch máu tuần hoàn trong châu thân con người.

Hội Thánh mua thêm đất rừng, xin khai hoang các khu rừng cấm kế cận, gia tăng diện tích vùng đất Đạo phía Bắc từ KhéDol xuống tới Cẩm Giang (22km chiều dài), Đông từ xã Phước Hội đến sông Trà Phí (11km chiều ngang), cộng chung ước lượng khoảng 240 cây số vuông, được chia ra thành 2 khu: khu nội ô Tòa Thánh, khu ngoại ô Tòa Thánh (Châu Thành Thánh Địa).

KIẾN TẠO TÒA THÁNH

Nền móng Tòa Thánh được xây đắp từ năm 1933, nhưng vì nội tình của Hội Thánh gặp nhiều khó khăn, nên không tiến hành xây dựng được. Bên ngoài, chính quyền thuộc địa tìm đủ mọi cách phá hoại cơ sở của Đạo, ngấm ngấm xúi giục, mua chuộc, gây nhiều mâu thuẫn, chia rẽ giữa Chức Sắc với nhau. Cũng trong thời gian này, Đức Cao Thượng Phẩm và Đức Quyền Giáo Tông quy Tiên, để lại cho đồng Đạo bao nhiêu nỗi buồn thương tiếc. Bên trong, một số Chức Sắc ly khai, thành lập chi phái. Con thuyền của Đạo suýt bị đắm chìm. Thật là một thử thách quá lớn lao, song Đức Hộ Pháp luôn luôn nhẫn nại và can đảm lèo lái con thuyền Đạo vượt qua được các cơn giông tố, bão bùng và tuân lệnh Đức Chí Tôn tiến hành kiến tạo Đền Thánh.

Trước tiên, Đức Hộ Pháp ra lệnh kêu 500 công quả nam nữ tình nguyện và gợi ý cho mỗi người lập từ Hồng Thệ dâng lên Hội Thánh, tự nguyện không lập gia đình (thủ trinh) để được tinh khiết suốt

thời gian xây cất Tòa Thánh đến khi hoàn thành.

Ngày mùng 1 tháng 11 Bính Tý (14/12/1936), Đức Hộ Pháp ra lệnh khởi công trước sự vui mừng của tất cả Chức sắc và toàn Đạo nam nữ.

Một điểm đặc biệt trong việc kiến thiết ngôi Đền Thánh là không có sơ đồ thiết kế, mà chỉ do Đức Lý Đại Tiên giáng bút hướng dẫn cho Đức Hộ Pháp từng bộ phận, rồi Đức Hộ Pháp chỉ dẫn lại cho số công thợ và công quả lần hồi xây dựng đến ngày hoàn thành.

Đến năm 1941, công tác kiến thiết Tòa Thánh sắp xong thì Đức Hộ Pháp và 5 vị Chức Sắc cao cấp bị chánh quyền thuộc địa bắt giữ và lưu đầy sang đảo Madagascar vào ngày 27 tháng 7 1941. Họ tìm cách quy tội cho Đạo Cao Đài làm chánh trị, mưu toan lật đổ ách thống trị của người Pháp v.v...

Sau khi Đức Hộ Pháp bị lưu đài, Tòa Thánh và các cơ sở Đạo vị sung công.

XUÂN NGUYỆN CẦU

Xuân cầu Quốc thái với Dân an,
Xuân nguyện Chí Tôn rưới phúc nhân.
Sinh chúng địa hoàn vui Thánh Đức,
Linh căn thế giới hưởng Thiên Ân.
Xuân cầu trăm họ tâm an lạc,
Xuân chúc vạn linh thể kiện khang.
Thế giới cộng tồn xuân "Di Lạc"
Xuân cầu Quốc thái đến Dân an

Thạch Hản

XUÂN MẬU DẦN 1998

Tất cả đạo hữu làm công quả bắt buộc trở về nguyên quán. Hội Thánh phải phân tán ra để tránh những dự bất bõ và khủng bố.

Quân đội Pháp lấy Tòa Thánh làm nơi dưỡng quân. Họ phá phách gây ô uế, làm hư hao rất nhiều tài sản của Đạo mà biết bao công quả dựng nên, tạo những nỗi bất bình cho toàn Đạo.

Do từ nhiều nguyên nhân, đến khi quân đội Nhật có mặt ở Đông Dương, thì có một số Chức Sắc bí mật liên lạc với họ. Người đứng đầu là Giáo Sư Thượng Vinh Thanh (Trần Quang Vinh). Mục đích cuộc tiếp xúc này là tìm phương thế giải ách đô hộ của người Pháp cho dân tộc và cũng để bảo vệ tín ngưỡng cho tín đồ của Tôn giáo mình. Hội Thánh công nhận Giáo Sư Thượng Vinh Thanh là Đại biểu của Tôn Giáo Cao Đài.

Toàn dân Việt Nam nói chung và người tín hữu Cao Đài nói riêng đều vui mừng khi được biết Quân Đội Nhật đảo chánh Pháp vào đêm 9 tháng 3/1945, trong đó đoàn thanh niên Cao Đài dưới danh nghĩa Nội Ứng Nghĩa Binh đã làm tròn sứ mạng cao cả của mình.

Khi Đức Hộ Pháp về nước (1/10/1946), mới cho sửa chữa lại những chỗ hư hao, trang hoàng thêm, đến năm 1954 mới xong và lễ khánh thành được cử hành vào thượng tuần tháng giêng năm Ất Mùi (1955). Tính ra ngày khởi công xây cất Tòa Thánh đến ngày khánh thành thời gian là 19 năm.

Tòa Thánh là hình thể Đức Chí Tôn tại thế, được phân làm 3 Đài: Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài và Bát Quái Đài. Bát Quái Đài là nơi thờ Đức Chí Tôn cùng các Đấng Phật, Tiên, Thánh, Thần. Chiều dài 140 thước, rộng 40 thước, cao 36 thước về phía Hiệp Thiên Đài (2 lầu chuông trống), 25 thước Cửu Trùng Đài và 30 thước Bát Quái Đài. Day mặt về hướng

Tây, trang trí rất mỹ thuật bằng những biểu hiệu Tam Giáo, Ngũ Chi.

Tòa Thánh được xem là một kỳ quan trong nước, với mô hình kiến trúc đồ sộ, thanh nhã, xứng đáng là Trung Tâm tinh thần, nơi phát tích nền Đạo Trời ở phương Đông.

Từ ngày Khai Đạo đến ngày Đền Thánh được khánh thành, trải qua một đoạn đường dài, biết bao nỗi vui buồn của người đi làm Đạo, mà hành trang được gói gọn trong niềm tin nơi Đức Chí Tôn. Trong giai đoạn đầu và sau này, khi nhìn để tưởng nhớ lại, một vùng đất hoang vu, nay thành đô thị thật như một phép lạ đã diễn ra trước mắt mọi người.

Lòng tin của tín đồ thật vượt mức bình thường, trong đó có cả người Cao Miên, người Tà Mun. Họ không sợ thú dữ, rắn độc, không sợ sơn lâm, chướng khí của núi rừng, không quản tiết trời sương gió, nắng mưa, ăn uống thiếu thốn và đoàn vận lương không tới kịp và không đủ cung ứng cho số người làm công quả quá đông, dù cho sáng sớm chiều chấu. Trong những ngày thiếu lương, cơm cháy nấu với nước muối, được gọi là nước tương Đại Đạo, chấm với rau rừng là những thức ăn lâu dài, mà người làm công quả ăn ngon miệng suốt thời gian kiến tạo.

Lớp này về, lớp khác đến toàn Đạo từ anh lớn xuống em nhỏ, đồng cam cộng khổ, thể hiện đầy đủ đức tính hy sinh, lòng từ bi, bác ái, đoàn kết một lòng vì Nghiệp cả. Các nhà mạnh thường quân giàu lòng đạo đức ở các Tỉnh, các Miền tự nguyện đem tiền bạc về hiến dâng vào việc kiến tạo, xây dựng Tòa Thánh. Rất nhiều người bán cả sản nghiệp hiến dâng và đưa gia đình về vùng đất Đạo tu hành.

Tất cả những biểu lộ trên đây của người tín đồ Cao Đài đã nói lên lòng tin

vô bờ bến của con người hướng về Đức Chí Tôn.

Năm 1965, dưới thời Đệ Nhị Cộng Hòa, Chủ tịch Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia, Chủ tịch Ủy ban Hành Pháp Trung Ương và phái đoàn Chánh Phủ đến tại Tòa Thánh Tây Ninh trao sắc luật công nhận tư cách pháp nhân của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ (Sắc luật số 003/65 ngày 12/7/1965) cho Hội Thánh Cao Đài. Ít lâu sau, một phái đoàn khác của Chánh Phủ đến Tòa Thánh trao cho Hội Thánh tờ Bằng khoán công nhận phần đất của Đạo đã khai phá mở mang từ buổi ban đầu.

PHẦN KẾT LUẬN

Lược sử Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ còn dài. Trong khuôn khổ bài báo, chúng tôi chỉ xin nêu lên những nét đặc thù của một nền Tân Tôn Giáo ở Việt Nam. Từ khi lập Đạo đến nay qua bao nổi thăng trầm mà những tín đồ tâm Đạo đều cho đó là những cơn khảo đảo. Tôn Giáo Cao Đài đã trải qua 3 lần khảo đảo:

- 1- Chánh quyền thuộc địa Pháp vu khống Đạo Cao Đài làm chính trị nên bắt Đức Hộ Pháp và 5 Chức Sắc dày đi Madagasca với thời gian 5 năm 2 tháng (1941-1946).
- 2- Thời Đệ Nhất Cộng Hòa, Đức Hộ Pháp phải lưu vong sang Cao Miên từ năm 1956 và quy thiên tại đó vào năm 1959. Đến nay, Liên Đài của Đức Ngài vẫn còn tại đất Cao Miên.
- 3- Cuộc Khảo Đảo nặng nề nhất trong lịch sử Đạo Cao Đài là sau ngày biến cố 30/4/1975.

Hai mươi năm qua, cùng các Tôn Giáo khác ở Việt nam bị bức tử, nhân ngày kỷ niệm Đạo thứ 72, chặng đường dài của một kiếp người. Chúng tôi vô cùng tri ân, tưởng nhớ đến các bậc Tiên Khai, Tiên Bối, các đức sanh thành, những bàn tay xây dựng, những tín đồ tử Đạo, những chiến sĩ vô danh, đồng bào tử nạn,

thân thể bị vùi sâu dưới những hố hoang, không mồ mả. Cầu xin toàn Đạo hiệp tâm cầu nguyện Ân Thiên xoay chuyển cho nền Đạo sớm qua cơn khảo đảo trầm trọng hiện nay, cho Hội Thánh sớm được phục quyền, cho nhân sanh toàn cầu hưởng được ân lành của Đức Chí Tôn, hầu chấm dứt chiến tranh, nắm tay hòa ái, xây dựng thế giới đại đồng không thù hận.

Chúng tôi cũng kêu gọi những người lãnh đạo đảng Cộng Sản Việt Nam hãy sớm từ bỏ độc quyền Đảng trị, vì qua 50 năm cai trị, các người đã đưa đất nước vào cảnh nghèo đói, nhân dân bị lầm than, thống khổ, huynh đệ tương tàn. Nay đến lúc phải trả lại cho nhân dân được tự do tín ngưỡng, tôn giáo được được tự do hành đạo để từ đó người dân mới ấm no hạnh phúc được. Không có một triều đại nào được vĩnh cửu trường tồn. Bạo tàn, hung hãn, chỉ chuốc lấy vòng oan nghiệt và cứ đam mê theo quyền lợi, dục vọng cá nhân thì lịch sử tiếng đời sẽ ghi lại cho mai sau một vết nhơ không rửa sạch.

CAO THƯỢNG CHI
(Can ley Vale - Australia)

MỪNG

**Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ
Thất Thập Tam Niên**

Mừng Nay:

Chí Tôn hạ chỉ giáng Kỳ Ba,
Tây Trấn Việt Nam dựng Thánh Tòa.
Đại Đạo "Bính Dần" khai khắp khắp
Cao Đài hiển lộ khẩn truyền ra.
Ngọc Hoàng diệp bút đề Nhân Nghĩa
Thượng Đế huyền cơ viết Ái Hòa
Thất ức niên lưu truyền vạn quốc
Không phân chủng tộc lẫn màu da

Huệ Đăng
San Diego Oct. 15/97

(1) Thị trấn Tây Ninh VN

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
(Thất Thập Nhị Niên)
TÒA THÁNH TÂY NINH

BỨC TÂM THƯ

Kính Gởi: Quý Ngài Chức Sắc Thiên Phong ĐĐTKPĐ/TTTN:
 - Giáo Hữu Thượng Ngọc Thanh
 - Giáo Hữu Thượng Mãng Thanh
 - Giáo Hữu Thái Cầm Thanh

Phát xuất từ lòng yêu Thầy mến Đạo, chúng tôi là một số tín hữu thuộc Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh, trân trọng kính gởi đến quý Ngài những tâm tư nguyện vọng của chúng tôi về đạo sự sau đây:

A- NHÂN ĐỊNH RẰNG :

- 1- Từ sau ngày 30-04-1975, Hội Thánh bị giải thể, đặc biệt nghiêm trọng là từ khi có Hiến Chương năm Đinh Sửu (1997); việc điều hành Đạo sự không còn đúng theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền và các Đạo Nghị Định của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Tòa Thánh Tây Ninh nữa.
- 2- Theo vận nước, một số đông tín đồ ĐĐTKPĐ/TTTN ra hải ngoại; với đức tin là trọn lòng vì Thầy vì Đạo. Các tín đồ Cao Đài, mặc dù trong hoàn cảnh khó khăn nơi xứ lạ quê người, cũng đã dần dần vận động, kết hợp lại thành các Hội Tín Hữu Cao Đài, rồi các cơ sở Đạo khắp nơi trên thế giới.
- 3- Do bối cảnh thực tế ở hải ngoại có phần khác biệt với trong nước, Đặc biệt là do thiếu sự lãnh đạo chung của Hội Thánh, nên việc hành đạo ở các địa phương, từng khu vực có phần khác nhau làm ảnh hưởng ít nhiều đến việc bảo vệ và phát triển nền chơn truyền của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ ở hải ngoại.

- 4- Trong những năm qua, từ Chức sắc đến tín đồ khắp nơi trên thế giới đều băn khoăn lo nghĩ đến việc bảo tồn và phát triển cơ Đạo ở hải ngoại, nên đã có những bức tâm thư, những đề nghị nhằm mục đích kêu gọi thực hiện các phương thức nhằm san bằng các dị biệt, tiến đến sự thống nhất phương cách hành Đạo ở hải ngoại, nhất là Bức Tâm Thư của ba Ngài Giáo Hữu (Thượng Ngọc Thanh, Thượng Màng Thanh và Thượng Đâu Thanh năm 1996) dẫn đến cuộc vận động hình thành Hội Thảo Đạo Sự tháng 11 năm 1996 ở New Orleans Louisiana và Hội Thảo Đạo Sự ở Dallas, Texas tháng 11 năm 1997.

B-KIẾN NGHỊ :

Trước tình hình chung của cơ Đạo nơi hải ngoại hiện nay, xuất phát từ một lòng vì Thầy vì Đạo, chúng tôi đồng kính đề lên quý Ngài các điểm sau đây:

1. Là tín đồ Cao Đài, chúng tôi đặt trọn niềm tin nơi chư Chức Sắc Thiên Phong của Hội Thánh, là những người đã trọn hiến dâng đời mình cho Thầy cho Đạo, quý Ngài là niềm tin yêu, là kỳ vọng của toàn thể khối tín đồ Cao Đài ở hải ngoại. Cho nên việc thống nhất lãnh đạo tinh thần của quý Ngài trong giai đoạn hiện nay là tối cần thiết, vì quý Ngài là biểu tượng một phần Thánh Thể của Đức Chí Tôn tại thế. Vì cơ nghiệp của Đạo, vì nhiệm vụ phổ độ chúng sanh, chúng tôi tha thiết kính xin quý Ngài kết hợp nhau làm một **Khối LÀNH ĐẠO TINH THẦN** để diu dắt nhơn sanh trên con đường đạo đức.
2. Trước cơ Đạo hiện nay ở hải ngoại, việc bảo vệ chơn truyền ĐĐTKPĐ và phát triển Đạo qua công tác phổ độ là những mục tiêu vô cùng quan trọng, vừa là nhiệm vụ của mọi tín đồ Cao Đài mà trước hết là của quý Chức Sắc Thiên Phong. Sự hợp tác thống nhất lãnh đạo của quý Ngài về mọi chủ trương, đường lối, thực hiện, làm kim chỉ Nam cho các cơ sở Đạo khắp nơi trên thế giới thống nhất thực hiện. Để trọn lòng tin yêu trong việc thực hiện các chủ trương, đường lối thực hiện do quý Ngài đưa ra, cần phải có sự thống nhất của toàn thể quý Ngài trong "Khối Lành Đạo Tinh Thần" (thể hiện qua số chữ ký) để làm căn cứ cho sự thống nhất.

3. Nghĩ vì hiện nay quý Ngài tuổi đã cao, sức đã yếu, ảnh hưởng đến việc đi lại hành Đạo khắp nơi, Quý Ngài cần có một bộ phận giúp việc để tiếp tay cho quý Ngài điều hành Đạo sự. Thành phần và nhiệm vụ của bộ phận này do quý Ngài thống nhất quyết định.

Trên đây là những ý kiến thô thiển của chúng tôi kính gởi đến quý Ngài suy xét. Chúng tôi tin tưởng vững chắc rằng sự hiệp nhất của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Tòa Thánh Tây Ninh ở hải ngoại là bắt đầu từ đây.

Nguyện cầu Đức Chí Tôn, Phạt Mẫu cùng các Đấng Thiêng Liêng ban hồng ân cho quý Ngài luôn luôn mạnh khỏe để diu dắt cơ Đạo nơi hải ngoại.

Làm tại San Jose, ngày 30 tháng 9 năm 1997

Đồng ký tên.

(Danh sách gồm 8 Hiền Tài, 8 Chức việc và 4 Đạo hữu)

TÊN HỌ	CHỮ KÝ	TÊN HỌ	CHỮ KÝ	CƯỚC CHỦ
1 HT Nguyễn Ngọc Đài		11 NG - Ánh Sáng		
2 HT HTS Xuân		12 Cao Văn Nghĩa		
03 CTS PHO NGUYỄN		13 HT Nguyễn Thị Kim Chi		
4 HT HTS Thanh Bình		14 Võ Văn Chí Kiên		
5 CTS Nguyễn Văn Hùng		15 NG - Văn - 4		
6 HT Nguyễn Văn Cầu		16 Chu Văn Lâm		
7 HT Nguyễn Văn Hùng		17 CTS Trần Thị Hương		
8 Đặng Văn Nghĩa		18 TRAN THI KINH		
9 HT Nguyễn Văn Hùng		19 HTS Trần Hà		
10 HT Nguyễn Văn Hùng		20 HT Lê Văn Liêm		

TÀI XUAN
VAN PHUC

TIN TỨC ĐẶC BIỆT

* Đại Hội Hành Chánh Đạo, Hiền tài và Nhân Sĩ ngày 28 và 29/11/97 tại Dallas:

Các cơ sở và các tổ chức Đạo thuộc Hội Thánh ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh tại Hải ngoại, cùng các Hiền Tài và nhân sĩ đã phối hợp tổ chức Đại Hội tại Thánh Thất Dallas (Texas) Hoa Kỳ vào hai ngày 28 và 29/11/97. Đến tham dự Đại Hội có 80 đại biểu, gồm 2 vị Giáo Hữu (Thượng Màng Thanh và Thái Cẩm Thanh), 10 vị Hiền Tài, 1 Luật Sư Pháp Chánh (La Văn Lực) và 67 vị Chức việc, Đạo Hữu. Đa số các đại biểu đến từ Hoa Kỳ. Cũng có các vị đã phải vượt một đoạn đường hành trình rất xa từ Úc và Canada sang dự hội. Các phái đoàn tham dự chánh thức gồm: Canada, Úc, Los Angeles, Santa Ana, Louisiana, Ohio, Oregon, Dallas, Seattle, Virginia và Washington DC. Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã chính thức đề cử HT. Lâm Hoàng Minh, Phó Tổng Quản Nhiệm và HT. Lâm San Hà, Trưởng Nhiệm Thanh Sát đại diện Ban Thế Đạo hải Ngoại tham dự Đại Hội.

Đại Hội đã lần lượt nghe qua các tham luận rất bổ ích của các đại biểu như: GH. Thượng Màng Thanh, HT. Lâm Hoàng Minh (BTĐ/HN), CTS. Nguyễn Đắc Đậu (Canada), HT. Nguyễn Chánh Giáo (Úc), TS. Nguyễn Văn Dể (Santa Ana), HT. Nguyễn Văn Đông (Louisiana), CTS. Nguyễn Thành Thân (Dallas), CTS Lê Minh Hoàng (Oregon), CTS Lê Thị Quyên (Ohio), HT. Mai Văn Tim (Seattle), CTS. Nguyễn Phước Trung (Virginia), PTS. Lê Văn Cơ (Washington DC), HT. Trần Văn Ô (Los Angeles). Ngoài ra có 11 vị ở xa không đến tham dự được nhưng cũng quan tâm gửi thư góp ý và chúc mừng Đại hội như: HTỷ Nguyễn Kim Chi (Nienburg), HT. Nguyễn Kim Triệu (Úc), HT. Lê Trung Cang (Pháp), Cao Hoài Dũng (Úc), CTS. Lê Quang Hoài (Grand Island), CTS. Trịnh Văn Ngọc (Texas), Nhân sĩ Chân Nguyễn (CA), HT. Hồ Xưa (Tập San Thế Đạo, Cali), PTS. Trần Thái Xương (New Jersey), CTS. Nguyễn Cao Minh (San Jose, Cali), Lễ Sanh Thượng Hòa Thanh (Nhật Bản). Sau hai ngày làm việc tích cực và thảo luận sôi nổi về tình hình phát triển Đạo Cao Đài tại hải ngoại và tình hình cơ Đạo bị khảo đảo tại quốc nội, Đại hội đã đi đến quyết định:

1- Về hoạt động Đạo Cao Đài tại hải ngoại:

- Không tổ chức thêm hình thức mới về hành chánh như Khâm Châu, Khâm Trấn ... trong thời điểm hiện nay.
- Xem xét lại tình hình thực tế của địa phương, củng cố lại tổ chức tránh tình trạng có hình thức mà không có nội dung (như Tộc Đạo chỉ có vài gia đình, Khâm Châu không có Thánh Thất).
- Đặc biệt củng cố và phát triển các Tổ chức Hương Đạo cho thật vững mạnh.
- Duy trì và phát triển sự liên lạc và giúp đỡ liên giao giữa các Thánh Thất và Hương Đạo để thống nhất và trao đổi kinh nghiệm hành đạo trong hệ thống khối Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh tại hải ngoại.
- Khuyến khích và giúp đỡ việc tổ chức Đại Đạo Thanh Niên Hội ở các địa phương để đào tạo thế hệ kế thừa sự nghiệp Đạo.
- Và một số vấn đề quan trọng khác trong đó có nghi lễ ...

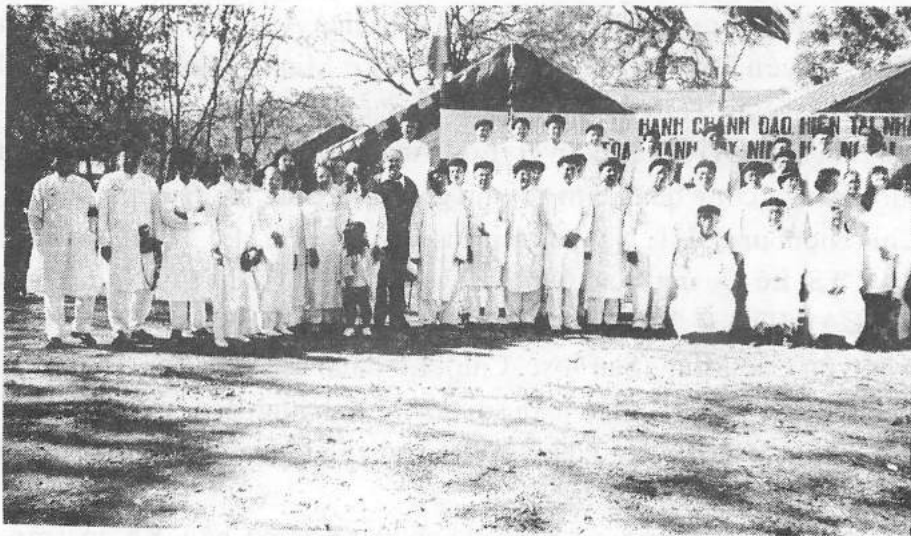
2- Về tình hình cơ Đạo tại quốc nội:

Đại hội đã ra tuyên cáo gồm 5 điểm mạnh mẽ tố cáo Chính quyền Cộng Sản Việt Nam đã chà đạp tự do nhân quyền, đàn áp Tôn giáo Cao Đài, lèo lái tổ chức Hội Đồng Chưởng Quản đi sai đường lối của Hội Thánh, biến Đạo Cao Đài trở thành phàm giáo. Đại hội cực lực vô thừa nhận Hội Đồng Chưởng Quản, một tổ chức hoàn toàn không có trong cơ cấu của Đạo Cao Đài vốn được qui định rõ trong Tân Luật và Pháp Chánh truyền của ĐĐTKPĐ Tòa Thánh Tây Ninh; kêu gọi Chánh quyền VN hiện tại hãy hủy bỏ Hiến Chương ngày 5/4/97 và Luật Công Cử Chức Sắc, giải tán Hội Đồng Chưởng Quản, trả tự do cho Chức Sắc, tín đồ bị bắt bớ giam cầm ...

Lần họp định kỳ thường niên (1998) được giao cho Thánh Thất Montreal (Canada) với sự hỗ trợ trực tiếp của Thánh Thất Vùng Hoa Thịnh Đốn dự định tổ chức vào khoảng tháng 7/1998 tại Thánh Thất Montreal (Canada).

● **Hồng Lư Tống.**

(Đặc phái viên Tập San Thế Đạo)

HÌNH ẢNH SINH HOẠT

QUANG CẢNH ĐẠI HỘI CÁC CẤP HÀNH CHÁNH ĐẠO
HIỀN TÀI, NHÂN SĨ TẠI DALLAS TEXAS THÁNG 11/1997

PHOTO AND VIDEO

AN KHANG
THỊNH VƯỢNG

Bác Sĩ Nha Khoa

NGUYỄN HỮU TƯỜNG, D.D.S. TÔ MỸ HUỆ, D.D.S.

2380 Montpelier Dr., Suite 300, San Jose, CA 95116

(Góc Jackson và Mc Kee, gần chợ K Mart, chợ Đại An và Alexian Brothers Hospital)

Tiền đường xe Bus 70, 74 và 81

- Tốt nghiệp Bác Sĩ Nha Khoa tại University of the Pacific, San Francisco.
- Tốt nghiệp ưu hạng và được tuyển chọn vào hội danh dự Nha Khoa toàn quốc. (Omicron Kappa Upsilon National Dental Honorary Society).
- Được giải thưởng xuất sắc về làm răng giả các loại. (Outstanding Prosthodontic Performance).
- Được giải thưởng xuất sắc về chăm sóc Nha Khoa toàn diện. (Comprehensive patient care).
- Được giải thưởng về "Need, character and scholarship".
- Nguyên là Bác Sĩ Y Khoa tại bệnh viện Nguyễn Văn Học và Chợ Quán.

DẶC BIỆT:

- Trị liệu hữu hiệu, nhẹ nhàng cho các trẻ em khó tính.
- Ngăn ngừa và chữa trị răng mọc lệch lạc.
- Làm mới hoặc sửa chữa hàm giả, bị lỏng, bị đau, nhai không hiệu quả.
- Tiểu giải phẫu nướu - Nhổ răng khôn, răng mọc ngầm.
- Tẩy trắng răng (bleaching)

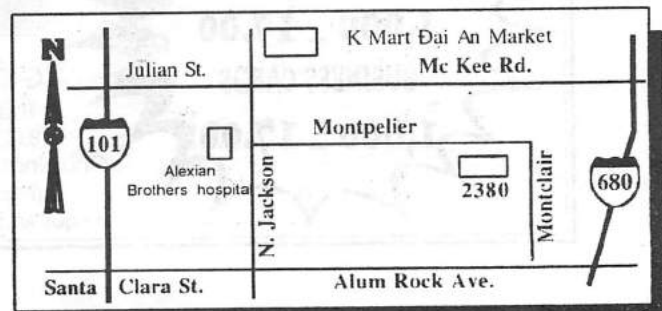
PROVIDER CỦA CÁC HÃNG BẢO HIỂM:

Blue Cross, Delta, Emphesys, Mass Mutual, Guardian, Principal, Prudential, Met Life, New York Life và nhiều hãng khác.

NHẬN MEDICAL - BẢO HIỂM

Giờ làm việc:

Thứ Hai - Thứ Bảy:
9:00Am - 6:00Pm
Nghỉ chiều Thứ Tư

Tel : (408) 923-8272

ĐƯỜNG SÁNG PRINTING

712 N. 9th Street, San Jose, CA 95112

(Góc đường Taylor và đường số 9)

Tel: (408) 279-3266 • Fax: (408) 279-3832

CHUYÊN ĐẢM TRÁCH CÁC DỊCH VỤ VỀ ẤN LOÁT:

- Các loại thiệp: Thiệp Cuối, Thiệp Mời, Thiệp Cảm Tạ, Giấy Viết Thu, Bao Thu.
- Các loại Biên Nhận, Hóa Đơn, Giấy Quảng Cáo, Thục Đơn, Danh Thiếp.
- Đánh máy, trình bày: Kinh, Sách, Tạp Chí, Resume, ...
- Gift Certificate, Post Card, Label, Rubber Stamp, ...
- Đặc biệt: Xếp Giấy Quảng Cáo, Đóng Xếp Kinh, Sách, Báo Chí, ...

Nhân dịp Lễ Giáng Sinh và Tết Nguyên Đán.

Mùa In Đường Sáng xin kính chúc

đến toàn thể Quý Thân Hữu và Quý Thân Khách

hưởng một Mùa Giáng Sinh vui vẻ

và một Năm Mới An Khang, Thịnh Vượng

**ĐẶC BIỆT LỄ GIÁNG SINH VÀ TẾT NGUYÊN ĐÁN
GIẢM GIÁ TỐI ĐA
CHO CÁC TỔ CHỨC TÔN GIÁO VÀ HỘI ĐOÀN**

SPECIAL !!!

FLYERS

1,000 - 17.00

BUSINESS CARDS

1,000 - 17.00

**NGOÀI RA CHÚNG TÔI CÒN GIẢM GIÁ
CHO TẤT CẢ CÁC DỊCH VỤ VỀ ẤN LOÁT.**

ĐẾN VỚI CHÚNG TÔI QUÝ VỊ SẼ HÀI LÒNG:

- IN ĐẸP, BẢO ĐẢM GIÁ RẺ, ĐÚNG HẸN.

- TIẾP ĐAI AN CẦN.

GIỜ MỞ CỬA:

Thứ Hai - Thứ Bảy
8:00 AM - 6:00 PM

Chủ Nhật: 10:00 AM - 4:00 PM

(Ngoài giờ làm việc

xin quý khách vui lòng hẹn trước)

	OAKLAND RD.	13TH ST.	
101 NORTH		12TH ST.	
E. HEDDING ST.		11 ST ST.	
		10TH ST.	
		9TH ST.	
		E. FAY AVENUE	
			JACKSON ST.

FREE MAGAZINE

"Cái tài thì do sự học mà có, cái đức là do lập chí tu thân theo Đạo Thánh Hiền mà được. Nếu có tài mà không có đức thì cũng như đóa hoa có sắc mà không có hương; cái tài đó cũng không phải là tài hữu dụng".

ĐỨC CAO THƯỢNG SANH

(Trích Huấn từ ngày Mừng 8 Tháng 2, 1970 Canh Tuất)

TẬP SAN THẾ ĐẠO

322 N. Brookhurst St., # 1

Anaheim, CA 92801

Tel: (714) 533-6827